

வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்

சந்திரா நேப்பால்ஸ்கம்

கவிதை மலர்கள்

1981 :

புதியபடிப்பு

வினாக்கள் விடை

© Ooly High

Kavithai Maligai

Title

Developmental Activities

Supplementary

Souvenir Malaika

Author

சந்தனா நல்லிங்கம், எம்.ஏ.,

Editor : Subbarao

No. of Pages

25. Descriptive Price

Champak - 3

Publisher

Kumaran Pupillers

In India

25. 1st Sheet Kumaran Champak

Videostore, Chennai - 600 030

MONTHS DTS 500/-

India Seller

25. 1st Month

வெளியீடு:

சந்தனா

55, ஹன்ஸ்ரன் பிளேஸ்

கொழும்பு - 3

Publisher

கவிதை மலர்கள்

முதற்பதிப்பு	: 1998
© Copy right	:
Title	: Kavithai Malargal
Subject	: Devotional Verses
Author	: Santhana Nallalingam M.A.
No. of Pages	: 144
Publisher	: Santhana 55, Deanstone Place Colombo - 3
In India	: Kumaran Publishers 79, 1st Street, Kumaran Colony, Vadapalani, Chennai - 600 026.
TypeSetter	: FONTS DTP Services 243, 1st Flr, T.H. Road, Triplicane, Chennai - 600 005
Printer	: காவிதை மலர்கள்

வினாயகர் காப்பு

கொம்பணிந்த கையும் கோல எழிற்கையும்

வம்புகரிக் கையும்கொண்டவாரணத்தை - நம்பியே

பாரிற்கலைவளரப் பண்ணூறும் பாடல்களைப்

பாடினேன் பாதமலர் காப்பு

காணிக்கை

ஆழிகுழ் மட்டுநகர் சார்ந்த அமிர்தகழி

ஆதியிலேகுடி கொண்ட மாமாங்க - ஆதிமுதல்

குஞ்சரத்தை நாளும் குணமுடனே போற்றி உய்ந்த

என் தாய்க்கு இம்மலர்கா ணிக்கை

நெய்க்கு கூப் பழங்குடை கூடி பழங்குடை, நெய்க்குப்

நெய்க்கு கூப் பழங்குடை கூடி பழங்குடை, நெய்க்குப்

முன்னுரை

கவிதையுலகிற்குக் காலிக்கதாகள் நான் புதியவள்ளவர். “செல்வச் சந்திதி முருகன் பேரில் கிளித்தூது” முருகன் பாடல்கள் 6 என்ற தொகுப்பினுள் வெளியானதைப் பலரும் அறிவர். கவிதை புனைதல் எனது உளம் விரும்பும் பொழுது போக்கு, வேண்டுவார் வேண்டியாங்கு கவிதைகளை எழுதி வழங்கினேன்.

நடன ஆசிரியை ஒருவருக்கு, “விவேகானந்த சபை” மாணவியரின் நடன அரங்கிற்கும், ‘ரூப வாஹினி’க்கும் பாடல்கள் தேவைப்பட்டன. அவருக்குத் தேவையான, நடன, கதை நடனப் பாடல்களைக் கேட்ட போதெல்லாம் புனைந்து வழங்கினேன். பெரும்பாலான பாடற்றலைப்புகள் அவரது விருப்பிற்கேற்றவை. மேலும் கொழும்பு நகரிற் பிரபல பாடகி ஒருவருக்கும் தேவையான தலைப்புகளிற் கவிதைகளைப் புனைந்து வழங்கினேன். இவர் பாடிய “சந்தன மலர்களே, சங்கீதம் பாடுங்களே” என்ற பாடல் இலங்கை வாணைவி இசைத்தட்டு’ அடிக்கடி இசையெழுப்பும் இனிய பாடல், பிரபல கல்லூரிகளின் இலக்கிய மன்றங்கள் என்னிடம் பாடல்கள் கேட்ட போதெல்லாம் மறுக்காது புனைந்து கொடுத்தேன். 1987-1989க்கு இடைப்பட்ட காலங்களில் நான் இக்கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டிருந்தேன் என்றே கூறவேண்டும்.

நான் மேலே குறிப்பிட்ட முப்பிரிவினரும் “கவிதை மலர்கள்” என்ற இக் கவிதைத் தொகுப்பின் ஆக்கத்திற்கு உதவி யவர்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கின்றேன். இவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக. பக்திப்பாடல்கள், மெல்லிசைப் பாடல்கள், நடனப் பாடல்கள், கதை நடனப் பாடல்கள் என்ற நாற் பிரிவுப் பாடல்கள் இக் “கவிதை மலர்களில்” அடங்குவன. பாடல்கள் அனைத்தும் இசை அமைத்துப் பாடக் கூடியவை. திருச்செந்தூர் முருகனைப் பிள்ளைத் தமிழிற் போற்றியுள்ளேன்.

நடனம் பயிலும் மாணவருக்கும், பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர் களுக்கும், இன்னிசைப் பிரியர்களுக்கும், மேலாகப் பக்தர்களுக்கும் கூட இந்நால் நல் விருந்தாய் அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கொழும்பு இராமக்கிருஷ்ண மடத்தைச் சார்ந்த சவாமி ஆத்மகணானந்தா அவர்கள் வாழ்த்து மலரும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் அணிந்துரையும் நல்கி இந்நாலைச் சிறப்புச் செய்துள்ளனர். பெருமதிப்பிற்குரிய இருவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திற் தமிழ்த் துறையிற் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய கலாநிதி இ. பால சுந்தரம் அவர்கள் எனது ‘அந்தாதி’ ‘கிளித்தூது’ இரண்டும் கண்டு எழுதிய பாராட்டுரையும் இந்நாலில் இடம் பெறுகிறது.

வணக்கம்

சந்தனா நல்லவிங்கம்

55, ஹன்ஸ்ரன் பிளேஸ்,

கொழும்பு - 3.

19.12.97

ஏப் ப்ரதிப் பை கடிச்சுடு ஸ்டீ. கோட்டை
ப்ரதிப்பில் பாதுகல்பினாலே. கிளித்தூதி குக்குாடு
பால்து, வாங்குவாப் பகல்லீங்குரி குாங்குாந்து
குக்குக்குப்பு வாங்கும்பை பகுப்பு குக்கு வாங்கும்பை
குக்குங்குப்பு குக்கு

ப்ரதைத்து குக்கு குக்கு குக்கு குக்கு
குக்குங்குப்பு குக்கு குக்கு குக்கு குக்கு

வாழ்த்து மலர்

இறையுணர்வை வளர்த்தல் வாழ்க்கையின் முக்கியமான நோக்கமாகும். இக்கருத்தை அனைத்து உலக சமயங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. இறையுணர்வை வளர்ப்பதன் மூலம் உயர் இடப்பத்தைப் பெறலாம். ‘பருகலாம் பரமாயதோர் ஆனந்தம்’ என்பது ஞானியர் வாக்கு. இறையுணர்வை வளர்ப்பதற்கு தீயானம், பூசை, ஜபம், பிரார்த்தனை, சத்சங்கம் எனப் பல வழிமுறைகள் உள்ளன. இந்து சமயத்தில் தோத்திரப்பாடல்கள் ஏராளமாக உள்ளன. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் விருப்பத்திற் கிணங்க பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஓதலாம். அத்தகைய கடல் போன்றது நமது சமய நூல்கள்.

திருமதி சந்தனா நல்லலிங்கம் அவர்கள் கவிதை புனைவதில் ஆற்றல் படைத்தவர்; சமயச் சொற் பொழிவுகளும் ஆற்றுவார். ‘கவிதை மலர்கள்’ என்னும் தலைப்பில், அவர் இயற்றிய பல பக்திப் பாடல்களைத் தொகுத்து இந்நாலில் வெளியிடுகிறார். அப்பக்திப் பாடல்களோடு மெல்லிசைப் பாடல்களும், நடனப் பாடல்களும், கதை நடனப் பாடல்களும் இப்புத்தகத்தில் இடம் பெறுகின்றன.

திருமதி சந்தனா நல்லலிங்கம் ஒரு முதுநிலைப் பட்டதாரி. அவர் கொழும்பு திருக்குடும்பக் கல்லூரியில்

25 வருட காலம் ஆசிரிய சேவையாற்றி மாணவர் உள்ளத்திலே தமிழ்மொழிப்பற்றையும், சமயப்பற்றையும் வளர்த்துள்ளார். அவரது சேவை பாராட்டத்தக்கது.

சென்ற வருடம் ‘கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள்’ என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்ட திருமதி சந்தனா அவர்கள், இவ்வாண்டு ‘கவிதை மலர்கள்’ என்னும் இந்நூலை வெளியிடுகிறார். அவரது சமய இலக்கியப் பணி மேலும் தொடர இறைவனைப் பிராத்திக்கிறோம்.

சுவாமி ஆத்மகணாநந்தா

சுவாமி ஆத்மகணாநந்தா பிராத்திக்கிறார். சுவாமி ஆத்மகணாநந்தா பிராத்திக்கிறார். சுவாமி ஆத்மகணாநந்தா பிராத்திக்கிறார். சுவாமி ஆத்மகணாநந்தா பிராத்திக்கிறார். சுவாமி ஆத்மகணாநந்தா பிராத்திக்கிறார்.

சுவாமி ஆத்மகணாநந்தா
பிராத்திக்கிறார்.

பிராத்திக்கிறார்
ஏ.ஓ.ஓ.ஓ.

அணிந்துரை

திருமதி சந்தனா நல்லலிங்கம் அவர்கள் எழுதிய பாடல்களின் தொகுதி இது. ஆசிரியையின் இலக்கிய ஈடுபாட்டையும், செய்யளாக்கத் தொழிற்பாட்டையும் இத் தொகுதி வெளிக்கொண்டிருக்கின்றது.

திருமதி நல்லலிங்கம் கதிர்காமத்தலம் பற்றிய பாடல்களை முதுமாணிப்பட்டத்துக்காக ஆய்ந்தவர்.

இந்தத்தொகுதி அவரது ஆக்கத் தொழிற்பாட்டை வெளிக்கொண்டிருக்கின்றது.

இம் முயற்சி வெல்க.

அவர் பணி தொடர்க:

கொழும்பு
23.10.96

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

Dr. E. Balasundaram

Senior Lecturer

Department of Tamil
University of Jaffna
Thirunelveli, Sri Lanka

வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 1
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 2
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 3
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 4
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 5
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 6
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 7
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 8
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 9
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 10
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 11
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 12
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 13
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 14
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 15
 வகுப்புகளைப் பறிக்கப் 16 - 10 - 89

தங்களின் மடல் கண்டு மகிழ்ச்சி. நீங்கள் பெரும் புலவர் என்பதை “அந்தாதி”, “கிளித்தூது” இரண்டும் நிருபித்துவிட்டன. மிக்க மகிழ்ச்சி. தொடர்ந்தும் பாடுக. முருகன் அருள்புரிவான்.

நன்றி வணக்கம்.

இ. பாலசுந்தரம்

உள்ளே

1. விநாயகர் காப்பு	3
2. முன்னுரை	4
3. வாழ்த்துமலர் - சுவாமி ஆத்மகணாநந்தா	6
4. அணிந்துரை - பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி	8
5. பாராட்டுரை - கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்	9
1. பக்திப் பாடல்கள்	
1. உடப்பூர் வடபத்திரகாளி மீதுபதிகம்	13
2. ஜயப்பா சரணம்	16
3. காலமெல்லாம் பேழையுறை கருணைத் தேவே	17
4. சக்தி வடிவேல்	17
5. சீவன்முத்தர் சிவயோக சுவாமிகள்	18
6. சென்றாதாய் கோத்தும்பி	20
7. நல்லூர் முருகா	21
8. பொன்னம்பல வாணேசா! ஆமர் ஊஞ்சல்	22
9. முன்னேச்சரத்து முன்னைநாதர்	25
10. முன்னைநகர் வடிவாம்பிகை மீது திருப்பதிகம்	25
11. வள்ளல் அடியிணைக்கு	28
2. மெல்லிசைப் பாடல்கள்	
12. அமுத வாழ்க்கை	29
13. இனிதாய் வருவாய் இன்பப் புத்தாண்டே	30
14. உணைக்கன்னி இசைத்திடுவாள்	31
15. கன்னித் தமிழே கலங்காதே	31
16. கூறிடுவீர் அன்பனுக்கே	34
17. சந்தன மலர்களே	34
18. தமிழ் ஒரு சங்கீதமே	35
19. தமிழப்பெருமை கேள் தோழி	35
20. பூங்குயில் கூவிடுதே	36
21. பெண் சாரணியம்	36
22. மயிலாடக் கண்டேன்	38
23. வசந்தம்	39
24. வாழ்த்துப்பா தமிழ்த்தாய்	39

3. நடனப் பாடல்கள்

25.	அறுவடை நடனம்	40
26.	கண்ணன் பிறப்பு	40
27.	குறிஞ்சிக் குமரனைக் கூறியழைத்து வாராய்	42
28.	கோபியருள்ளங் கொண்டவன்	44
29.	கோலாட்டம்	45
30.	தாள நடனம்	48
31.	பலூன்	48
32.	பொங்கல் கும்மி	49
33.	வாணி விழா	50
34.	வானவில்	50

4. கதை நடனப் பாடல்கள்

35.	இளவரசி திருந்தினாள்	51
36.	உண்மை உயர்வளிக்கும்	55
37.	குடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி	61
38.	அழகுராணி	64
39.	அன்பிலா நண்பன்	68
40.	சிலம்பு	71
41.	பொற்கைப் பாண்டியன்	79

5. தெய்வப் பாடல்கள்

திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	
காப்புப் பருவம்	83
செங்கீரைப் பருவம்	89
அமுதாட்டற் பருவம்	95
தாலப் பருவம்	100
சப்பாணிப் பருவம்	106
முத்தப் பருவம்	111
வருகைப் பருவம்	117
அம்புலிப் பருவம்	122
சிற்றில் சிதைத்தல் பருவம்	128
சிறுதேர் உருட்டற் பருவம்	133
உடையவாள் செறித்தற் பருவம்	139

1. உடப்பூர் - வடபத்திரகாளி மீது பதிகம்

- 1   அற்புதத் தெய்வம் நீ
       அடியவரைக் காப்பவள்ளீ
       அனுதினமுன் பதமலர்கள்
       அன்புடன் தொழுதுநின்றேன்
       இற்குறையைத் தீர்த்திடுவாய்
       இயமபயம் தீர்த்திடுவாய்
       எற்குண்டோ? துன்பமினி
       எனையாளும் பத்திரகாளி 1
- 2   பொற்புடைய தூர்க்கையும் நீ
       போதமருள் கொற்றவைநீ
       பொங்கலைகள் சங்கெறியப்
       பொன்னுடப்பில் வீற்றிருப்பாய்
       சொற்செறி பனுவலுக்குச்
       சுந்தரிநீ பொருளாவாய்
       சோகந்தவிர்த் தாள்வாய்
       சோக்கர்க்கு நாயகியே. 2
- 3   நீலக்டவின் ஓரம்
       நித்திலம் அலை கொழிக்க
       நிமலை நீ மகிடனையே
       நிர்மூலம் ஆக்கினையே
       நீலகண்டி! நிரந்தரி!
       இவர்ந்துமே சீயமதில்
       நின்றனை அவன் தலை மேல்
       நெருப்பை விழிகள் கால. 3

- 4   கலைமானிலே இவர்ந்து - பூர்ணம்
          கரங்களிலே வில்லேந்திக்
          கானவர்க் கருள் புரியக்   பீம்பெழுதி கூப்பு
          காடுகிழாள் உலாவருவாய்   போ சௌகாயதை
          மலையத்துவ சன் மகழாய்   கார்வயதை சுவூதிதை
          மாற்று உருக் கொண்ட உமை   முபாகி உதை
          மங்கலங்கள் தங்கிடவே   கோகவிரிச்சி செய்யுதை
          மனையறம் பெருகிடச் செய்.   ம்பூயை
4
- 5   கோலவருக் கொண்டவளே   பீம்பாக்கு சாப்ரின்தும்
          கொடியவரை ஒறுப்பவளே   போகவிரிச்சப் பினாயாதை
          குஞ்சரத்தின் அன்னையளே   கூக்கூக்கு மாபூதுபாபி
          குருபரர்க்கு அருள்பவளே   பீரியாயதி
          வாலைக் குமரி வாமி   பீரியாயிச்ச கூக்கூக்காபதி
          வங்க மூரும் ஆழிக்கரை   பீரியாயுப் பீரியாகு
          வந்தமர்ந்தே எமைப்புரப்பாய்   பீராமாதுபம் பீரியா
          வரமருளும் பத்திரகாளி.   5
- 6   மந்திரமும் தந்திரமும்   பீம்பாத கூக்காபதி
          மனிதர் செயுங் கேடுகளும்   பீடு சுமி பீஸ்தி
          மரகத வல்லி மாயே   பீரியாயிச்சு கூக்கூ
          மாய்த்திடுவாய் அன்பரிடம்   பீரியாயு பீரையு
          இந்திர ஜாலங்களும்   பீரியாயிச்சு பீரையு
          இசை வற்ற தீவினையும்   பீரியாயிச்சு மாக்காமை
          எந்திமையே எம்மிடத்தில்   பீரியாயிச்சு வரிதாமலே
          அனுகாத கற்றிடுவாய்.   6
- 7   எழில் வேந்தர் இருந்தவத் தோர்   பீரிசு பக்கப்பு
          ஏதமிலாச் சித்தர் பக்தர்
          எத்திசையிலு மிருந்தே
          எத்திடவே வந்தனரே

கொழிக்கும் திரைகள் முத்தால் 7
 கோதறவே பூசித்திடப்
 பொழில்களற்ற மனற்றடத்தில்
 பூரிப்புடன் அமர்ந்த காளி. 7

8 உடப்புத் தடங்கரையில்
 உத்தமி நீ குடி கொண்டே
 உனை நாடும் பக்தர்க்கட்கு
 உன்னாசி உயர்வளிப்பாய்
 வடவாக்கினியாம் வினை
 வாரா தழிக்க வென்றே 8
 விரும்பிச் சூலம் ஏந்தினை
 வாராகி சண்டி சாமுண்டி.

9 தோத்திரங்கள் பாடி நின்றோம்
 தொண்டர் நாமும் கூடி நின்றோம்
 தூய பங்கயத் தாள்கள்
 துணை யெனச் சிரமேற் கொண்டோம்
 கோத்திர நற் குலத்தவர் நாம்
 கோதில் புகழ் பெறவே
 காளி கபாலி கவுரி
 காத்திடுவாய் அமரி தூர்க்கா. 9

10 உடப்பிலே குடி கொண்ட
 ஊர் காக்கும் உன்னதச் சமரி
 உவப்புடனே எமதின்னாரின்
 உள மாச கற்றிடுவாய்
 திடம் கொண்டேன் சீர் க்காளி
 திங்களொன்றிற் றுயர் தீர்ப்பாய்
 தீவினை வலை தனையே
 திகழோளியால் எரித்திடுவாய். 10

11 ஓம் என ஓவித்தது சமுத்திர அலைகள்
 ஓம் எனப் போற்றினர் அடியவர்பாதம்
 ஓம் என மலர்கள் அடி வருடின
 ஓம் என ஓசை குழ்ந்தது உலகெலாம்
 தோம் என நடமிடும் ஈசர்க்குத் துணைவி
 தோம் அறுத்துலகைக் கலி செலப்புரப்பாய்
 போம் எனும் வினை உனைத் தொண்டர்துதிக்கத்
 தோம்இல் உடப்பு வடபத்திரகாளி. 11

2. ஐயப்பா சரணம்

பல்லவி

12 சரணம் ஐயப்பா சரணம் ஐயப்பா
 சரணம் ஐயப்பா சரணம் ஐயப்பா
 சரணம் ஐயப்பா சரணம் ஐயப்பா
 சரணம் ஐயப்பா சரணம் ஐயப்பா 1

அனுபல்லவி

13 ஹரி ஹர புத்திர சரணம் ஐயப்பா
 கரும்புலி வாகனா சரணம் ஐயப்பா
 சபரி மலையா சரணம் ஐயப்பா
 சம்பத் தெல்லாம் நீயே ஐயப்பா. 2

சரணம்

14 பம்பை நுதிக் கரையில் பதினெண்படித்தடந்து
 பக்குவமாய் வீற்றிருப்பாய் பரமேஸ்வரன் மக்ஞை
 வெம்பும் வினையறுத்து விந்தைச் செங்ல்புரிவாய்
 வில்லுடைய மணிகண்டா! விருப்புடன்தூள் பணிந்தோம். 3

3. காலமெல்லாம் பேழையுறை கருணைத் தேவே

- 15 வள்ளிக் கொடி படர நல்ல மலையுங் கொண்டாய் 1
 வான் மகளாம் குஞ்சரியை வலமாய்க் கொண்டாய்
 அள்ளிவரும் சோதிமணி யாறும் கொண்டாய் 2
 புள்ளி மயில் ஏறிவரப் புளகம் கொண்டாய் 3
 எள்ளி நகயைாடி நின்ற தெவ்வ சரை 4
 எளிதாக வேலெறிந்து வென்றி கொண்டாய் 5
 உள்ளிருக்கும் வினை போக்கும் உயர் செவ்வேளே 6
 உள்ளி நிற்கும் அடியாரை உவந்து காப்பாய் 1
- 16 கள்ளார்ந்த மலர்க்கடம்ப மாலை மார்பா 1
 தெள்ளார்ந்த தூய தமிழ் ஆய்ந்த செல்வா 2
 வள்ளலுனை வாழ்த்தி நின்ற மங்கைக்காக 3
 வழுதியவன் கூன் நிமிர்த்தாய் உள்ளந்தனை 4
 அள்ளு தமிழ் அருணகிரிக்கருள் புரிந்து 5
 அழகு சந்தத் திருப்புகழை அணியாய்க் கொண்டாய் 6
 கள்ளமற்ற கல்யாண கிரியின் சடாட்சரமாய் 7
 காலமெல்லாம் பேழையுறை கதிரைத் தேவே. 2

4. சக்திவடிவேல்

- 17 ஆற்றலுடை அசுரர்குலம் வேரறுத்த வேல் 1
 ஏற்றமுடை இமயவர்கோன் இடராறுத்த வேல் 2
 போற்றி உனைத்துதி செய்து பரவி நிற்கவே 3
 தோற்றியுள்ள தூயர் அறுக்கும் தூய வெள்ளி வேல். 1
- 18 தொண்டைமானாறு எனும் தொல்பதியினிலே 1
 தெண்டிரைகள் கரம் உயர்த்திவழிபாடாற்றக் 2
 கண்டினிது இன்புற்றுக் கரை யமர்ந்த வேல் 3
 மண்டிவரும் மாதுயரம் மாற்றிடுங் கூர்வேல் 2

- 19 மஞ்சைதனில் மனமுவந்து உலவிடு நல்வேல்
குஞ்சரியாம் தேவயானை கூடிடுநல்வேல்
மஞ்ச நிறக் குறவள்ளி குலவிடு நல்வேல்
விஞ்ச துயர் பஞ்சபட வந்திடு நல்வேல். 3
- 20 காவடிகள் கண்டுவக்கும் கருணை வடிவேல்
மாவடியைப் பிளந்தறுத்த மாய வெள்ளிவேல்
ஓமெனும் பிரணவத்தை உணர்ந்துறைத்தவேல்
காமனிலும் கனவடிவு கொண்ட கடிவேல். 4
- 21 சந்திய மர்ந்துறையும் சாந்தமுள்ள வேல்
வந்தினிய தண்ணிலியைப் பரவிடுநல் வேல்
உந்தனையே தஞ்சமென வருமடியார்க்குச்
செந்தமிழைத் தெரிந்துறைத்த தெய்வ வடிவேல். 5
- 22 கந்தனெனக் கரங்காட்டிக் காத்திடும் நல்வேல்
வெந்துயரம் மாற்றிடுவாய் வெற்றிவடிவேல்
நொந்து மனம் வெந்தழியும் உன்னடியாரைச்
சந்ததமும் காத்திடுமே சக்திவடிவேல். 6

5. சீவன்முத்தர் சிவயோக சுவாமிகள்

- 23 சீவன்முத்தராய் வாழ்ந்த
சிவயோக சுவாமி வழி
சிந்தையிற் கொண்டிடுவீர்
சிவகதி எளிதாகுமே. 1
- 24 'எப்பவோ நடந்த' தென்று
எல்லோர்க்கும் புத்தி கூறி
எப்போதும் என்ன வைத்தார்
என்றுமே மறக்கலாமோ?. 2
- 25 பண்ணிய வினைக ஜௌல்லாம்
பஸ்பிறவி தொடர்ந் திடாமல்
பக்தியுடன் பற்றிடுவீர்
பரமனின் பாதமென்றார். 3

- 26   'பொல்லாப் பொன்று மில்லை'யென
           பொன் வாக்காய் உரைத்தசொற்கள் 4
           பொறுப் புணர்ந்தே கூறினார்
           புத்தியிற் கொள்ளுங்களே.
- 27   புத்தியுள் நிறைந்தனரே
           பொற்பாத நினைவு தந்தார்
           பூரணனை உள் நிறுத்தினார்
           பூங்கரங்கள் கூப்பிடுவீர். 5
- 28   ஆண்டவன் நினைவு கொண்டே
           ஆன தொண்டு செய்ய வேண்டும்
           ஆன்மீகம் பேண வென்றார்
           அன்பு நெறி போற்றிடுவீர். 6
- 29   அழுதவர் அழுகை நீக்கி
           வறியவர்க்கு வழிகாட்டி
           தொழுதவரின் பிணியை நீக்கி
           தொண்டர் பணியாலும் உயர்ந்தார். 7
- 30   யோகர் சுவாமி திருவடிகள்
           யோகத்திற்கான நெறி
           சோதியினை அறிந்தவராம்
           யோகியர்கள் அருளும் உண்டு. 8
- 31   துன்பமதை யகற்றத்
           துணை நின்றார் அடியாருக்கு
           மன்பதைகள் ஈடேறவே
           மருந்துண்டார் மயக்கறுத்தார். 9

6. சென்றாதாய் கோத்தும்பி

(கொக்கட்டிச் சோலை சுயம்புவிங்கம்) (E.P.)

- 32 மாலயனும் காணாத வண்ண மலர்ச் சேவடிகள்
சீலமுடன் எந்தனுக்குச் சிந்தைகொளத் தந்தளித்த
கோலமுடைக் கொக்கட்டிச் சோலை யீசர்க்கே
குணமுடனே சென்றாதாய் கோத்தும்பியே. 1
- 33 வேடனவன் வெட்டிநின்ற விறற்றருவினில்
விந்தையுடன் குடிகொண்ட விமலனார் தாமே
கோயில் கொள்ள அவ்விடத்தில் சித்தங்கொண்டதால்
சிந்தனார் குருதியென்று ஊதாய் கோத்தும்பி 2
- 34 கானவனும் தேனெடுக்கச் சிதைத்த தருவில்
வானவரும் போற்றி நிற்கும் வண்ணமுடையான்
கோனவனும் சுயம்பாகத் தோன்றி நின்றதைக்
கோதிலார்க்குச் சென்றா தாய் கோத்தும்பியே. 3
- 35 ஆவுடையார் உடனான சுயம்புவடிவாய்
தேசுடையார் தோற்றி நின்றார் தூயலிங்கமாய்
மாவடியிற் ரோற்றிநின்ற மாடேறியார்
மாதுடனேவரவேதான் ஊதாய் கோத்தும்பி. 4
- 36 ஆடக சவுந்தரி எனும் அரசியார்
ஆனகதை யறிய வென்றே அவ்விடம் வந்து
ஒடைடுத்த சிவனார்க்கு உயரக் கோயில்
எடுத்ததனைச் சென்றா தாய் கோத்தும்பியே 5
- 37 பறங்கியவன் ஆளுகின்ற காலந்தனிலே
இறங்கிவந்தான் குதிரையினிற் கோயிலினுள்ளே
நறிய புல்லும் நந்தியுண்ணவேண்டு மென்றுமே
குறியுடனே கூறியதை ஊதாய் கோத்தும்பி 6

- 38 செய்வதுமே தெரியாது ஜயர் திகைத்தார்
மெய்யடியார் உறங்குகின்ற வேளைதன்னிலே
ஜயமின்றிப் புல்லுணவு இடக் கூறியே
சென்று மறைந்த செயல் ஊதாய் கோத்தும்பி 7
- 39 அடுத்தநாளும் பறங்கிவந்தான் பரியிலேறியே
கொடுத்தனரே பிடியளவு புல்லுண்ணவே
மிடுக்குடனே நந்தியுண்டு சாணமிடவே
துடுக்கடங்கி ஓடியதை ஊதாய் கோத்தும்பி 8
- 40 புல்லுண்டு சாணமிட்ட நந்திகல்லாய்த்
தில்லுமுல்லு இன்றியே மீண்டும் மாற
வில்விட்ட அம்பாய் அவன் துள்ளியமதில்
கல்லாலே கட்டவில்லை ஊதாய் கோத்தும்பி 9
- 41 கல்பட்டார் வில்பட்டார் காலுதைபட்டார்
சொல்லாலே புகழ்பெற்றார் கொக்கட்டியூரார்
நெல்விளையும் கழனியூரை நித்தம் விரும்பித்
தொல்வினை யறுப்பதையே ஊதாய் கோத்தும்பி 10
7. நல்லூர் முருகா!
- பல்லவி
- 42 நல்லைநகர் தன்னில் வாழும் ஆறுமுகக் கந்தவேளே!
நன்மை தந்து ஆதரிப்பாய் நாளுமிப் பாரிலெம்மை - நல்லை
அனுபல்லவி
- 43 நான் மாடக் கூடலன்ன வானளாவு கோபுரங்கள்
காண்போரைக் கவர்ந்திமுக்கும் கந்தாவுன் பதியெங்கும்
கானமயில் உவந்தேறும் கடம்பமலர்த்தார் மார்பா
வான்மகளிர் வந்து உந்தன் மலரடி வணங்கி மீள்வர் - நல்லை

சரணம்

- 44 அருக்கன் ஓளி உட்புகாத அளிகள் பாடும் சோலைகளில்
வருக்கன் சிதறிவீழ மந்திகளித்துண்டு ஆடும்
திருத்தகு செல்வமாதர் குழந்தடி பணிந்து நிற்பர்
நிருத்தனார் நிர்மலனின் நிகரில்லா நல்லைச் செல்வா - நல்லை 1
- 45 ஞானப்பால் உண்டு அன்று ஞானமாய் பொழிந்து நின்ற
ஞானசம்பந்தப் பெருமான் நல்லவதாரம் நீயே!
கானக்குறத்தி மீது ஆராத காதல் கொண்டு
காடு மலை ஏறிச் சென்று கலந்து நின்றாய் கந்தவேவே - நல்லை 2

3. பொன்னம்பல வாணேசா! ஆடர் ஊஞ்சல்

- 46 பேரோங்கும் மேற்கிலங்கை மேன்மையுறும் வண்ணமதாய்
நீரோங்கி வளம் பெருக்கும் கல்யாணி - சிரோங்கும்
கண்ணுதலைக் கொண்ட கணபதியைக்கை தொழுதோம்
கண்ணுதல்மேல் ஊஞ்சல் பாடக் காப்பு.
- 47 பொன்னுலகும் மெய்ப்பொருஞும் தருவா யென்றும்
போதமும் கல்வியும் புணர்ப்பா யென்றும்
கன்ம வினை சென்மவினை களைவாயென்றும்
காசினியிற் கதி பெறவே அருள்வாயென்றும்
இன்னும் உமைப் போற்றுகின்ற இதயந்தன்னை
இன்னமுதே இசைந்தளிப்பாய் அடியேற்கென்றும்
மன்னும் உமையாளை இணைபிரியாய் என்றும்
பொன்னம்பல வாணேசா! ஆடர் ஊஞ்சல்.
- 48 திருமாலும் வராகமதாய் மன்னைக் கீண்டித்
திக்குத்திசை எங்கணுமே தேடி நிற்பப்
பிரமாவும் அன்னமதாய் விசம்பை நாடிப்
பிரபஞ்சத் தப்பாலாம் முடியைத் தேட
இருவருமே காணிய சோதி நீயே!
இரங்கினையே மாணிக்க வாசகர்க் காய்க்
குருவாகக் குருந்த மர நிழலமர்ந்தாய்
கூடிநின்றோம் பரமேசா! ஆடர் ஊஞ்சல்.

- 49 சாரதையும் மலரயனும் ஓர்பால் நின்றார்
                   சரவணனும் குறமகளும் ஓர்பால் நின்றார்
                   கார் வண்ணன் திருவுடனே ஓர்பால் நின்றார்
                   வானவர்கோன் சசியுடனே ஓர்பால்நின்றார்
                   பார் முதலாம் அண்டங்கள் பலகையாகப்
                   பரந்தளிக்கும் அருட் கயிற்றைப் பற்றியாட்ட
                   ஆரணங்கள் ஒலி செய்ய அந்தரத்தில்
                   பரம் பொருளே! பரவசமாய் ஆர் ஊஞ்சல். 3
- 50 மாமரத்தின் அடியிற் சிவக் குறியமைத்து
                   மங்கை சிவகாமியன்று தவமியற்ற
                   சீவனுக்கு முத்தி நல்கும் சீலமுள்ளாய்
                   சோதித்து அறம் வளர்க்கும் பண்புநல்க
                   நாமறியத் தழும்பு கொண்ட பொன்மேனியை
                   நாயகனே நாடோறும் போற்றி நின்றோம்
                   மாயையெனும் மருளறுக்க வேண்டுகின்றோம்
                   மாதவனே! மலர் சொரிந்தோம் ஆர் ஊஞ்சல். 4
- 51 மாணாட மதியாட மழுவு மாட
                   முடியமர்ந்த மங்கை நல்லாள் கங்கையுமாட
                   தேனாடும் கொன்றையணி சடையும் ஆட
                   திசை காக்கும் தேவர் கரம் குவித்தேயாடப்
                   பானாடும் காழியர்க்குத் திரு முலைப்பால்
                   பரிந்தளித்தபைந் தொடியாள் இதயம் ஆடக்
                   கோனாடாம் கொழும்பு நகர் புரந்தளிக்கும்
                   கொற்றவனே! மெய்ப்பொருளே! ஆர் ஊஞ்சல். 5
- 52 சந்திரனும் சூரியனும் சார்ந்தே நின்றார்
                   சகலகலை வல்ல நல்ல துருவும் நின்றார்
                   சுக்கிரனும் அக்கினியும் செவ்வாயோடு
                   சங்கநிதிக் குபேரனும் வருணனும் நின்றார்
                   விந்தையுறு காட்சி காண விநாயகருமே
                   விளங்குது திக்கையுடனே முன்னேநின்றார்
                   முந்தை வினை அறுக்க வென்றே அடியார் நின்றார்
                   மும்மூர்த்தி தலைவா! நீ ஆர் ஊஞ்சல். 6

- 53 மண்ணுலகில் ஆரணங்கள் தூண் களாக
மருவு நெறி ஆகமங்கள் விதானமாக
என் எட்டுக் கலைகளுமே வடங்களாக
விண்ணவிக்கும் ஒங்காரம் பீடமாகப்
பண் கொண்ட பரமேசன் வாலையோடு
பதி கயிலை விட்டிங்கே சொழும்புவந்து
கண்கண்ட தெய்வமென அடியார் வாழ்த்த
பொன்னம்பல வாணேசா! ஆமர் ஊஞ்சல். 7
- 54 திருக் கயிலை மலையிலன்று உருக்கரத்து
சிந்தை யள்ளும் மணவாளக் கோலங்கொண்டு
திருமாலும் தங்கை சிவகாமி தன்னைத்
தெத்தம் செய்நாளன்று கொண்ட கோலம்
திருவருநூம் சக்திதானும் ஒருங்கே கூடி
திசைகளெங்கும் திருப்பெருகக் கொண்ட கோலம்
விருப்புடனே அடியார் கண் காண வென்றே
வீறு விடை ஏறுநரே! ஆமர் ஊஞ்சல். 8
- 55 சுந்தரனாம் சொக்கேசர் தோளருகே
சுந்தரியாம் மீனாட்சி வீற்றிருக்க
அந்தரத்திற் துந்துபிகள் ஆர்த்து நிற்ப
அயன் மாலும் தம்பதியாய் வாழ்த்திநிற்ப
நந்திதேவர் மத்தளமே கொட்டி நிற்ப
நாரதரும் வீணையினை மீட்டி நிற்ப
வந்தனையே செய்தடியார் வாழ்த்து நின்றார்
வாணாடர் மன்னே! நீ ஆமர் ஊஞ்சல். 9
- 56 நிலம் நீராய்த் தீ காற்றாய் ஆகாயமாய்
நிலவுகின்ற ஐம்பூதம் விட்டமாக
நிலையில்லாத்தனு கரண புவன போகம்
நீடுவடம் நான்காக நிமிர்த்துச் சேர்த்து
நிலையான திருவருளைப் பீட மாக்கி
நிர் மலனே சீவனைநீ ஊஞ்சல் சேர்த்துக்
குலவுகின்ற முத்தியின்பம் அருள வென்றே
கொழும்பு நகர்க் கூத்தப்பிரான்! ஆமர் ஊஞ்சல். 10

9. முன்னேச்சரத்து முன்னெனாதார்

- 57 மூவினை பறந்தோடுமே எமது ஊழ்வினை பறந்தோடுமே
முன்னை நாதப் பெருமானின் முதிரடிகள் பணிந்தெழுந்தால்
- மூவினை 1
- 58 முத்திவினை சித்தர்களும் முனிவர்களும் தொழுதேத்த
முன்னை நகர் இனிதமர்ந்த முன்னை நாதப் பெருமானே
முந்தி நின்றாய் நெல்லிடையே மும்மூன்று சிலைகளுள்ளே
தந்திரம் செய் மன்னவனைப் பூசகர் வென்றுனைப் பெற்றார்
- மூவினை 2
- 59 பெளத்தர்களும் இந்துக்களும் பல்சமயவாதிகளும்
சத்திரிய வம்சத்தோரும் சுருதிகூறும் அந்தணரும்
மைத்திரி யோகம் பேணுவோரும் மாவிரதம் காக்குநரும்
மாலயனும் காணாத மாணடிகள் போற்றி நிற்பர் - மூவினை 3
- 60 முனிவர் வியாசர் அன்று வினை தீரவே துதித்து
முந்திய சாபம் நீங்கித் தன்னுரு மீளப் பெற்றார்
புராண உரைகள் கொண்ட முன்னை ஈச்சரனே
புத்தியுடன் சித்திகளும் புரையற்ற கீர்த்தியும்தா - மூவினை 4

10. முன்னை நகர் வடிவாம்பிகை திருப்பதிகம்

- 61 கோபுரம் உயர்ந்த கொடி யுயர்ந்த
கோயிலை உகந்த வடி வாம்பிகா!
கூடல் போற்றும் சொக்கேச ரோடு
கொண்டாடி நின்றாய் முன்னை நகர்
நாபுர ஒசை கழல் ஒசை
நாற்புறமும் ஒவி செய்திடவே
நுடங்கிடை நல்லாய் வடிவரசி
நீடு புரப்பாய் நீணிலத்தை.

- 62   மாயவனாறு பாய் 1
           மருங்கினில் வீற்றிருந்தே
           மானுறு விழிக் கடையால்
           மானிடங் காப்பவளே
           தூய சுட ரொளி நீ
           சுருதிக்குப் பொருளும் நீ
           துன்பங்களைந் திடுவாய்
           துரியமே நல்கிடுவாய் 2
- 63   இரும்பிடர் தனிலே ஏரை
           இயைபுறப் பூட்டியே தான்
           விரும்பிடும் குழுதம் அல்லி
           வேரி நீருடன் கலந்து
           திரும்பிய திசைக் களங்கும்
           திளைத்துமே உழவு செய்வர்
           கரும்புயர் கழனி யோங்கும்
           கதி பெறு முனீச்சரத்தாய்! 3
- 64   வணிகரும் எழில் வேந்தரும் 4
           வரம் பெறத் தொழுவர் உன்னை
           அணிமணி விழவும் காண்பர்
           அகம் குழைந் துருகிநிற்பர்
           ‘துணிவளர் திங்கள்’ குடும்
           துயவன் இடப்பாகத் தே
           துன்பங்கள் அகற்ற வேன்றே
           துப்பிதழாய் அமர்ந்தாய். 4
- 65   பொங்கொரித் தீயிலன்று
           போற்றிய தக்கனுக்காய்ப்
           பொருவறு குழந்தையாகப்
           புகுந்தனை அவனில்லத்தில்
           கொங்கலர் சோலை சூழ்ந்த
           கோதறு முன்னை ஊராய்!
           குவலயத்தீ யணைத்தே
           கொடுமையினின்று காப்பாய். 5

- 66   முந்து புகழ் கொண்டாய்
           ஸுரிவிற் புருவங் கொண்டாய்
           முருந்துமூரல் முகம் கொண்டாய்
           ஸுகாம்பிகை உருக் கொண்டாய்
           இந்திர ணோடு தேவர்
           இங்கிதமா யுனைப் பணிந்தார்
           இந் நாடு செழித்துயர
           இனிதாகப் புரந்திடு வாய். 6
- 67   வசந்தத்தில் நவராத்திரி
           வடிவாம்பிகை உவப்பாய்
           வந்தித்தே போற்றிடுவர்
           வனிகையுனை இடர்தீர
           உசந்தசுரன் மகிடனையே
           உரமுடனே அழித்தவளே
           ஒங்காரி உளமிரங்காய்
           உசந்துமே நாம்வாழவே. 7
- 68   அறுபத்து மூவரென்ற
           நாயன்மார் யாவருக்கும்
           அருகிலே உருவம் கொண்டாய்
           ஆதி பராசக்தி அம்மா
           அறுபடை வீடமர்ந்த
           அறுமுகனைப் பயந்தவளே!
           அதர்மம் நிலைகொள்ளாது
           அருட்கடைக்கண் சார்த்திடுவாய். 8
- 69   எண்ணியபடி அருள்வாய்
           ஏந்திமை எழில்வடிவே
           பண்ணிய பழவினைகள்
           பருதிமுன் இருளாய்நீக்கித்
           திண்ணிய நெஞ்சந்தந்து
           திகமொளி வாழ்வும்நல்கித்
           திசைபெறு கீர்த்தியும்தா
           திக்கெட்டும் புரக்கும்தேவி. 9

- 70 வங்கம் மலிய வளம் மலிய
வனிதை உன்தலத்திலருள் மலிய
தங்கம் மலியத் தருமலிய
தொண்டர் தமக்குச் சீர்மலிய
அங்கமும் வேதமும் அளித்தசிவன்
அங்கமாகத் திகழ் கவரி
பங்கமின்றி யடியார் வாழப்
பங்கயக் கரத்தாய் வரம் அருள்வாய். 10

11. வள்ளல் அடியிணைக்கு

- 71 சென்னெல் கன்னல் செறிந்து வளர்
சீர்பெறு கார் உறை காரை தீவில்
தொல்தமிழ் நங்கைசெய் தவப் பயனாய்த்
தோற்றினார் புவியில் மயில் வாகனனார் 1
- 72 கற்றார் கல்வி கல்முனையில்
கசிந்தே நின்றார் இறை அருளில்
பெற்றோர் உறுபயன் பெரிதன்றோ
உற்றார் மட்டுர்க் கல்லூரி. 2
- 73 விஞ்ஞானத்தில் இலண்டன் பட்டம்
விழைந்தார் தாய் மொழிக் கலை மாணி
வடக்கே இலங்கையில் பணிபுரிந்தே
வகையாய்க் கோண மலை சென்றார். 3
- 74 தாமரை இலையில் நீர் ஒட்டாத்
தன்மையாய் உலகில் உளம் ஒட்டார்
தோமறு காவி தரித்தனரே
தோற்றினார் விபுலா நந்தர் என்றே. 4
- 75 முதற் தமிழ்ப் பேராசான் பதவியினை
மகிழ்ந்தே அளித்தது கலைக் கழகம்
முத்தமிழ் ஆகான் இடம் கற்றோர்
முதிர் தமிழ்ப் பண்பை உரைத்திடுவர் 5

- 76 'பூம்பொழில்' 'செந்தமிழ்' இதழ்களுக்கும் 18
     'பிரபுத்த பாரத' ஏட்டினுக் கும்
     புரிந்தார் ஆசிரியத் தொண்டு 23
     புவியில் மும்மொழிப் புலமை கொண்டார். 6
- 77 முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்தர் 23
     முற்றிய நூலறி வுடையவராய்
     'மதங்க சூளாமணி' யாழ் நூ வென்ன 28
     மணித் தமிழ் நூல்களை அருளினரே. 7
- 78 மலர்களாற் பூசனை எளிதாமே 31
     மனத்தாற் பூசனை அரிதாமே
     மலர்த்தாள் இறையருள் பெறுவதற்கே
     மனம்மொழி காயத்தாற் பூசி என்றார். 8
- 79 சீறியாழ்த் துணையுடன் பாடல்களைச் 35
     சிந்தை மகிழ்ந்தே இசைத்த வள்ளால்
     வீறுடன் மேலும் நூல் பல வியற்ற
     விழைந்தார் வித்தகச் சுவாமிகளே. 9
- 80 புவியில் வாழ்ந்தார் சின்னாள் தான் 38
     புனிதர் அளித்தவை பல கோடி
     நவின்றால் அவர் புகழ் எளிதாமோ?
     நா வாயிரந் தான் வேண்டாவோ? 10

12. அமுத வாழ்க்கை

- 81 இதயம் பூத்துக் குலுங்கும் வாழ்க்கை இன்பமல்லவா?
     இளமைக் கால இனிய வாழ்க்கை அமுதமல்லவா? 1
- 82 பசுமை நிறைந்து தளிர்த்துச் சிரிக்கும் தருக்கள் கோடியே
     பரிதி தன்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கும் மலர்கள் கோடியே 2
- 83 வசந்தகால வனப்பை வாழ்வில் வனிதை காண்பதோ மன
     மிசைந்த அன்பன் அளிக்கும் வாழ்விற் சுகங்கள் சொந்தமே. 3

- 84 துயில்தவின்றித் துடிக்குமிதயக் கனவுகோடியே
துணைவன் அணையத் துவரும் பெண்ணின் கதைகள் கோடியே 4
- 85 விண்மீன்கள் நடுவில் நீந்தும் மதியின் ஓளியின்மடியிலே
கண்மீன்கள் நீந்த மதிய முகத்தில் மகிழும் கொழுநே
- 86 விண்ணிற் ரேவர் அருந்து மழுதம் மண்ணில் வந்ததோ என
எண்ணிச் சுவைத்து வாழும் வாழ்வின் சுகத்திற் கீடுண்டோ? 5
- 87 மது நிறைந்து மலர்ந்து சிரிக்கும் மலர்கள் கோடியே
வசந்த கால வனிதை வாழ்க்கை வனப்பின் எல்லையே. 6

13. இனிதாய் வருவாய் இன்பப் புத்தாண்டே

- 88 புலர்ந்தது காலை புகழ்ந்தது சேவல்
அலர்ந்தது தாமரை ஆதவன் அலரக்
கலந்தது குயிலின் குரல் இனிதாக
நலந்தரு நன்னாள் நவில் புத்தாண்டில். 1
- 89 குலந்தரு வரைகள் குலவிய அருவி
மலர்தரு காவில் மட்டுணும் சரும்பு
பலன்தரும் தருக்களில் பகிர்ந்திடுந் திங்கனி
கலந்துளி தாகக் காற்றினில் தோயும். 2
- 90 வரைகளின் மஞ்சினைப் பகலவன் அகற்ற
பரந்த ஓளிக்கதீர் பாரினைத் தெளிப்ப
இகல்லூரி எங்கும் இன்முகம் தோன்ற
இனிதாய் வருவாய் இன்பப் புத்தாண்டே. 3
- 91 மங்கலந் தங்கிட மனைமாட்சி பொங்கிட
எங்களின் இல்லங்கள் எல்லாம் விளங்கிடத்
திங்களின் குளிர்ச்சி திசை திசை பரவிடப்
பங்கம் தகற்ற வாராய் புத்தாண்டே. 4
- 92 சுஞ்சலம் நீங்கிடச் சங்கை துலங்கிட
பஞ்சம் தகற்றுவாய் பரிவுடன் பாரில்
விஞ்சிடும் துயரம் விரைவுடன் அகல
எஞ்சிடும் இன்பம் இதயங்கள் எல்லாம். 5

93 புத்தொளி பரவிடப் புத்துணர் வோங்கிட
எத்திசை தேரினும் எழிலது இயம்பிட
நத்திடும் நன்மைகள் நவில்தரு புதுமைகள்
சத்தியம் சாந்தம் சார்ந்திட வருவாய். 6

14. உஷைக்கன்னி இசைத்திடுவாள்

94 உஷைக்கன்னி இசைத்திடுவாள் இன்னிசை வீணையினை
உதயத்தின் வரவினுக்கே உலகம் உவந்திடவே 1

95 காரிருள் கடிதாய்ப் பாரினில் அகன்றிடக்
காவினிற் புள்ளினங்கள் கானம் இசைத்திடக்
கோழிக் குலங்கள் குரல் கொண்டு வாழ்த்திட
மேழிகைக் கொண்டு மள்ளர் மேதுனி புரந்திட - உஷைக் 2

96 ஏழுவண்ணப் புரவியிலே எழிலாய் ஓளி பரப்பி
எழுந்திசை தனிலே எழுந்தான் ஆதவனே
கவின்கொன்றை குலுங்கிட கமலம் மலர்ந்திடக்
கருவண்டு கலிகொள்ள காசினி விழித்திட - உஷைக் 3

97 வண்ணத் தூரிகையால் வானவர் வரைந்த ஒவியமோ
விண்ணென்னும் ஆடரங்கில் அவர் விட்டெறிந்த பொற்பந்தோ
கண்ணினிலே காட்சியதாய்க் காவியங்கள் பேசிடவே
மண்ணிலுயிர் மலர்ந்திடவே வான் பரிதிபவனி கொண்டான்
- உஷைக் 4

15. கன்னித் தமிழே கலங்காதே

98 சிங்கங்களாகவும் ஏறுகளாகவும்
சிங்காரத் துள்ளல்கள் போட்டவர்கள்
எங்கோடி விட்டனர் எக்கதியாயினர்
என்று கலங்கி நீ நின்றனென்யோ?
பங்கமே இல்லாத பைந்தமிழ்ச் செல்வியே
பார்த்திடு உன்றன் பழகு தமிழ்
அங்கன் மா ஞாலத்தில் ஆர்க்கும் மொழியாக
ஆதிக்கம் பெற்றிடும் பெற்றி செய்வோம். 1

- 99   என்னுயிர் என்றனர் இன்றமிழ் என்றனர் 1
           இயலிசை நாடகம் முத்தமிழ் என்றனர் 2
           உன்கதி நிர்க்கதி என்று நீ கலங்கினை 3
           என் தங்கத் தமிழே என்னுயிர்த் தமிழே 4
           மன்னுயிர் வாழுமில் வையகந் தனிலே 5
           மாய்ந்து மடிந்திடும் உயிர்கடாமே 6
           மாய்ந்து மடியுமோ? மாண்தமிழ் என்றுமே 7
           வான் புகழ் கொள்ளுமோ? வார்த்தை கூறாய். 2
- 100   கன்னல் இனிமையோ கவின் இனிமையோ 8
           காரிகையே உன்றன் செவ்வியம்மா?
           குன்றா இளமையும் குறையாவளமையும்
           கோமளமே நீயும் எங்கு பெற்றாய்?
           மின்னற் கொடியாக வீசினந் தென்றலாய்ப்
           புன்னகை சிந்திய பூவை இன்று
           துண்ணிய துயருத் தாங்காது எம் நெஞ்சம் 3
           கன்னித் தமிழே கலங்காதே. 3
- 101   வீரமா-முனிவரும் போப் என்ற அறிஞரும் 9
           வீரமுறத் தமிழ் எந்தமிழ் என்றனர் 10
           வீறுடன் கற்றுமே நூல்களியற்றினர் 11
           விருப்புடனே அகராதியும் ஆக்கினர் 12
           தீரமுடன் எட்டுத் திக்குமே சென்ற எம் 13
           திண்ணிய கண்ணிய நெஞ்சங்கடாம் 14
           சீருடன் உன்னியல் சிறப்புறவகை செய்வர்
           கன்னித் தமிழே கலங்காதே. 4
- 102   பஞ்ச மெல்லடி அணி செய்த 15
           பசந் தமிழ்ச் சிலம்பில் ஒலிஇலையோ? 16
           வஞ்சிக் கொடி நின்னிடை அணிந்த 17
           மணிமேகலையிற் பொலிவிலையோ? 18
           கொஞ்சங் குமரித் தமிழே உன் 19
           சிந்தாமணியிற் சடரிலையோ? 20
           விஞ்சி ஒளிர வினை செய்வோம் 21
           கன்னித் தமிழே கலங்காதே. 5

- 103 போதார் அமளியிலே துஞ்சாப்
புதுமணம் புணர்ந்த காதலரும்
பஞ்சரங் கொஞ்சங்கிள்ளைதானும்
பைந்தமிழ் மொழியில் மிழிற்றிடுமே
மாதோர் பாகன் சாட்சியம்மா
மங்கை உன்னை நாம்காப்போம்
ஆழ் கடல் கடந்த தமிழினமும்
அணைத்தே உன்னை வளர்த்திடுமே. 6
- 104 கொட்டும் முரசு தமிழென்னும்
கோடாக் கோலும் தமிழ் என்னும்
மட்டுண்டாடும் வண்டினமும்
முரலுந் தமிழிசை எமதென்னும்
பட்டுடற்குயிலும் இசைத்திடுநல்
பழகு தமிழ் என்றமிழ் என்னும்
நட்டமாடும் நாதன் உமை
நவில்வர் நற்றமிழ் வாழ்கவென்றே. 7
- 105 முன்னை மொழியே முதல் மொழியே
முற்றா இளமைத் தமிழணங்கே
முன்னிக் கடல் சூழ் வையகமும்
முதறிவாளர் நெஞ்சங்கஞும்
உன்னைக் கலங்க விடுவனவோ?
ஊழிக்காலம் உனக்குண்டோ?
மன்னர் மடியில் வளர்பாவாய்
கன்னித் தமிழே கலங்காதே. 8
- 106 பொன்றாத் திருவே போதமருள்
பொன்னியற் றேவே புத்தமுதே
மின்னியற் சந்திர மண்டலத்தே
மின்னே நீயும் நிலை கொள்வாய்
வென்று தருவோம் புவியென்ன
விண்ணின் கோள்கள் அத்தனையும்
நன்றே நவின்றோம் ஆணையிதே
கன்னித் தமிழே கலங்காதே. 9

16. கூறிடுவீர் அன்பனுக்கே

- 107 வான் வெளியிற் பறந்திடும் பறவைகளே
வான் மதிய முகத்தாளின் காதல்தனை
வாடிநிற்கும் இதயந்தான் மகிழுறவே
வாழ்த்திச் சொல்லீர் வாசகங்கள் அன்பனுக்கே 1
- 108 மஞ்சுதனிற் தவழும் நீர் மறவாது கூறிடுவீர்
விஞ்சி நிற்கும் சுக மெல்லாம் விரைவிலே அடைந்திட
துஞ்சு மிருளகன்றிடத் துயரங்கள் பறந்திட
அஞ்சுகமாய்க் காத்துநிற்பேன் அஞ்சாது துணைநிற்பேன். 2
- 109 நெஞ்சினிலே நிலைகொண்ட நெடுங்காலக் கனவெல்லாம்
நெருங்கிடும் நனவாக என்பதனைக் கூறிடுவீர்
பஞ்சபோன்று வெண்ணிறமாய்ப் பரந்து பறந்திடுவீர்
கொஞ்ச மொழிப் பெண்சேதி கூறிடுவீர் அன்பனுக்கே. 3

17. சந்தன மலர்களே

- 110 சந்தன மலர்களே சங்கீதம் பாடுங்களே
சந்தோஷம் கொண்டாடச் சாதனமாய் வாருங்களே 1
- 111 நெஞ்சங்களின் நிலை வெல்லாம்
உங்களுக்கே தாம் சொந்தம்
வஞ்சத்தின் பொருள்தனையே
அறியாத பருவங்களே
வசந்தத்தின் தென்றலதாய்த்
தழுவினி நிற்கும் இராகங்களே. - சந்தன 2
- 112 கண்ணீரைச் சொரிந்து நிற்கும்
ஏழைகளும் பல விதமே
கல் நெஞ்சம் படைத்திட்ட
கயவர்களும் தனி விதமே
துன்பங்களைத் துடைத்திடவே
தூமலர்கள் மலருங்கள்
துரிதமுடன் இனிமையதாம்
நறுமணத்தைப் பரப்பிடுங்கள். - சந்தன 3

18. தமிழ் ஒரு சங்கீதமே

- 113 தமிழொரு சங்கீதமே இந்தத் தரணியில்
இதற்கிணை இல்லை வேறு கீதமே 1
- 114 உயிரிற் கலந்து நின்று
உணர்விற் பொருந்திநின்று
உள்ளத்தின் ஊற்றாக
ஒலித்திடும் சங்கீதமாய் 2
- 115 சங்கத்திருந்த தமிழ் சங்கீதத் தமிழேயாம்
பங்கமற்ற அகவலும் வெண்பா கலிப்பாவும்
சங்கத் தமிழ் இனிமை தந்தான் கம்பன் விருத்தத்தால்
பொங்கு புகழ்ப் பாரதியும் பண் தமிழில் பாட்டிசைத்தான் 3
- தமிழொரு

19. தமிழப்பெருமை கேள் தோழி

- 116 காலந் தன்னைக் கடந்து நின்ற கன்னித் தமிழ் வாழ்கவென்று
கன்னியர் நாம் களி கொள்வோம் - வாதோழி!
கலைகளிலே மிகுந்தவளைக் காவியத்தில் உயர்ந்தவளை
கானமிசைத் தேத்திடுவோம் கேள் தோழி! 1
- 117 பொருப்பினிலே பிறந்து தென்னன் புகழினிலே கிடந்தவளாம்
நெருப்பினிலே நிலைத்தவளாம் வாதோழி!
மருப்பினிலே பயின்று சங்கத் திருப்பினிலே இருந்தவளாம்
திருவினிலே சிறந்தவளாம் கேள் தோழி! 2
- 118 சிரந்தனிலே சிந்தாமணி சிரத்தையுடன் அணிந்தவளாம்
கரந்தனிலே வளையாபதி தானுங் கொண்டாள்
இடையினிலே மேகலையை இதமுடனே அணிந்தவளாம்
சிலம்பணிந்தாள் பாதங்களிற் கேள் தோழி! 3
- 119 வள்ளுவரின் திருக் குறளைத் தூய மணிவாசகத்தை
வண்தமிழாள் கொண்டவளாம் வா தோழி!
கம்பர் தந்த காவியத்தாற் கன பெருமை கொண்டவளாம்
உம்பர் தாழும் போற்றிடுவார் கேள் தோழி! 4

- 120 பாரதியின் பாடல்களால் பண்மடங்கு உயர்ந்தவளாம்
பாரினிலே ஈடவட்கு யார் தோழி?
நாடகத்தை இயல் இசையை முத்தமிழாய் நடைபயின்றாள்
நாமவளைப் போற்றிடுவோம் வாதோழி. 5

20. பூங்குயில் கூவிடுதே

- 121 இன்னிசை அமுதூட்டி இதயத்தைக் கொள்ளள கொள்ளும்
பண்ணிசை பயிலாத பூங்குயில் கூவிடுதே
தண்ணிசை தனை இதற்குத் தந்தவர் யாரெனவே
மண்மிசை எமக்கு இப்புள் இயம்பிடவரிதாமோ? 1
- 122 கிளைகளில் மறைகின்றதே இலைகளைக் கோதுகின்றதே
தழைகளிற் தவிக்கின்றதே துணைதனைத் தேடுகின்றதே
மழையினில் மாந்தருவில் மறைந்துமே ஒதுங்கிநின்று
மாயக்குரல் எழுப்பி மந்திரமாய்க் கூவிடுதே. 2
- 123 கருங்குயிலோ? இது புள்ளிக் குயிலோ? மாந்தர்
விரும்பிடும் இசையை இசைப்பது எக்குயிலோ?
தருங்குயில் கானத்திலே புவி தன்னையே மறந்திடுதே
குருவாக இருந்தெனக்குக் கூறுமோ இவ்விசையை? 3

21. பெண் சாரணியம்

- 124 எங்கேயும் எப்போதும் எதனுக்கும் ஆயத்தமாய்
நேர்மையுடனே பணிபுரிவோம்
ஆபத்தில் உதவிடுவோம் யுத்தகாலத்தில்
நாட்டையுங் காத்திடுவோம். 1
- 125 சாரணிகள் கூடிடுவோம் எம்
சத்தியக் குறிக்கோள் இவையென்போம்.
நம் நாட்டினில் சாரணியம் வளர்ந்த கதைதனை
வகையாய்க் கூறுவோம் வனிதையர் நாம். 2

- 126 துள்ளிடு மருவிகளும் விளங்கிடும் உயர்ந்த மலைகளுமாய்
அள்ளுமே உள்ளந்தனை எழில்மிகு கண்டி நகரமதே
உள்ளத்தை அள்ளிடும் எழிலுடைக் கண்டி நாட்டில்
உதயமானதே மங்கையர்க்குச் சாரணியம். 3
- 127 பிரித்தன் நாட்டினிலே பெருமைகொள்
'யென்னி கல் வெளி'யே
பிரியமுடன் தொடங்கினாளே
பெண் சாரணிய இயக்கமதை. 4
- 128 சாரணியர் ஆண்களோடு சாரினியப் பெண்களுமே
ஏறுநடை போட்டனரே உயர்வைநாடி உழைத்தனரே
ரோஜா மொட்டுக்களாம் சாரணியச் சிறுமியர் இயக்கமதை
ஜோராகத் தொடங்கினரே பன்னிரு சிறுமியர் குழுவுடனே 5
- 129 உலகிற் சாரணியத்தை உதயமாக்கிய
பேடன் பவுல் தம்பதியார் பதியில் வருகை தந்தனர்
பேச வொண்ணாத பெருமை கொண்டனர்
பேருவகை கொண்டனர் சாரணியப் பரம்பலால் 6
- 130 நாடு மேடெல்லாம் இன்று நகரம்கிராம மெல்லாம்
நன்கு பரவியதே சாரணியம் நலம் பெறப் பரவியதே
போதை வஸ்துக்கள் பாவனை குறையப்
பாங்காக உழைத்தனர் பெண் சாரணியரே. 7
- 131 கிழக்கு மேற்கென்றோ? வெள்ளை கறுப்பென்றோ?
வேற்றுமைகள் எம்மிடையில்லை, வேதனைகளுமில்லை
ஒற்றுமை கொள்வோம் உயர்வினை ஓம்புவோம்
குறிக்கோள் ஒன்றேதான் எம் குறிக்கோள் ஒன்றேதான் 8
- 132 'சல்வா கமீசா'னாலும் 'றெத்த சட்டை'யானாலும்
'தாவணி பாவாடை'யானாலும் யாவரும் சமமாய்ப்
பங்குகொள்வோம்
சாரணியர் சமமாய்ப் பங்கு கொள்வோம்
சமரச நோக்கம் நாம் கொள்வோம். 9

- 133 இலங்கை ஆணையாளரான் எட்னா அல்விசே
இன்று வருகை தந்துளார் இனிதாய் வரவேற்போம்
வருக வருக வென்றே பெண் சாரணியம் வளர்க வளர்க வென்றே
வரவேற்கின்றோம் வாழ்த்து நிற்கின்றோம் வனிதையர்
  கூடிக் குதூ கலத்துடனே. 10
- 134 பொன் விழாக் கொண்டாடுவோம்
பெண் சாரணிகள் நாமெல்லாம்
பெருமை கொண்ட ஜென்னி கிரேசை
என்றும் நினைவு கூருவோம் 11
- 135 அகில உலக வீடுமைப்பு ஆண்டிலே
அகில உலக சாரணியப் பெண்கள் கூடினோம்
ஆனந்தமாக அதி ஆனந்தமாக
அருமையான இத்தினத்திற் புகழ் கொண்டாடுவோம். 12

22. மயிலாடக் கண்டேன்

- 136 மயிலொன்று ஆடக்கண்டேன் என்தோழி
மதிமயங்கியே நின்றேனடி
குதித்தாடிற்றுப் பாதம் பதித் தாடிற்று
தத்தித் தோமெனவே தோகை விரித்தாடிற்று 1
- 137 கழுத்து வண்ணமெல்லாம் கோடிக் காவியம் பாடிடுதே
எழுத்து வண்ணமில்லை எழிலை எடுத்து இயம்பிடவே
பழித்தாடுதே பாவையர் பரதக்கலைதனையே
களித்தாடுதே காவிற் கான மெதுவுமில்லை - மயிலாடக் 2
- 138 உரகத்தின் படத்தின் உயர் நாக மணிகளோ
விரகத்தால் இந்திரன் விட்டெறிந்த கௌத்துவமோ
பரந்திடும் சிறகெங்கும் பதித்த மணிகள் யாவை?
உரைத்திட வார்த்தைகள் இல்லையடி என்றோழி- மயிலாடக் 3
- 139 முருகா! முருகா! வென உளம் கூவிற்று
வருவாய் வருவாய் என மயிலாடிற்று
வானில் வந்தனனோ முருகன் மகிழ்ந்து ஆடுதே
காவில் வந்தனனோ முருகன் களித்தாடுதே - மயிலாடக் 4

23. வசந்தம்

- 140 பொன் கொன்றை பூச் சொரியப் பூங்குயில் பாட்டிசைக்க
மென் மூல்லை முகை நெகிழ்ந்து விண் மீனின் நினைவு தர
கண் கொள்ளாக் காட்சிகளைக் கவினுறு மாட்சியதாய்
என் கண்கள் கண்டனவே என் னென்றுரைத்திடுவேன்? 1
- 141 வசந்தமோ வசந்தம் வந்ததே வசந்தம்
வானவர் உலகென மானிடருல்கினை மாற்றிடும் அதிசயகாலம்
மாரனின் மலர்க்கணை மானிட ருலகினை
மாற்றியே வருத்திடும் மயக்குறு வசந்தகாலம் 2
- 142 புட்கள் சிறகடித்தே கூவிப் பெடையினைத் தேடிடுமே
மக்கள் மனம் மகிழுத் தம் துணைகளை நாடுவரே
அருவியின் ஒசையிலே ஆனந்தத் தாரையிலே
விருந்தாய்த் திளைத்திடுவார் மக்கள் விளைந்தே ஆடிடுவர். 3
- 143 வட்ட முகத்தினிலே பொட்டிட்ட பூபையர்கள்
இட்டமுடன் நோக்குகின்றார் இனியன் வரவினுக்காய்
பட்டுடல்தான் துவழுவென்றே பாவையரை வருத்துகின்றான்
திட்டமுடன் மன்மதனும் மலரம்பை எய்கின்றான். 4

24. வாழ்த்துப்பா தமிழ்த்தாய்

- 144 தண்தமிழ்த்தாயே தனித்தெய்வமே
தரணியில் இணையிலாத் தாய்த் தெய்வமே - தன்... 1
- 145 செந்தமிழ்ச் செல்வியளே சிந்தை குடிகொண்டவளே
மங்கலவிழா வெடுத்தோம் மங்கையர்கள் மாண்புடனே
பொங்கு பெருமின்பம் தங்கிடவே வந்திடுவாய்
சங்கத்தமிழ் மகளே சாற்றரிய சிருடையாய் - தன்... 2
- 146 வான்புகழ் கொண்டவளே வண்ணத்தமிழ்ப் பெண்ணரசி
தான் என்றுயர்ந்தவளே தூய அமுதச் சுவையே
கானம் இசைத்து நாமும் கருத்துடனே வாழ்த்திநின்றோம்
ஞாலுத்தில் எஞ்ஞான்றும் புகழ் கொளவே நிலைகொள்வாய்- தன்... 3

25. அறுவடை நடனம்

- 147 ஆடிப்பாடிக் கூடிச் செல்வோம்
அதிலிரவாய் நாடிச் செல்வோம்
ஆன்தமாய் வயல் வெளிக்கு நாமே
ஆவலுடன் விரைந் திடுவோம் நாமே 1
- 148 சாலிநெல்லைச் சம்பா நெல்லைத்
தூவித் தூவி விதைத் திடுவோம்
மேலுயர்ந்த வரப்புடைய
ஆழ உழுத வயலிடத்து நாமே 2
- 149 பவளச் சம்பா நெல் விளையப்
பக்கத்திலே களை விளையப்
பக்குவமாய்க் களை எடுப்போம் நாமே
பணிந்து வளைந்து களை எடுப்போம் நாமே 3
- 150 ஆடவர்கள் சேருங்களே அருவி வெட்டக் கூடுங்களே!
அரிவையரும் அவர்களுடன் அருவி வெட்ட வாருங்களே! 4
- 151 வெட்டி வெட்டிக் கட்டாய்க் கட்டி
வெறுந் தரையிற் சூடிடத்து
வெற்று வைக்கோல் வேறாக்கி
விளை மணிகளை வீடு சேரப்போம் 5

26. கண்ணன் பிறப்பு

- 152 ஆலிலை மேற் றயிலுங் கண்ணா
அன்த சயனக் கிருஷ்னா!
பாலுடனே தயிர் வெண்ணெயும்
பாங்குடனே உண்ட கிருஷ்னா! 1
- 153 காலாலே தவழ்ந்து சென்று
கடிமருது வீழ்த்தும் மன்னா!
மாலேயோ மணி வண்னா!
தாலேலோ தாலேலோ. 2

- 154   யாதவர் மாளிகையில்   161
           யாழிசை ஆர்த்திடவே
           சேடியர் சூழ்ந்தனரே
           ஏழிசை இயம்பிடவே.
- 155   மத்தளம் கொட்டினரே   161
           வரி சங்கம் ஊதினரே
           முத்திடைப் பந்தலின் கீழ்.
           முழுமதி முகத்தரசியின்
- 156   சித்தம் மகிழ்ந்திடவே   161
           சீதரன் கிருஷ்ணனவன்
           புத்தம் புது மலராய்ப்
           புவியில் உதயமானான்
- 157   கோகுலம் உய்ந்திடவே   161
           கோபிய ருய்ந்திடவே
           கோகுலத்தில் கிருஷ்ணபிரான்
           குழந்தையாய் உதயம் செய்தான்
- 158   காதுக்கு வெரக் குழையும்   161
           கைகளுக்கு முத்து வளையும்
           காலுக்கு வெள்ளித்தளையும்
           வானவர்கள் கொண்டுவந்தார்
- 159   வலம்புரிச் சங்கமுடனே   161
           வகை வகை முத்துக்களும்
           வருணன் தான் கொணர்ந்தான்
           வண்ண கிருஷ்ணனை வணங்கிடவே
- 160   பூமகள் தான் கொணர்ந்தாள்   161
           பூந்துளப மாலைகளே
           வாசிகையும் தான் கொணர்ந்தாள்
           வாக்தேவன் கிருஷ்ணனுக்கே

- 161 மாணிக்கத்தாலான
வைரமணித் தொட்டிலொன்றும்
ஆணிப் பொற்கயிறுடனே
அரனார் தாம் கொணர்ந்தார் 10
- 162 தேவகி மைந்தனிவன்
தேவலோகக் கண்ணனிவன்
துவாரகைக் கிறைவனிவன்
துளபத்தாமக் கண்ணன் இவன் 11
- 163 இந்திரன்தான் கொணர்ந்தான்
கிண்கிணியும் ஐம்படையுமே
இதமாய்க் கண்ணனுக்கு
இட்டு மகிழுந்தனனே 12
- 164 ஆய்ச்சியர் கூடினரே
ஆயர் பாடி அளறைழப்பாடினரே
தேசுடைக் குழந்தையினைத்
தெய்வமாய்ப் போற்றி ஆடினரே 13
- 165 கள்ளச் சுடைம் உதைத்தவனாம்
காளிங்கன் தலையில்நடம் புரிந்தவனாம்
புள்ளின்வாய் கீணடி வதைத்தவனாம்
புள்ளிலே புவி வலம் வருபவனாம் 14
- 166 பள்ளி கொள்வது பாற்கடலே
அவன் பஞ்சணைதானும் பாம்பணையே
கள்மலர்த்துளபத் தாமன்
கம்சனைக் காலன் கைக்கொடுத்தவனாம் 15
27. குறிஞ்சிக் குமரனைக் கூறியழைத்து வாராய் !
- 167 குறிஞ்சிதனிற் கோயில் கொண்ட
குவவத் தோள் குமரன்றனைக்
குலவிட எண்ணங்கொண்டேன்-சகியே
குழைந்துமே சொல்லாயோ நீ! 1

- 168 மஞ்சு தவழ் சோலைதனில் 35
   மங்கை யானும் செல்கையிலே
   மரகத மயிலேறியே-சகியே
   மால் மருகன் தோன்றினனே. 2
- 169 வெஞ்சமரை வென்றவனாம்
   வேட்டுவப் பெண் கொண்டவனாம்
   வேங்கை மரமானவனாம்-சகியே
   வெம்பு முள்ளங் கொண்டனன் யான். 3
- 170 கங்கையிற் பிறந்தவனாம்
   கமல முகத்தழகன்
   மங்கை சிவகாமி மைந்தன்-சகியே 311
   பங்க மின்றிப் புன்னகைத்தான். 4
- 171 சுந்தரப் புன்னகையால்
   சித்தம் களி கொள்ளவே
   சற்றுத் தலை தாழ்த்தி நின்றேன்-சகியே
   பற்றி நின்றான் என் கரத்தை 5
- 172 குமரன் கை தொட்டனனோ
   கூடிக் குல வின்னோ
   காதல் வசப்பட்டேனடி-சகியே
   காமன் வசப்பட்டேனடி 6
- 173 வடி வேற்கரத்தழகன்
   வான்மதி முகத்தழகன்
   துடிகொட்டி ஆடியவன்-சகியே
   தேடி வந்து கூடிச் சென்றான். 7
- 174 பஞ்சணையும் நொந்ததடி
   பாலடிசில் நஞ்சாயிற்றே
   வஞ்சணையும் செய்தானடி-சகியே
   கஞ்சமலர் முகங் காணேன் 382
- 175 குறிஞ்சிக் குமரன்றனைக்
   கூடிக் குலவினல்லால்
   கூட்டினில் உயிர் தரியேன்-சகியே
   கூறியழைத்து வாராய்! 9

28. கோபியருள்ளங் கொண்டவன்

- 176   தேவகி மகனாய்ப் பிறந்தவனாம் கண்ணன்
          யசோதை மகனாய் வளர்ந்தவனாம்
          பூதகி அரக்கியைப் பிளந்தவனாம் கண்ணன்
          உலகேழினை வாய்தனிற் காட்டினனாம்.   1
- 177   கோவர்த்தன கிரிகுடையாய்க் கொண்டே
          கோக்களைக் காத்து நின்றவனாம்
          கோமளமான சாமள வண்ணனாய்க்
          கோடி உயிர்களைக் காப்பவனாம்.   2
- 178   கோபியிருள்ளங் கவர்ந்தவனாம் கண்ணன்
          கோதையின் உள்ளம் கவர்ந்தவனாம்
          பாவையர் பாமா ருக்மணி என்ற
          தேவியர் உள்ளங் கவர்ந்தவனாம்.   3
- 179   பாரதப் போரில் பார்த்தனுக் கன்று
          பாங்காய்த் தேரினை ஊர்ந்தவனாம்
          மாபலி உயிரை வாங்கிடவே அன்று
          வாமனனாயடி மூன் றிரந்தவனாம்.   4
- 180   கெளரவர் சபையிற் கெளரவங் காத்திடத்
          துரெளபதிக்குத் துகில் கொடுத்தவனாம்
          குரு சேத்திரத்தில் அர்ச்சன னறிந்திடக்
          குருவாய்க் கிதையை மொழிந்தவனாம்.   5
- 181   இரணியனை வதம் செய்திடவே கண்ணன்
          நரசிங்க வடிவம் கொண்டவனாம்
          புரவியில் ஏறி வருபவனாம் கண்ணன்
          புவிதனைக் காக்கக் கல்கியதாய்.   6
- 182   சீதாராமனாய் சீர் செறி இலங்கையில்
          இராவணை வதம் செய்தவனாம்
          போதம் கொடுப்பான் வேதப் பொருளாய்
          பாதம் பணிவோம் பலன் பெறுவோம்.   7

29. கோலாட்டம்

- 183 கோல் கொண்டாடுவோம் நாங்கள்
கோல் கொண்டாடுவோம்
கோமளக் கைகளிலே பெண்கள் நாம்
கோல் கொண்டாடுவோம் 1
- 184 பூத்துக் குலுங்கிடும் புதுமனம் வீசிடும்
புத்தம் புதுக் காவினிலே பூவையர் நாம் ஆடுவோம் 2
- 185 செந்தாமரைப் பொய்க்கையைக்
செங்கழு நீரோடையைச்
சுற்றி வந்தே கோல் தட்டிச்
குழ்ந்து நின்றே ஆடுவோம். 3
- 186 பச்சைப் பசியவயல் பாங்காய் விளைந்திருக்க
இச்சைப்படி நாமும் அங்கு அச்சிமின்றி ஆடுவோம்
மாங்கனிகள் குலுங்கிட தேன்வரிக்கை சிதறிட
மங்கையர் நாமெல்லாம் மகிழ்வுடன் கோல் ஆடுவோம். 4
- சித்திரைப் பொங்கல் நிகழ்ச்சி**
- 187 மார்கழி மழைக் காலமும் பங்குனி பனிக்காலமும் பறந்தே
ஒடியதே
குளிரிலே கொடுகிய காலமுமில்லை பனியிலே வாடிய
காலமுமில்லை
குதித்தே ஆடுவோம் வாதோழி கால் பதித்தே ஆடுவோம் வா
தோழி! 5
- 188 பச்சை பச்சையாய்ப் பசந்தவிர் பரந்தது
கொத்துக் கொத்தாகக் கொன்றை மலர் சொரிந்தது
முத்துமுத்தாக மூல்லை முகையவிழ்ந்தது
புத்தம் புதிதாகப் பூமி பூரித்திருந்தது. 6
- 189 துள்ளி ஓடும் மான்களே
தூர நின்றே விழிக்குதே
புள்ளி மயிலாடுதே பூங்குயில் கூவுதே
புதிய வசந்தத்தை வரவேற்கக்-கூவுதே. 7

- 190 தேங்கனி மாங்கனி மரக் கொம்பர் சுமந்தது
தேம்பலாக்கனி வெடித்துமே சிதறிற்று
தென்னை சுவையுள்ள இளநீரைத் தாங்கிற்று
தேம்பனை குலைகளாய் நுங்குகள் கொண்டது. 8
- 191 வசந்த காலத்திலே வந்ததே சித்திரைப் புத்தாண்டு
வனப்புடைக் காட்சிகள் கொண்டதே
வண்ண இயற்கையின் படைப்புகள் இனியவை
மண்ணிலே மக்கள் யாம் மகிழ்ந்திட வந்ததே. 9
- 192 சித்திரை மங்கையை வரவேற்கச்
சின்னஞ் சிறுவர் கூடினரே
ஆடினர் பாடினர் அழகுக் கோலாடினர்
ஓடினர் ஒழிந்தனர் தேடியே திகைத்தனர். 10
- 193 கும்பங்கள் வைத்தனர் கோலங்கள் போட்டனர்
துன்பங்கள் நீங்கிடத் தீபங்கள் ஏற்றினர்
மங்கல மனைகளில் மகிழ்ச்சி துலங்கிற்று
பொங்கலைப் பொங்கினர் புத்தாடை புனைந்தனர். 11
- 194 விருப்போடு சுவையுடைப் பண்டங்கள் செய்தனர்
கரும்பு பால் தேனோடு தேங்கதவிப் பழம்
சரும்பூ தாமலர்களைச் சேர்த்துப் பறித்தனர்
முருகுடைமாலைகள் கோத்துப் படைத்தனர். 12
- 195 பட்டாடை அனிந்தனர் பட்டாசு கொளுத்தினர்
பாங்காக் கோயிலைத் தரிசனஞ் செய்தனர்
தேங்காய் பழம் பாக்கு வெற்றிலை கொண்டுமே
தேவியைச் சுவாமியைத் தரிசனம் செய்தனர். 13

கும்மி

- 196 கொட்டுங்கடி கும்மி கொட்டுங்கடி
கோமள வல்லியர் கொட்டுங்கடி
தட்டுங்கடி சூழ்ந்து தட்டுங்கடி
தாமரைக் கைகளைத் தட்டுங்கடி. 14

- 197 மல்லிகை முல்லை பறியுங்கடி
மனோ ரஞ்சித மலரைக் கொய்யுங்கடி
மஞ்சள் சாமந்திப் பூப் பாருங்கடி
மருக்கொழுந்தினைச் சேர்த்துமே கொய்யுங்கடி. 15
- 198 செவ்வல்லி நீரோடை பாருங்கடி அதில்
செந்தாமரைப் பூவைப் பாருங்கடி
செங்கழு நீரையும் பாருங்கடி அதன்
செவ்விதழ் சிரித்திடக் கொய்யுங்கடி. 16

ஊஞ்சல்

- 199 ஊஞ்சலோ ஊஞ்சல் உந்தி உந்தி ஆடுவோம்
உயரப் பறக்குதே ஊஞ்சல் உள்ளம் மகிழுவே
காஞ்கனை உந்திட கமலினி உந்திட
உயரப் பறக்குதே ஊஞ்சல் 17
- 200 தேஞ்சவைக் கானப் பாடவிசைக்குத்
தூரப் பறக்குதே ஊஞ்சல்
பட்டாடை பறந்தது கருங்கூந்தல் சிறக்குது
திட்டமாய் இருவரும் திடமுடன் உந்தினர் 18
- 201 விண்ணை அழாவுதே ஊஞ்சல்
விரைவாய்ப்பறக்குதே ஊஞ்சல்
மண்ணைத் தொடாத தோர் ஊஞ்சல்
மகிழந்துமே ஆடுவோம் ஊஞ்சல் 19
- 202 சித்திரைக்கு வந்தனம் சிறந்த வருட வந்தனம்
வசந்தம் வாழ வந்தனம் உயர்ந்து வாழ வந்தனம்
நித்தம் உயர்ந்து வாழவே நிமலன் அருளைத் தரவே
சித்தம் குளிர்ந்து வாழ்த்துவோம் சித்திரைப்
புத்தாண்டையே 20

30. தாள நடனம்

- 203 சந்தோஷமாய்ச் சங்கீதமாய்ச்
சத்தமிடுந் தாளந்தன்னைத்
தட்டித் தட்டி ஆடுவோம் 1
- 204 நீலத் தோகை விரித்து நின்று
நித்தம் மயில்கள் ஆடுதல் போல்
கோலப் பெண்கள் ஆண்களுடன்
கூடிநின்றே ஆடுவோம் 2
- 205 பாதம் தட்டி ஆடுவோம்
பக்கம் சரிந்தாடுவோம்
நாதங் கொள்ளத் தாளத்தை 3
நன்றே தட்டி ஆடுவோம்
- 206 துள்ளித் துள்ளி ஆடுவோம்
துணையை நாடி ஆடுவோம்
பள்ளிப் பாவையர் நாமெல்லாம்
பாங்காய்த் தாளந் தட்டியே 4

31. பலுன்

- 207 பாருங்கடி எந்தன் தோழியரே பெரும்
பந்துபோற் பலுன்கள் பாருங்கடி
சேருங்கடி ஊதிக் கட்டிடுவோம் நாமும்
செங்கையால் ஏற்றிவே ஆடிடுவோம் 1
- 208 நீலம் பச்சை சிவப்பு மஞ்சள் ஊதா என்றுமே
பாலர் கண்ணைப் பறிக்குதே வண்ணைப் பலுன்கள்
கோல வண்ணைப் பலுன்கள் அழகு கூறமுடியுமோ?
கோதை நாமும் அவற்றை ஊதிக் கட்டி மகிழ்வோம் 2
- 209 ஊதி நிற்போம் நாம் ஊதிநிற்போம்
ஊதி நிற்போம் உள்ளம் உவக்கவே
பந்து பலுன்களைச் சிந்தை அள்ளும் பலுன்களை
உந்து காற்றுமே எடுத்துச் செல்லுமே 3

- 210 பூசினிக்காயின் வடிவமோ நல்ல
பப்பாளிப் பழ வடிவமோ வேறு
உவமை சொல்ல முடியாத
என்ன வொண்ணா பலுன்கள் 4
- 211 கமலம் வந்தனளே பலுனை ஊதினளே
கலகல வென்றே சிரித்தனளே
கானமிகைத்த படியே காற்றைக்
களிப்புடன் ஊதினளே 5
- 212 பட்டென் ரொலியுடனே பச்சைப்
பலுனும் உடைந்ததுவே
பதைத் துப்போய் நின்றனளே கமலம்
திகைத்து நின்றனளே உள்ளம் 6
- 213 அளவாக ஊதிடுவீர் அதிசய பலுன்களையே
அழகாய்த் தோன்றிடுமே உருவும் நிறமுமேதான்
ஆக்சிசன் நிரப்பிடவே பலுன்கள்
ஆகாயத்தில் பரக்கப் பறந்திடுமே 7

32. பொங்கல் கும்மி

- 214 கொட்டுங்கடி கும்மி கொட்டுங்கடி
கோதையர் சூழ்ந்துமே கொட்டுங்கடி
தட்டுங்கடி கைகள் தட்டுங்கடி
தாமரைக் கைகளைத் தட்டுங்கடி 1
- 215 புத்தம் புதுப் பானை பொங்கிடவே
பச்சைப் பகும் பாலை ஊற்றுங்கடி
இச் செகத் துன்பம் இன்றோடு தொலைய
இந்துமுகப் பெண்கள் கொட்டுங்கடி 2
- 216 இற்றைவரை நாங்கள் பட்ட துயரெல்லாம்
இற்று விடும் என்று கொட்டுங்கடி
பற்றுக் கோடு இன்றிப் பதைத்திடும் மாந்தர்கள்
சற்றுத் துயர் தீரக் கை கொட்டுங்கடி 3

- 217 பாலது பொங்கி வழிகின்றதே பாரில் 019
 கால மெல்லாம் கலி தீர்ந்ததென்றே
 சாலி அரிசி பருப்பு நெய் சக்கரை
 பானையுட்ட போட்டுக் கை கொட்டுங்கடி 4
- 218 கைகோத்து நின்றுமே பாவையர் நாமெல்லாம் 119
 கைத்த பகையினி இல்லையென்றே
 தைத்திரு நாளிலே தாரணி பொங்கவே
 மைவிழிப் பெண்டிர் கை கொட்டுங்கடி 5

33. வாணி விழா

தூர்க்கை

- 219 அன்னை தூர்க்கை அருளிரந்து ஆனந்தமாய் அரிவையர்நாம் 019
 ஆடிடுவோம் பாடிடுவோம் - வாதோழி
 அன்னையவள் கரங்களிலே ஏந்தியவாள் வெற்றிளன்று
 அன்றறிந்து கொண்டனரே - கேள்தோழி 1

இலக்குமி

- 220 செங்கமலப் பூவினிலே செய்ய திருமகள் அவளும்
 சிறப்புடனே வீற்றிருப்பாள் பார்தோழி
 பொன் பொருளை நல்கிடுவாள் பொன்னரசி இலக்குமியாம்
 போற்றித் துதி செய்திடுவோம் வாதோழி 2

சாகவதி

- 221 கையினிலே வீணைந்திக் கஞ்சமலர் வீற்றிருப்பாள் 019
 கலைகளிலே உயர்ந்தவளாம் யார்தோழி?
 நான்முகனின் நல்லசக்தி நால் வேதப் பொருளுணர்ந்தோள்
 நல்லறிவு நல்கிடுவாள் கேள்தோழி - வாதோழி 3

34. வானவில்

- 222 வாருங்கடி அன்புத் தோழியரே 019
 வான் வில்லின் ஜாலம் பாருங்கடி
 மோன் வெளியினில் வானரதமாள்வான்
 முகட்டில் விரிந்த வில் பாருங்கடி 1

- 223 வண்ண நிறங்களில் என்னைக் கருக்களைத்
திண்ணமாய்ச் சேர்த்தது யாரடியோ? 1
என்னி வைத்தாற்போல அர்ச்சனன் வில்லதாய்
விண்ணின் அலங்காரம் காணுங்கடி 2
- 224 என்னத்தில் நின்றாற் போது மென்றேநீயும் 1
எம்முள்ள மேங்கிட வானவில்லே
இனிய உன் தோற்றமே சர்றுமில்லாமலே
இந்த வான்வெளியை விட்டு மறைந்ததேனோ? 3
- 225 நீலமும் பச்சையும் ஊதா சிவப்பென்றே
நீளும் அழகுடை வான வில்லே
நீல வானை விட்டு சித்திரவில்லே நீ
நிமிடங்கள் செல்லவே எங்குபோனாய்? 4

35. இளவரசி திருந்தினாள்

- 226 மாளவ தேச மன்னன் மாசறு நீதி கொண்டோன்
மாதவக் குறை தானென்ன மாநிலந் தனிலவர்க்குத்
தீதுடைக் குலக்கொடியாய்த் திருவினை அற்றாளாகக்
கோதுடை மனமுங் கொண்ட கோமகள் வளருகின்றாள் 1
- 227 பால சௌந்தரியாள் பாரினில் அழகுமிக்காள்
பாவை தன்னமுகாலே படியினிற் கர்வம் மிக்காள் 2
- 228 பேரரசன் பெருங்கவலை கொண்டான்
பெருமையறு பெண்ணினைத் திருத்திடவே
மேன்மையறு முயற்சியெல்லாம்
வீணை யாயின மகளிடமே 3
- 229 வணங்குந் தெய்வங்களே வருந்துமென் மனத்துயர் தீர்ப்பீரே
அணங்காய் வளரும் பெண்ணின் அகங்காரந்தனை அகற்றிடுவீர்
அருளது புரிந்து திருத்திடுவீரன்று, அனுதினம் இறைஞ்சி
வேண்டினனே 4

- 230 தெய்வக் குரலொன்றோர் நாளே திருவுடைய மன்னன் செவியாரத்
துயரந்தீர்வாய் தேர்வேந்தே தருவோம் நாமொரு அரும்பந்து 5
அளித்திடும் இப்பந்தை அதனைப் பயில்வாள் உன் மகளே
அளிமுரல் பூங்குழலாள் அற்புதப் பெண்ணாய்த் திருந்திடுவாள் 6
- 231 என்றே கேட்ட குரலினையே நன்றே கேட்டான் மன்னனுமே
பொன்னாலானது புத்தொளி கொண்டது பொலிவுடைப்
பொற்பந்தைக் கையிற் கண்டான் 7
- 232 அரசன் அகமகிழ்ந்தே அருமைகளை அழைத்தனனே
பரவசமவரூறவே மகளிடம் பந்தை அளித்தனனே 8
- 233 பூவுலகப் பந்தல்லவே இஃஂது வானுலகப் பந்தாய்த் தெரிகிறதே
காவினிலே ஆடி மகிழ்வேன் கூவியழைப்பேன் நற்றோழியரை 9

பந்தாடல்

- 234 செங்கையில் வளையல் கலீர் கலீரெனச்
செந்தாள்களிற் சிலம்பு கணீர் கணீர் எனச்
செந்தாமரை உறையும் இலக்குமி நிகர்த்த
சௌந்தரி பொற் பந்து பயின்றனளே 10
- 235 மட்டவிழும் மலர்க் கூந்தல் மருங்கில் அசெந்தாடப்
பட்டாடை பன்னிறத்தில் பாங்காய்ப் பறந்தாட
இட்டமுடன் அணிந்த நல்ல ஒளிமணிப் பூண்களசைய
வட்டமுகப் பாவையவள் வாகாய்ப் பொற்பந்து பயின்றனளே. 11
- 236 ஏந்தி எறிந்து விளையாடி ஏரிக்கரை யொன்றை அடைந்தனளே
நீந்த முடியா ஏரியிலே நித்திலப் பொற்பந்து வீழ்ந்ததுவே 12
ஐயோ! என் அருமைப் பந்தை அதிசயப் பொற் பந்தைக்
கொள்வதெப்போ?
- 237 செய்யவே முடியாத செய்ய பொற் பந்தினைப் பெறுவதெப்போ?
பெறற்கரும் பொற்பந்தைப் பெரும் பொருள் கொடுத்தெந்தை
கொண்டனரோ?
எந்தைக்கு எங்ஙனம் பதிலுரைப்பேன் என்றே ஏங்கினள்
சௌந்தரியே 14

தவளை தோன்றுதல்

- 238 அழகிலுயர்ந்த அரசியே அழுவதேனோ அதிசயம்
அழகியுன் துன்பந்தனை அடியேனுக்கு உரைத்திடுவாய்
அன்புடன் உதவிடுவேன் அடியேன் ஒரு நொடியில்
துன்பந் தீர்த்திடுவேன் உன் துயரந் தீர்த்திடுவேன் 15
- 239 சிந்தித்தாள் செளாந்தரிப் பெண்ணாள், பந்தை ஏரியில் எறிந்த
செயல்தனையே
நிந்திப்பார் தந்தையென்றே விளம்பினள் தவளைபால்
மனமின்றிய 16
- 240 “சுந்தர ரூபங் கொண்ட சுந்தரிப் பெண்ணேகேள்
இந்திரர் தேவர் போற்றும் பந்தினைக் கொண்டவேன் நான்
உந்தனின் மாளிகைக்கு எடுத்தெனைச் செல்வாயென்று
உறுதி உரைக்க வேண்டும் உரைத்தது முடிக்க வேண்டும்” 17

இளவரசி (மனத்தினுள்)

- 241 “ஐயகோ இத் தவளை லட்சணமில்லாச் செந்து
மெய்யதாய் என்மாளிகைக்கு வந்திடவேண்டுமாமே!
செய்திட அருமையான செகத்தினிற் பெறற்கரிய
பந்தினைப் பெறுவோம் முன்னே தவளையைப் பின்னே
பார்ப்போம்.” 18
- 242 “அப்படியே செய்வேன் தவளையாரே
எப்படியோ உதவிடுவீர் எந்தனுக்கே
தப்பிடாமல் என் வார்த்தை போற்றிடுவேன்”
தரணிவேந்தன் மாளிகைக்கு எடுத்துச்செல்வேன் 19
பந்துடனே தவளை தோன்ற பந்தினைக் கையெடுத்தாள்
செளாந்தரியே
பறவையாய்ப் பறந்தனனே பார்க்கவில்லைத் தவளையைத்
தான் திரும்பியே

- 243 கடிதினிற் சென்றதுமே பார்த்தாள் படியண்டை தவளையினை
வடிவற்ற இச்செந்து எங்ஙனம் வந்ததென்றதிசயித்தாள் 20
- 244 சௌந்தரியின் சங்கடத்தை அரசன் கேட்டே அறிந்தனனே
அந்தரிக்கும் போதினிலே அரிதாய் உதவிய தவளையினைப்
பத்திரமாய் எடுத்துச் சென்றே படுக்கையில் வைப்பாய் எனப்பகர
உத்தரவைத் தட்டாமல் உருந்தாள் கண்ணீர் சரமாக. 21
- 245 “எழிலுறு கரங்களாலே தவளையைத் தொடுவதாமோ
என் தலை விதியிதுதானோ” என்றுமே அகம் நொந்தாள் 22
- 246 எடுத்தே தவளையினை விடுத்தாள் நிலந்தனிலே
தடுத்தே கூறியதே தவளை பஞ்சணையில் விட்டிடெனக்
டுத்த மனத்தினளாய்க் கண்ணீர் சொரிந்தனளே
கொடுத்த வாக்குத்தான் கொடுமை என நினைத்தே 23
- 247 ஐயகோ என்செய்வேன் என் பக்கத்தில் இப்பிராணி உறங்குவதோ
என்று உளம் வெம்பித் தவளையை மீண்டுமெடுத்தே
நன்றாய்ச் சுவரிலெறிந்தாள் நசங்கிச் சாவென்றே
பொன்றுந் துயருடனே பொறு என மன்னக்தற 24
- 248 எதிர் பாராமல் எவரும் அறியாமலே
அதிசய மொன்று நிகழ்ந்ததுவே
படி நனில் ஒளிவீசும் பார்த்திட அழகுமிக்க
பார்த்திபன் பவளராசன் பார்வையிற் ரோன்றினனே. 25
- 249 எல்லோருந் திகைத்திடவே இளவரசன் தன்கதையை இனிதாரய்க்
கூறினனே
எழிலுடைச் சௌந்தரி தனைத் தொட்டால் தீருமென்ற
சாபக்கதையை
அரசன் அகமகிழ்ந்தான் அன்பான தெய்வத்தை வாழ்த்தினனே 26
- 250 ஆனந்த சௌந்தரியும் அன்றே விட்டனள் அகந்தைத்தனை
தங்கையரே தம்பியரே தரணியில் வாழும் நாமெல்லாம்
இங்கிதமாய்ப் பேணிடுவோம் உயிர்களிடத்திலன்பு
பங்கந்தரும் கருவம் பேணோம் பாருவக்க வாழ்ந்திடவே
சங்கையுடன் வாழ்ந்திடவே சாரும் கருவந்தனை நீக்கிடுவோம். 27

36. உண்மை உயர்வளிக்கும்

251 உண்மை பேசுஞ் சபாவங் கொண்ட

உத்தமன் ராமு ஓர் விறகு வெட்டி

உண்மை பேசியவன் உயர்வடைந்த கதை

உரைத்திடுவோம் நீங்கள் அறிந்திடவே.

1

காட்சி-1

252 விறகு வெட்டியே சீவனம் நடத்திடுவேன்

விறகு வெட்டியே சீவனம் நடத்திடுவேன்

நிலத்தில் நீண்ட நிழல் தரவே

பெரிய மரங்கள் நிலைத்திடவே

பெரிய மரங்கள் வெட்டாமற்

சிறிய கிளைகளை வெட்டிடுவேன்

சீவனம் நடத்திடவே

சிறந்த பாதை வேற்றியேன்

2

காட்சி-2

காட்டின் ஒரு பகுதி

(முயல்கள் நடனம்)

253 குள்ள முயல்கள் எல்லாம்

குதித்து ஓடு கின்றனவே

பதுங்கிப் பாய்கின்றனவே

பாங்காய் முயல்களெல்லாம்

வெள்ளை முயலொன்று

விரைந்து பாய்கின்றது

கொள்ளை அழகுடனே

குதித்துப் பாய்கின்றதே.

3

காட்சி-3

(மான்கள் ஒடும் காட்சி)

254 மானினம் ஓடிடுதே மானினம் ஓடிடுதே

மருண்ட பார்வை கொண்ட புள்ளி மானினம் ஓடிடுதே

மாயப் புள்ளி உடலுடைய மானினம் ஓடிடுதே

4

(தடாகம் காணல்)

- 255 அன்னங்கள் நீந்துகின்ற அழகுத் தடாகமிது - வெள்ளள
அன்னங்கள் நீந்துகின்ற அழகுத் தடாகமிது 5
வெண்ணிறச் சிறுகுகளை விரித்துமே விளையாடும்
- 256 செந்திற அலகுகளும் செந்திறத் தடாகங்களுமே
செவ்வையாய்க் கொண்டநல்ல - அன்னங்கள் 6
- 257 நடையைக் காணுங்கள் அன்ன நடையைக் காணுங்கள்
நாணுமே பெண்ணடையும் இந்த அன்ன நடையின் அழகினுக்கே
நாணுமே பெண்ணடையும் இந்த அன்ன நடையின் அழகினுக்கே
டுகின்றனவே ஆடுகின்றனவே நடையைக் காட்டுகின்றனவே. 7

காட்சி-4

காட்டிலே மயில்களாடல் (இருவர் நடனம்)

- 258 மயில்கள் ஆடிடுமே மகிழ்ந்தே நடனம் ஆடிடுமே
நெகிழும் உள்ளமெல்லாம் நிறைய நடனம் ஆடிடுமே
தோகை யெங்கணுமே தொகையாய்ப் புள்ளி கொண்டே
தத்தித் தோமெனவே தத்தியே ஆடிடுமே
விரித்த தோகையுடன் சமுன்றே ஆடிடுமே
விரிந்த விழிகளெல்லாம் மயங்க ஆடிடுமே. 8

காட்சி-5

(குளக்கரை அருகில் உள்ள மரத்தில் ஏறித்தறித்தல்)

- 259 சென்றே இப்பக்கம் நானும்
சேர்ப்பேன் விறகதனை
என்று கூறியே ராமு
அடைந்தான் குளக்கரையை
ஆகா! குளக்கரை அடைந்தேனே 9
- 250 அதிக வெப்பந் தெரியாதே
ஆனந்தமாய் அதி ஆனந்தமாய்

- 261 அடியேன் மரத்தினைத் தறித்திடுவன் 10
 கோடாரியே அன்புக் கோடாரியே
 கிளையை வெட்டிடு கோடரியே
 என்று கூறியே கிளையைத் தறித்தனனே
- 262 தறித்திடும் போதினிலே 11
 தெறித்தது கோடரியே
 தெறித்தே விழுந்ததுவே
 குளத்து நீரினிலே
- 263 ஐயகோ என் செய்வேன் நானும் 12
 அறியேன் இனிச் செய்வதென்னவென்றே
- 264 அடுக்களை சிறக்காது எங்கள் 13
 அடுப்பிலே நெருப்பும் ஏரியாது
- 265 ஆக்கவும் அரிசியில்லை 14
 ஆன கறிகாய் எதுவுமில்லை
- 266 தாழுண்ண எதுவுமின்றித் 15
 தயங்குவர் பாலர் பட்டினியால்
- 267 மனைவியும் பார்த்திருப்பாள் என் 16
 குழந்தைகள் யாவரும் பார்த்திருப்பர்
- 268 விறகு விற்றல்லால் வீணே 18
 வீடு செல்லேனே
- 269 தெய்வம் உலகிலுண்டோ? 19
 தேட்டாங் கோடரி எங்கேயோ?
- 270 தேடி அருள்புரிவீர் 20
 திசை திசை காக்குந் தெய்வங்களே
- 271 என்றே ஏங்கி அழுதனன் 21
 ஏழை ராமு அழுதனன்
- 272 வருந்தி யழுதனன் பசியால் 22
 வாடி யழுதனன்
- 273 உள்ளம் சோர்ந்தனன் 23
 உடலும் சோர்ந்தனன்

274	கவலை கொண்டவன்	125
275	உறக்கங் கொண்டனன் மறக்கக் கவலையை	24
276	ஆழந்த உறக்கத்திலே அரிய குரலொன்று	25
277	ராமு என்றுமே அழைக்கக் கேட்டனன்	26
278	கனவோ நனவோ எனஎண்ணியே கண்களை விரித்து நோக்கினனே	27
279	கனவில்லை நனவே தான் காண்பது யாவும் நனவேதான்	28
	காட்சி-6	
	(பெண் தெய்வமொன்று தோன்றுதல்)	
280	காட்சிக்கிணிய தெய்வம் கண்ணுக்கிணிய எழிற் தெய்வம் விண்ணினில் உறை தெய்வம் மின்னல் போற் குளத்திற்றோன்றியதே	29
281	ராமு : தாயே நமஸ்காரம் அம்மா தமியேன் குறையைத் தீர்த்திடுவாய் என்றே இறைஞ்சினனே அழுதே கண்ணீர் உகுத்தனனே	30
282	பெ.தெய் : அழுவதேனப்பா நீயும் அழுவதேனப்பா உனக்குள்ள குறையாதோ? உரைத்திடுவாய் நான் தெரிந்திடவே	31
283	ராமு : கானுறை தெய்வமே தெரிந்திடுவீர் நானேர் வறிய விறகுவெட்டி	32
		33

- 284   விரகில்லா மனத்தோனாய்   33
                                         விறகு வெட்டியே நான் சிவித்திடுவேன்
                                         தெய்வச் செயலோ அன்றேல்
                                         வேறேச் செயலோ நானரியேன்   34
- 285   என் கோடரி தவறியதே   34
                                         எதிர் பாராமற் குளத்தில் வீழ்ந்ததுவே
                                         குளமோ மிக ஆழம்
                                         கோடரி கொள்வது எங்ஙனமோ   35
- 286   வேறு கோடரி வாங்கிடவே
                                         ஏழை என்னிடம் பணமில்லையே
                                         சுன்பந் தீர்த்திடுவாய் என்
                                         துயரந் தீர்ப்பாய் கலைத்தேவி
                                         அருள்புரிவாய் தாயே
                                         அடியேன் குறைதான் தீர்ந்திடவே   36
- 287 பெ.தெ. :   கவலை ஒழித்திடுவாய் உன்
                                         கோடரியை நான் கொடுத்திடுவேன்
                                         என்று கூறிய தெய்வமது
                                         மறைந்துமே நீரில் எழுந்ததுவே
                                         தங்கக் கோடரி யொன்றுடனே   37
- 288   (தெய்வம் நீரில் மூழ்கிப் பொற்கோடரியுடன் தோன்றுதல்)
                                         இதுவோ உன்றன் கோடரியே
                                         இணையிலாப் பொன்னாலானதுவே
                                         இதனை நீடும் பெற்றிடுவாய்
                                         இகத்தினில் இனிதாய் வாழ்ந்திடுவாய்   38
- 289 ராமு :   அல்ல அல்ல இதுவல்ல
                                         இந்தப் பொற்கோடாரி எனதல்ல
                                         இரும்பாலானது அதிலிலையற்றது
                                         என்கோடரி சாதாரணமே   39

- 290 தெய்வம் : ஓகோ ஓகோ அப்படியா? 482
                           என்றே தெய்வம் மூழ்கியதே
                           வெள்ளியதாகவே ஒளியை வீசிடும்
                           வெள்ளிக் கோடரி தெய்வக் கரத்திற் தெரிந்ததே 40
- 291 ராமு : உள்ளம் உருகிடவே 483
                           ராமு கூறிடுவான்
                           அம்மா தாயே அருட்டேவி
                           அடியேன் ஏழை பொய்யுரையேன்
                           விலை மிகக் கொண்டது
                           வெள்ளிக் கோடரி
                           வறியவன் எனது உடமையல்ல 483
- 292 தெய்வம் : ஓகோ, ஓகோ அப்படியா! 41
                           என்றே தெய்வம் மறைந்ததுவே 42
- 293   கரத்தில் இரும்புக் கோடரிதான் 43
                           கண்டான் ராமு களிப்படைந்தான்
- 294 ராமு : கலைத் தெய்வத் தாயே அறிவீரோ 482
                           கரத்தினில் உள்ளது எனதேதான்
                           இரும்புக் கோடரி எனதேதான்
                           இசைந்தே அளிப்பீர் இக்கோடரியை
                           இனிதாய் வாழ்வேன் இவ்வுலகில்
                           என்றே வணங்கினனே 483
                           இதயம் குளிர வணங்கினனே. 44
- 295 தெய்வம் : உண்மை கூறினாய் நீ 482
                           உலகில் உத்தமமனே
                           பொன்னை வெள்ளியைப்
                           பொருந்தக் காட்டியே
                           போதுமோ வென்றே 482
                           பரீட்சித்தேனுன்னை
                           பொன்னைப் போன்ற மனமுடையாய்
                           பொருளைப் போற்றா மனமுடையாய்

உன்னைப் போலுள்ள ஒருசிலரே

உலகில் உள்ளார் அறிவாயே 46

296 இந்த மூன்று கோடரியும்
உனக்கே யளித்தேன் பரிசாக
எடுத்துக் கொள்வாய் இசைந்தே செல்வாய்
இனிதாய் வாழ்வாய் இவ்வுலகில் 47

297 ராமு : அகமகிழ்ந்தான் ராமு அகமகிழ்ந்தான்
அருள் நிறை தெய்வத்தை வாழ்த்தினனே
உண்மை பேசுவோம் என்றும் உண்மை - பேசுவோம்
உயர்வு கொள்ளுவோம் உணர்வீர் - என்றுமே. 48

37. சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி

(பெரியாழ்வார் தோட்டத்திற்குத் துளசி கொய்ய வருதல்)

பல்லவி

- 298 ஹரி ஓம் ஹரி ஓம் ஸ்ரீகரி நாராயணா
ஹரி ஓம் ஹரி ஓம் ஸ்ரீகரி நாராயணா 1
அனுபல்லவி
- 299 நாராயணா ஹரி நாராயணா ஹரி
நாராயணா ஹரி நாராயணா 2
- 300 மாலவனே கோவிந்தா மாதேவா மாயவனே
மாலைநான் கட்டிடுவேன் மகிழ்ந்துன்னை வாழ்த்திடவே
காலை புலரவில்லை கறவை கண் விழிக்கவில்லை 3
நீலத் துளசி நினைவு மகலவில்லை
- 301 கோலக் கமலம் குரவும் அவன் வேண்டான்
சாலச் சிறந்த சண்பகமவன் வேண்டான்
ஆவிலை மேற்றுயிலும் அண்ணலவன் சேவடிக்கு
அரிய துளபம் அன்புடனே நான் தொடுப்பேன் 4

(நிலத்திற் சிறு குழந்தையைக் காணல்)

- 302 ஆஹா என்ன ஆச்சரியம்! அதிசயம்! ஆனந்தம்!

ஆதிசேடன் மேற்றுயிலும் ஆதிமுதல்வன் செயலே
போதம் தெளியவந்த பொற்குழந்தை யாரிவளோ
போற்றி வளர்த்திடுவேன் பொற்புடனே நான் இவளை

5

(குழந்தையை வளர்த்தல்)

- 303 கோதில்குலக் கொடிக்குக் கோதையென நாமமிட்டுக்

கோதற்ற நேயத்தைக் கோகுலத்தான் மேல்வைத்த

கோதில் பெரியாழ்வார் கோதறவே தான் வளர்த்தார்

கோதற்ற கோதையும் கோவிந்தன் மேல் அன்புவைத்தாள்.

102

- 304 தங்கக் குழந்தை கோதையவள் தளர்ந்தை நடந்தாள் தான்வளர்ந்தாள்
சங்கங் கொண்ட சாமளனில் அன்பு வளரத் தான் வளர்ந்தாள்
தந்தை பூஜை வேளைகளில் சிந்தைவளரத் தான் வளர்ந்தாள்
விந்தை அன்பு வளர்ந்திடவே விரைவாய் வளர்ந்தாள்

கோதையவள் 7

- 305 துளபத்தாமக் கண்ணனுக்குத் தந்தை துளபந்தான் தொடுப்பார்
நங்கை கோதை அருகமர்வாள் நவிலுந்தோறும் துணைபுரிவாள்
உளமோகண்ணன் மேலிருக்கும் உடலோ ஜூயன் அருகிருக்கும்
குளமாயன்பைத் தேக்கின்னே குழந்தைப் பருவக் கோதையவள் 8

- 306 ஆழ்வார் தொடையல் தாம் புனைந்து ஆண்டாள் கையிற்
கொடுத் திடுவார்

பூண்டு பார்ப்பாள் ஆண்டாளும் புனிதன் மார்பிற் புனையு முன்னர்
ஆழ்வாள் கண்ணன் நினைவினிலே ஆனந்தம் கொள்வாள் பேதை
ஆழ்வார் கண்ணறு முன்னே அவசரமாய் அகற்றிடுவாள் 9

- 307 சூடிக்கொடுத்த சுடர்க் கொடியின் குதுகள் ஏதும் அறியாமல்
நாடிக் கண்ணன் பூசனையை நாளும் புரிந்தார் பெரியாழ்வார்
பாடிக் கொண்டே ஆண்டாளும் சூடிக்கொண்ட ஓர் தினத்தில்
தேடிக் கண்டார் தந்தையரும் தேகமும் அகமும் பதை பதைத்தார்
ஆடி வீழ்ந்தார் அறிவிழிந்தார் ஆசைமகளை ஏசலுற்றார் 10

பெரியாழ்வார்

308 ஆஹா கண்ணா அறிவிழுந்த கோதை செயலைப் பொறுத்திடுவாய்
ஆரம் கண்ணில் நீர் கோக்க ஆழ்வார் அரற்றிக் கைகுவித்தார்
அடுத்த பூஜை ஆரத்தைக் கோதை அணியாள் தான் நோக்காள்
ஆழ்வார் அணித்தார் அணிவித்தார் அனந்தன் மனிக் கழுத்தினிலே

11

309 நாதம் குழலாய் ஒலி செய்ய நாதன் நாரணன் ஒலி செய்தான்
கோதை சூடிக் கொடுத்தாற்றான் கோவிந்தன் எனது மனம் மகிழும்
பாதம் பணியும் பெரியோயே பாவை சூடிக் கொடுக்கட்டும்
பாதகமில்லைப் பரவசமே பதையாய் மனமே பெரியாழ்வார்” 12

310 என்று கேட்ட அரவத்தை நன்று கேட்டார் பெரியாழ்வார்
கன்றால் பண்டு விளவொடித்த கண்ணன் குரலே எனக் கண்டார்
பணிந்தார் எழுந்தார் பரவசமாய்ப் பாவைக்குரைத்து மனம்
மகிழ்ந்தார் 13

311 தொடர்ந்து பூஜை இவ்விதமே தொடர்ந்தது தெய்வக் காதலுமே
படருங் கொடியும் மாயவனைப் படர்ந்து மனத்தார் பற்றினனே
அடர்ந்த காதல் உள்ளூழவே அயர்ந்தவேளை ஆண்டாளின்
மடந்தை தோழியர் கூடி இவ்விதம் பலப்பல கூறினரே 14

தோழிகள்

312 மானிடப் பெண்ணே கோதையளே மாயவன் கண்ணன்
கடவுளன்றோ?
ஊனுடல் பெற்ற நீயவனை உளத்தால் உன்னுதல் உனக்கழுகோ?
மானிலந்தன்னில் மாலவனை மாது நீயடைதல் எளிதாமோ?
மாற்றிடுமனதை மங்கை நல்லாய் மாலது தீர்ந்து நீவாழ்வாய் 15

ஆண்டாள் கனவுரைத்தல்

313 “மத்தளங் கெட்ட வரி சங்கம் நின்றுத
முத்துதை் தாம நிரைதாழ்ந்த பந்தர்க் கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மது சூதனன்
கைத்தலம் பற்றக் கனாக்கண்டேன் தோழி”

(நாச்சியார் திருமொழி)

ஆண்டாளின் ஆற்றாமை

314 கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பு நாறுமோ
 திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் தித்தித் திருக்குமோ
 மருப்பொசித்த மாதவன்தன் வாய்ச்சவையும் நாற்றமும்
 விருப்பற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாழி வெண்சங்கே..

(நாச்சியார் திருமொழி)

(கண்ணன் தோன்றிக் காரிகை தன் கைப்பிடித்தல்)

தோழிகள்

315 “அன்றிவ்வலகம் அளந்தாயடி போற்றி
 சென்றங்கு தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல் போற்றி
 பொன்றச் சுகடமுதைத்தாய் புகழ் போற்றி
 கன்று குணிலா வெறிந்தாய் கழல் போற்றி
 குன்றுகுடையாய் எடுத்தாய் குணம் போற்றி
 வென்று பகை கெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி
 என்றென்றுன் சேவகமே ஏத்திப் பறை கொள்வான்
 இன்றும் யாம் வந்தோம் இரங்கேலோர் எம் பாவாய்..”

(நாச்சியார் திருமொழி)

38. அழகுராணி

316	சிற்றன்னை :	அதிசயக் கண்ணாடி ஆகா! அதிசயக் கண்ணாடி அழகில் மிக்கவள் யாரெனக் கூறும் கண்ணாடி!	
317		அரசியென்னையே அழகியென்றுமே அகிலம் எங்குமே அறியக்கறுமே	2
318		இன்றும் கேட்பேனே	
		இதயம் மகிழவே	3
319		இயம்பி நிற்குமே	
		இப்பளிங்குக் கண்ணாடி	4
320		இனிதாய் அவனியில் அழகி நாளென்றே	5

321	கண்ணாடி :	சிற்றன்னை உன்னிலும் அழகினிலே சிறப்பு மிக்கவள் மன்னன் மகள் சிந்தை கவரும் அழகுடையாள் சிவந்த சங்கரி சிங்காரி	6
322	சிற்றன்னை:	சீற்றங் கொண்டாள் சிற்றன்னை யின் சினம் சீறிச் சினந்தாள் துயர்கொண்டாள் சின்னப் பெண்ணாம் சங்கரியைச் சிதைத்துக் கொல்ல வழி கண்டாள்	7
323	சேவர்களை		
	அழைத்தல் :	அரசியாரே அரசியாரே நடந்ததென்ன கூறுங்கள் அமைந்து நாங்கள் உதவிடுவோம் ஆபத்தில் தங்களைக் காத்திடுவோம் ஆளந்தங் கொண்டிடுவே அவலந்தீங்கிடுவோம்	8
324	சிற்றன் :	சங்கரி சிறுக்கி சின்னப்பெண் என் சிந்தை கலங்கக் காரணமே சிறுக்கி சங்கரியைச் சேவகரே இமுத்து வாருங்கள் இங்கே இமுத்து வாருங்கள் இங்கே இவளைக் கொண்டுமே ஏகுவீர் நீவிர் கானகமே ஏவலரே நீர் இவள் உடலை இரு கூறாகச் சிதைத்திடுவீர்	9
325	சேவகர் :	அரசியாரே கவலை வேண்டாமே ஆணைப்படியே நாம் நடப்போம்	10
326	சேவகர் 1 :	பாவம் இந்தச் சின்னப்பெண் அரண்மனை தனிலே வளர்ந்த பெண் பழிகள் வருமே கொன்றிடலே அரசரின் அன்புப் புதல்வியிவள்	11
327	சேவகர் 2 :	கானகத்திலே விட்டுச் செல்வோமே அரசி கேட்டாற் கொன்றோமென்று பதிலைக் கூறவோம்.	12

- 328 சங்கரி : கொடுமை கொடுமையே
சிறிய தாயின் கொடுமையே
கொடிய காட்டு விலங்குகளின்
குரல்கள் கொடுமை கொடுமையே 13
- 329 காக்குந் தெய்வமே என்னைக்
காக்க வேண்டுமே
காளகத்திலே என்னைக் காக்க வேண்டுமே
எங்குமிருள் சூழ்ந்ததுவே 14
- 330 எங்கே சிறுபெண் நான் செல்வேன்
ஐயோ நாளெனங்கே சென்றிடுவேன்
ஆகா ஒளியொன்று தெரிகிறதே
ஓடி நானங்கே சென்றிடுவேன்
(குள்ளர் வீட்டினுட் செல்லல்) 15
- 331 குள்ளர் வீடு : சின்னஞ்சிறு பெண்ணே
சிங்காரமான பெண்ணே
பெண்ம் பெரு வனந்தனிலே
தன்னந் தனியே போகாதே நீ 16
- 332 நாம் வீடு திரும்பும்வரை
நலமுடனே இருந்திடுவாய்
வெளியே நீ வந்திடாதே
வீட்டினுள்ளே இருந்திடுவாய் 17
(குள்ளர் வெளியே செல்லுதல்)
- 333 சிற்றன்னை : இறந்து விட்டாளவள்
இறந்து விட்டாளவள்
எனக்கெதிர் அழகில் எவருமில்லை
இன்பமான நிலைக் கண்ணாடியே
இயம்பிடு என்னை அழகியென்றே 18

- 334 கண்ணாடி : இணையில்லா அழகி சங்கரியே
இவ்வுலகந்தனில் வேறெவருமில்லை
கானகந்தனிலே யவளுள்ளாள்
நானியம்புவதினிலே ஜயமில்லை 19
- 335 சிற்றன்னை : சூது ஏதோ இதிலுண்டு
தொலைத்தேன் நானே அவளையல்லோ
உண்மையறிய நான் செல்வேன்
கொடுப்பேன் நஞ்சு அவளைக் கொல்ல 20
- (ஆப்பிள் பழக்காரியாகச் சிற்றன்னை செல்லுதல்)
- 336 ஆப்பிள்க்காரி : ஆப்பிட்பழம் ஆப்பிட்பழம்
செக்கச் சிவந்த பழம் தேனாய் இனிக்கும் பழம்
தேசம் சிறந்த பழம் தின்ன இனிக்கும் பழம் 21
- 337 ஆப்பிள் பழம் ஆப்பிள் பழம்
என்னம்மா பார்க்கிறே! 22
எடுத்துக்காச கொடுத்திடே
உண்ணத் தெவிட்டாதேயர்த்த ஆப்பிள் இதுவே 22
- 338 சங்கரி : அம்மா ஓ! அம்மா
அம்மா இங்கு வருவீரோ
ஆப்பிள் ஒன்று தருவீரே
ஆனந்தமாக ஆப்பிளையே
ஆசை தீர உண்பேனே 23
- (உண்ணும் போது மயங்கி விழல்)
- 339 சிற்றன்னை : எண்ணம் பலித்தது
என் எண்ணம் பலித்தது
தின்னமாய் என் எதிரி
இறந்த போனாள் என் முன்னே 24

(குள்ளர் வீடு திரும்புதல்)

- 340 குள்ளர் : என்ன நடந்ததோ தெரியவில்லை
எப்படி நடந்ததோ புரியவில்லை
அன்பை மழைபோற் பொழிந்தாளே
எப்படி இவள்தான் இறந்தாளோ? 25
- 341 வேட்டைக்கு வந்தான் இளவரசன்
வேங்கை ஒன்றைத் தூரத்திக் கொண்டே
வேகமாய்க் குள்ளர் அங்கு வந்தார்
விடயத்தைச் சொல்லி அழுது நின்றார் 26
- 342 அரசன் வந்தனன் அருகே சென்றனன்
அழகி இவளையே தூக்கி நிறுத்தினன்
அதிசயம் நடந்தது அதிவிரைவாய்
ஆப்பிள் விழுந்தது வாயிலிருந்தே 27
- 343 அழகி உயிர் பெற்றாள் சங்கரி
அழகி உயிர் பெற்றாள்
குள்ளராடினர் குதித்துப் பாடினர்
உயிர்த்த அழகியோடு களித்து ஆடினர்
அரச குமாரனே அழகி இவளையே
அன்பாய் மணந்துமே வாழ்வீர் அவனியில்
என்று கூறியே இனிதாய்ப் போற்றினர். 28

39. அன்பிலா நண்பன்

- 344 பொன்னா : கண்ணா நீயுங் காலையிலே
கதிரவன் உதிக்குமுன் எழுந்திடுவாய்
காகங்கள் கரைந்திடு முன்னம் நீ
கண்விழித் தெழுந்தால் நாம் புறப்படலாம். 1
- 345 திரவியந் தேடிட வேண்டும்
திரை கடலோடியே நாழும்

தேடாது அழிப்போ மேயானால்
பாடாக முடியுமென்பதோராய்

2

346

காடு கழனி தாண்டிக்
கல்லும் மூள்ளும் தாண்டிக்
கன பொருள் தேடிட - அதி
காலையிற் புறப்படுவோம்.

3

347 பொன்னா :

புறப்படவில்லையா கண்ணா? பொன்னான
பொழுது புலருது பாராய்
பயணத்தைக் காலையிற் தொடர்ந்தால் 4
பல காட்சிகள் பார்த்தே விரைந்திடலாமே

348 கண்ணா :

சரி சரி வருகிறேன் பொன்னா
சற்றுப் பொறுத்திடேன் பொழுது
விடியட்டும் நன்றாய்
“மிக்க நலமுடைய மரங்கள் பல
விந்தைச் சுவையுடைய கனிகள் - எந்தப்
பக்கத்தையும் மறைக்கும் வரைகள் அங்கு
பாடி நகர்ந்து வரும் நதிகள்” 5

5

349 கண்ணா :

வெள்ளை நிறமுடைய முயல்கள்
துள்ளி மறைகின்றன பாராய்
புள்ளி உடலுடைய மான்கள்
பாய்ந்து வருகின்றன பாராய் 6

6

வேடனும் மானும்

350

வந்தேன் ஓடிவந்தேன் இதோ வந்தேன்
வளத்திலே வாழும் வேடன் நானும் வந்தேனே 7

351

விலங்குகளை வேட்டை ஆடிட வந்தேனே
மரை மான் முயல்களைக் கொன்றிடவே

- 8
- சரங்களைத் தொடுப்பேன் அம்பினிலே
சரங்களைத் தொடுத்தே கொன்றிடுவேன்.
- 352 இருவரும் : கானத்தின் காட்சிகளைல்லாம்
எம்மைக் கவர்ந்தே இழுப்பனவே 9
காட்டுமிருக்க் கரல்கள் எம்மைக் கலங்கச் செய்கிறதே
- 353 துட்ட விலங்குகள் துரத்தி வந்தால்
தூரத்திலோடிச் செல்வோம்
துன்பமின்றியே துணையாய்ச் செல்லுவோம்
தெய்வங்கள் எம்மைக் காத்திடுமே. 10
- 3 1 கண்ணா : கரடி ஒன்று நம்மை நோக்கிக்
கடிதாய் வருகின்றதே
பொன்னா இப்போ யாது செய்வோம்
புகன்றிடுவாய் நீயே 11
- 355 பொன்னா : பெரிய மரத்திலே விரைவா யேறியே
கரிய கரடி நெருங்குமுன்னந்
தப்பிக் கொள்ளுவோம்
விரைவாய் வா கண்ணா நீயும்
விரைவாய் வா கண்ணா! 12
- 356 கண்ணா : மரத்திலேறுங் கலையை யானும்
அறிய மாட்டேனே
மாற்று உபாயம் ஒன்று கூறாய்
அருமை நண்பா நீ 13
- 357 பொன்னா : மரத்தில் ஏறத் தெரியாவிட்டால்
தனித்தே நின்றிடுவாய்
கரடி வருமுன் உயிரைக் காக்க
நானே ஏறிடுவேன். 14
- 358 கண்ணா : நல்ல நண்பன் என்றல்லோ
நானும் நம்பி வந்தேனே

- 232.
- தன்னந் தனியே விட்டென்னைத்
தருவிலேறிக் கொண்டனையே 15
- 359   என்னைப் படைத்த தெய்வங்களே
என்னுயிரைக் காக்க வழிசெய்வீர்
நல்ல புத்தி தரவேண்டும் நான்
நிலத்தின் நீடு வாழ்ந்திடவே 16
- 360   நிலத்தில் வீழ்ந்திடுவேன் நானே
நிள்மலன் பாதம் நினைந்திடுவேன்
செய்யத் தக்க உபாயம் இதே
செத்தவன் போலக் கிடந்திடுவேன் 17
- (கரடி வருதல் முகர்ந்து பார்த்துச் செல்லுதல்) 380.
- 361 பொன்னா :   கண்ணா கரடி காதில் ஏதோ கூறிச் சென்றதே 18
என்னவென்று எனக்குச் சொல்வாய் என்னுயிர்க்
கண்ணா நீ
- 362 கண்ணா :   ஆபத்திலுதவா நண்பரோடு கூடாதென்றுமே
அரிய புத்தி கரடியெனக்குப் புகள்று
சென்றதே 19

40. சிலம்பு

காட்சி - 1

- 363 வண்ணமயில் தோற்றோடும் சாயலுக்கு
அன்னமது நாணிடுமே நடைதனக்கு
கண்ணகியாம் எம் தலைவி கதைதனையே
காதாரக் கேளுங்கடி கூறிடுவோம். 1
- 364 மானினங்கள் மருண்டோம் பார்வையிலே
மாயமென்ன வந்ததென்று கேளுங்கடி
மாதவளைக் கோவலனார் கரம்பற்றக்
காத்திருக்கும் நன்னாளை அறியுங்கடி 2

- 365 மங்கையவள் மதிமுகத்தில் மாறா நாணம் படருவதேன்
கோவலனின் தோள்களிலே சூட்டுவாள் மாலையன்றே 3
- 366 கூட்டுங்கடி ஊரைக் கூட்டுங்கடி
கோதையரெல்லோருங் கூட்டுங்கடி
நாட்டுங்கடி பந்தர் நாட்டுங்கடி
நாட்டை அலங்காரம் செய்யுங்கடி 4
- 367 பன்னீர் சந்தனம் கூட்டுங்கடி
பெண்ணை வாச நன்னீரிலே ஆட்டுங்கடி
பொன்னும் மணியுமாய்ப் பூட்டுங்கடி
பொற் பாவைக்குப் பட்டாடை கட்டுங்கடி 5
- 368 கண்ணுக்கு மையினைக் தீட்டுங்கடி
கருங் கூந்தலுக்குப் பூச்சரம் சூட்டுங்கடி
காலிற் சிலம்பினைப் பூட்டுங்கடி இரு
கைகளிற் பொன்வளை பூட்டுங்கடி 6
- 369 நித்திலப் பொற் பந்தர் பாருங்கடி அதில்
நிலவு முகப் பெண்ணைக் கொணருங்கடி
வித்தார மணவினை பாருங்கடி அங்கே
வேகியர் தீ முறை தேருங்கடி 7

காட்சி-2

மணவினை

- 370 பூவையர் பூச் சொரியப் பொற்றாலி பூண்டனளே
பூமாலை சூட்டினரே பூமகள் புளகமெய்த 8
- 371 மங்கலமாய் வாழ்ந்திடவே ஊஞ்சல்
மணமக்கள் வாழ்ந்திடவே ஊஞ்சல்
முருகொத்த மணமகனாய் வள்ளி யொத்த மணமகளாய்
மகிழ்ந்தினிதாய் வாழ்ந்திடுவீர் 9
- 372 மஞ்சள் நன்னீரைக் கொணருங்கடி - அதில்
மங்கள தீபத்தைச் சுற்றுங்கடி

373 எங்கள் கண்ணகி கோவலனாருடன்

என்றும் வாழவென்று வாழ்த்துங்கடி

10

காட்சி-3

மாதவி நடனம்

374 பொன்னாலியன்ற பூங்கொடி போல மாதவி ஆடினாலே
பல்லியம் ஆர்க்க அத்தனை வித்தையும் அத்தனும் வியக்க

ஆடினாலே 11

375 தெய்வ மங்கையர் போற்றிட ஆடினள்
தெய்வ நடனமாய்த் தையலும் ஆடினள்
அரசன் அகமகிழ்ந்தான் தலைக்கோவி பட்டமீந்தான்
பரிவுடன் பச்சைமாலை பரிசாக அவனவித்தான்.

12

காட்சி-4

பூம்புகார்த் தெரு

(அரசனினவித்த கெளத்துபமாலையை விற்கக் கூனி செல்லல்)

பூக்காரி

376 பூவிருக்குதம்மா புத்தம் புதுப் பூவிருக்குதம்மா
பூவிருக்குதம்மா புத்தம் புதுப் பூவிருக்குதம்மா
மல்லிகை மூல்லைச் சரமிருக்கு நல்ல மஞ்சள் சாமந்தியும்
சேர்ந்திருக்கு
மருக்கொழுந்தோடு வாசமலர் நோசாசுமங்கலிப் பெண்களுக்
கேற்றதம்மா 13

வளையற்காரன்

377 வளையலோ வளையல் நங்கைமாரே வளையலோ வளையல்
வண்ண வளையல் நல்ல வட்டவ ளையல்
வாங்கி அணியுங்கோ கரங்களில் வாங்கி அணியுங்கோ 14

கூனி

378 பச்சைமாலை கொள்வாருண்டோ
பட்டினத்துச் சீமான்களே

பரிசாய்ச் சோழ மன்னளித்த
பச்சைக் கெளத்தும் கொள்வாருண்டோ
ஆயிரத் தெட்டுப் பொற்கழுஞ்ச
யாரவர் கொடுக்க வல்லீரோ
ஆயிழை மாதவி அடைந்திடுவாள்
யாரந்தச் செல்வச் சீமானோ?
(கோவலன் மாலையை வாங்கி மாதவி மனை செல்லுதல்) 15

காட்சி-5

(நடனம், ஐதி)

- 379 (கோவலன் மாதவி மனை சென்றது முதற் கண்ணகியை
மறந்தான் மாதவியும் அவள் வீடுமே கதியெனக் கிடந்தான்
இந்திர விழா நடைபெறுகிறது. இருவரும் இந்திர விழாக்
காணக் கடற்கரைக்குச் சென்று ஆடிப்பாடி மகிழ்கின்றனர்.)

(கடற்கரை)

காட்சி-6

கானல்வரி

- 380 மாதவி : “மன்னுமாலை வெண்குடையான்
வளையாச் செங்கோலது வோச்சி
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
புலவாய் வாழி காவேரி
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும்
புலவாதொழிதல் கயற்கண்ணாய்
மன்னு மாதர் பெருங்கற் பென்
றறிந்தேன் வாழி காவேரி”

- 381 கோவலன் : “பொழில் தருநறுமலரே! புதுமனம் விரிமனலே
பழுதறு திருமொழியே! பணை இளவனமுலையே
முழுமதி புரைமுகமே முரி புருவில் இணையே
எழுதரும் மின் இடையே எனை இடர் செய்தவையே

382 மாதவி : “தம்முடைய தண்ணளியும் தாழும் தம் மான்றேரும் எம்மை நினையாது விட்டாரோ: விட்டகல்க அம் மென் இனர அடம்புகாள், அன்னங்காள் நம்மை மறந்தாரை நாம் மறக்க மாட்டேமால்”
(கோவலன் இவளது பாடற் குறிப்பு சோழ மன்னனில் விருப்புடையது போற் காணப்பட மாதவியை விட்டு நீங்குகிறான்.)

காட்சி-7

விட்டில் மாதவி துன்பநிலை

383 வசந்தமாலை : மதி முகக் கலக்க மென்ன
மழையினை விழிகள் சொரிவதென்ன
மணிமொழி மங்கை நங்காய்
மாதவி துன்ப மென்ன?

384 மாதவி : என்னுயிராய் என்னுடலாய்
என் பொருளாய் என்னிறையாய்
எண்ணியன்றோ கோவலரை
என்தோழி வாழ்ந்திருந்தேன்.

385 வசந்தமாலை : கணிகையர் குலத்துப் பெண்களுக்குக்
கோவலர் சேர்க்கை விளையாட்டே
கோதாய்! துயரய விட்டெடாழிவாய்
கோவலன் தன்மனை சென்றதனால்

386 மாதவி : பதிவிரதையாய் அன்றோ பலநாள் நான் வாழ்ந்தேன்
விதி சதி செய்ததுவோ? வீண்பழி வந்ததுவே

387 களங்கமில்லாதது என் காதல்
கோவலரிடம் நீ எடுத்துரைப்பாய்
கொணர்வாய் அவரை என் மனைக்கே
கொடுப்பாய் இம்மடல் பொன்பொருளே

(மாதவி தன் மன்னிலையை மடலாக வரைந்து வசந்தமாலை யிடம் கொடுத்துக் கோவலனிடம் அனுப்புகிறாள்.)

காட்சி-8

- 388 வ.மாலை : மயங்கித் தயங்கி அழுகின்றாள்
மாதவி மாசற்ற பெண் மங்கை
மடலைத் தெரிந்து புரிவிரே
மனைக்கு வந்தே துயர் மாற்றும். 21
- 389 கோவலன் : அழுகிலே ரதி அழுதமே மொழி
விழிக்கோ அயில் இதழ்க்கோகனி
பழியதாம் எனைப் பரிந்தனைந்தமை
தெவிந்த தன் நிலை தெரியச் செய்தனள் 22
- 390 மனமோ மன்னனில் மயக்கமோ என்னில்
கணமும் கணிகையைக் கருதல் ஆகுமோ
'சலம் புணர் கொள்கைச் சலதி' இவளிலும்
சிலம்பணிந்தவள் சிறந்த குலமகள் 23
- 391 காவிரிக் கரையினில் கணிகை தன் மன்னிலை
காட்டிவிட்டாள் என்னம் காட்டிவிட்டாள்
ஊட்டிய நஞ்சதாய் உளத்திலே நின்றாள்
உரைத்திடுவாய் நான் மறந்தனன் என்றே 24
- (வசந்தமாலை செல்லல்)

காட்சி-9

- (கண்ணகி சோகத்துடனிருத்தல், கோவலன் உரையாடல்)
- 392 கோவலன் வீடு : “மாசறு பொன்னே வலம்புரி முத்தே
காசறு விரையே கரும்பே தேனே”
தேசம் புகழும் திருமகள் நீயே
தேட்டமழித்தேன் கேடுகள் புரிந்தேன் 25
- 393 கண்ணகி : தேட்டம் அழித்தால் தேடிடுவோம் நாதா!
வாட்டமும் வதைப்பும் வேண்டாம் உமக்கே

காற் சிலம்பதனை விற்றுப்பொருள் கொள்வோம்
கலக்கமும் கவலையும் ஒழிகுதிர் இன்றே 26

(இருவரும் பாண்டிநாடு செல்லுதல்)

- 394 காடுமலை கடந்தார் கல்லும் முள்ளும் நடந்தார்
தேடிப் பொருளை நாடித் தன் தேவியுடன் நடந்தார்
பாண்டிய நாடு நோக்கிப் பாவையுடன் நடந்தார்
தாண்டி நடக்கையிலே கவுந்தி துணைக்கு வந்தாள்.

27

காட்சி-10

(கோவலன் இடைச்சேரியிற் கண்ணகியை விட்டுச்
சிலம்பு விற்கச் செல்லல்)

இடைச்சேரியில் பெண்கள் குரவை ஆடுதல்

- 395 “வடவரையை மத்தாக்கி வாசுகியை நாணாக்கி
கடல் வண்ணை பண்டெராருநாள் கடல் வயிறு கலக்கினையே”
“திரண்டமரர் தொழுதேத்தும் திருமால் நின் செங்கமல
இரண்டியால் மூவுலகும் இருள் தீர நடந்தனையே”
“நடந்தானை ஏத்தாத நாவெவன்ன நாவே
நாராயணா! என்னா நாவெவன்ன நாவே”

காட்சி-11

(பொற்கொல்லனோடு கோவலன் உரையாடல்)

- 396 மன்னவன் தேவி அணிந்திடச் சிறந்த
வண்ணச் சிலம் பொன்று நான் கொணர்ந்தேன்
தென்னவனிடம் நீவிலை பெற்றுத்தந்தால்
என் இன்னல்கள் தீரும் இவ்வுலகில்

28

(பொற்கொல்லன் முன்னர் அரசியின் காற்சிலம்
பொன்றைத் திருடியவன். அதே போன்ற சிலம்பைக்
கோவலன் கொண்டு வந்ததும் அவனையே கள்வனாக
நிருபிக்கக் காற்சிலம்போடு கள்வனைப் பிடித்துவிட்ட
தாக அரசனிடம் கூறுகிறான்.)

காட்சி-12

அரசு சபை

397 பொற்

கொல்லன் : அரசே! சரணம் எம் ஜெயனே! சரணம் அரசியின் சிலம்பினைத் திருடிய கள்வனை அரண்மனை வாயிலில் நிறுத்தி வந்துள்ளேன் அடிமை இனி நான் பிழைத்தேன் ஜொ! 29

398 அரசன் :

கோப்பெருந்தேவி ஊடிய கோபம் கோப்பாண்டியனைக் கொடிதாய் வருத்த கோவலன் தீவினை தொடர்ந்து வந்துட்ட கள்வனை வாளால் கொன்று வாவென்றான். 30

காட்சி-13

(கோவலன் கொலையுண்ட செய்தி கோட்டுக் கண்ணகி அரசசபை அடைதல்)

399 கண்ணகி :

“வாயிலோயே! வாயிலோயே!
அறிவு அறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து
இறை முறை பிழைத்தோன் வாயிலோயே
இணையரிச் சிலம்பொன்று ஏந்தி கையள்
கணவனை இழந்தாள் கடையகத்தாள் என
(அறிவிப்பாயே” என அறிவிப்பாயே)

காட்சி-14

400 வாயிற்

காவலன் : வாயிற் காவலன் மன்னனை வாழ்த்திக் கண்ணகி வந்து சொன்னவை கூற அரசனும் அவளை வருக வென்று கள்வனைக் கொல்லல் குற்றமோ? என்ன, 31

401 கண்ணகி :

மன்னா என் காற்சிலம்பு மணியடைத்தென்ன அரசன் : தேவியின் சிலம்பு முத்துடைத்தென்ன

தன் காற் சிலம்பினைக் கண்ணகி உடைக்க
மாணிக்கப் பரல்கள் தெறித்தன கண்டு 32

- 402 அரசன் : 'பொன் செய்கொல்லன் தன் சொற் கேட்ட
யானோ அரசன் யானே கள்வன்' என
ஓழிந்தான் அரசன் அறிவு மயங்கியே
கோப்பெருந் தேவியும் கூடவே இறந்தாள். 33

(கண்ணகி மதுரையை எரித்தல் நடனம் ஜதி)

41. பொற்கைப் பாண்டியன்

- 403 சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த
பங்கமில்லாப் பாண்டி நாட்டில்
அங்கொருகால் நடந்த செய்தி
இங்கெடுத்து இயம்பிடுவோம். 1
- 404 பழுதில்லா நீதி செய்தே
பாருவக்கச் செங்கோலோச்சி
பாண்டி மன்னன் வழுதிதானும்
பண்புடனே ஆண்டனனே. 2
- 405 நீளிரவு வேளைகளில் நீணிலத்தைப் புரக்கும் மன்னன்
தீது நன்று தெரிந்திடவே வேறுவேடம் பூண்டிடுவான்
மாந்தர் யாரும் அறியவொண்ணா வேற்று மனிதன் போல
மாநிலத்தைச்சூழ வந்தான் மாண்பு கொண்ட வழுதிமன்னன். 3
- 406 ஊரை இங்ஙனம் காத்துவரும்
ஒர் நாளிரவு தான்நடந்த
உற்ற நற்கதையைக் கேட்டிடுவீர்
உண்மையறிய உரைத்திடுவோம். 4
- 407 "வேதநெறி தழைத்தோங்கும் மிகுசைவத்துறை விளங்கும்"
வேதியர்கள் வாழுகின்ற விந்தை மிகு இல்லமொன்றில்
"நாதா யானும் எங்ஙனமே தனித்துமே வாழ்வேன்" என்ற
பேதைப்பெண் ஒருத்தியின் பேச்சுக்குரல் எழுந்ததுவே. 5

- 408 செங்கோல் வேந்தன் பெருந்துணையே
எங்கோன் வழுதிமா நகரில்
நங்காய் நன்றே பயமொழிவாய்
சங்கையாய் யாத்திரை போய்மிளவேன். 6
- 409 தம்பதியினரின் தருக்க உரை தன்பதி போற்றும் மன்னன்
தன்னிரு செவிகளாரக் கேட்டுமே செயல்மேற் கொண்டான்
இன்னல்கள் ஏற்படாது இனிதுடன் காவல் செய்தான்
இங்கிதமாய் அந்தணப்பெண் இடரின்றி வாழ்ந்திடவே. 7
- 410 தொடர்ந்தது வேந்தன் காவலுமே
தொடர்ந்துமே நாட்கள் போயினவே
முடித்துமே தீர்த்த யாத்திரையைக்
கடிதில் மீண்டான் அந்தணனே. 8
- 411 பூட்டிய வீட்டினுள் இருந்தோர் நாள்
சுட்டியாயப்பாய்ந்தது பேச்சுக்குரல்
மூட்டிய ஜியம் மேலோங்க மன்னன்
நாட்டினான் ஒரு செயல் நலமெனவே 9
- 412 பாண்டிய மன்னன் தட்டினனே
படபட வென்றே கதவினையே
யார் இது இச்செயல் செய்தவதென்றே
ஒங்கியே உரைத்தான் அந்தணனே. 10
- 413 ஒர்ந்தான் பிழைதனை மன்னவனே
தேர்ந்தே ஏனை வாயில்களைச்
சேர்ந்தே தட்டிச் சென்றனனே
சேராதையம் போக்கிடவே. 11
- 414 அடுத்த நாளில் அரசவையில்
ஆரவாரம் ஒங்கியதே
அடைந்தனர் அந்தனர் அரண்மனையை
ஆய்ந்திடவே இராச் செயல்தனையே 12

- 415 அரசன் : ஊரினில் வழிபாடாற்றும் உயரிய அந்தணர்கள் உமக்குற்ற குறைதானுண்டோ? உரைப்பீரே யாம் அறிந்திடவே 13
- 416 பிராமணன் : அரசே! எமதில்லக் கதவுகளை யெல்லாம் எவ்னோ தட்டிச் சென்றனன்கான் இரவில் இச்செயலைத் துணிந்தவனை தெரிந்தே ஒனுப்பீர் தண்டனையால் 14
- 417 அரசன் : அதிமிகு மதிதான் வாய்ந்த அரிய என் அமைச்சனே கேள்! பதியிலே நடந்த செய்கை பலருமேபகரக் கேட்டோம் சதியதைத் தேர்ந்து செய்தான் தண்டனைக்குரியான் அன்றோ! முதிய நல்லறிவு கொண்டார் முழங்குவீர் தண்டனையை 15
- 418 அமைச்சன் : மணிமுடி தரித்து நாளும் நல்லாட்சி வழங்கும் மன்னா! பணிந்துமே பகருகின்றேன் பாதகச் செயலைச் செய்தான் துணிந்துமே அந்தணர் பதிக்குக் களக்கமே கற்பித்தானே துணித்திட வேண்டுமே தாழ் தொட்ட அக்கரத்தை வாளால் 16
- 419 அரசன் : மன்னனே ஆகுக மற்றெவன்றானும் ஆகுக மன்னுயிர் போற்றும் செய்கை மதித்தவன் மறந்தான் போலும் என்னுடைவாளைஇங்கே ருவினேன் இஃதோகாணர் வண்செயல் செய்தேன் நானே வண்கரம் துண்டித்தேன். 17
(கையை வாளால் வெட்டல்)
- 420 அமைச்சன் : ஆகா! மன்னா அறிவிமுந்தேன் ஆகாச் செயல்தான் செய்யலாமோ வாகாய் நீதி சாத்திரத்தில் வாசகங்கள் பலவுளவே ஆராயாமல் யான் உரைத்த அறிவில் உரை போற்றி நின்றீர் தேரார் மன்னா தெரிந்திடவே உற்றகதை உரைத்திடுவீர். 20

- 421 அரசன் : கண்ணே இமை காப்பதுபோற் குடிகளை
 மண்ணே அள்ளிக் கண்ணிற் போட்ட மாண்பறு
 செய்கைபோலே
 தண்ணிய துறைகள் தோய்ந்து தன்னில்லை
 அந்தணன் தான்
 நண்ணிய செய்திதானும் நானுணராது போந்தேன் 21
- 422 உன்னிடில் உன்மைதானே உயர்மனை நானே
 காத்தேன் 22
 பின்னம் தேற்படிலோ பிழையென உணராமுன்னம்
 பின்னுள்ள அகத்தோர் வாயில் பிழை கொளத்
 தட்டி மீண்டேன்.
- 423 அமைச்சன் : வழுதிமன்னா! கூடலிலே மாணாச் செங்கோல்தான்
 கொண்டாய்
 வழுவாந்தி தனைப்பேணி வாளாற் குறைத்த
 கரத்தினுக்கே
 பழுதிலாத பகம்பொன்னாற் கரமணிந்து பார்மீதே
 எழுதரிய புகழ் படைத்தாய்! எழில்கொள்
 பொற்கைப் பாண்டிய நீ! 23

திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்

விநாயகர் காப்பு

424 சீர் பெருகு செல்வமோங்கு
 செந்தில் முருக வேளைச்
 சேர்ந்த நற் செந்தமிழில்
 சார்பிள்ளைக் கவிபாடக்
 கார் பெருகு கணேசனார்தான்
 கதிபெருகக் காத்தருள
 காரணனாய்ப் பூரணனாய்க்
 கற்பகமாய் வரமருளி
 நேராக என் நினைவில்
 நிறைவிடனே அறி வருளி
 நெஞ்சினிலும் நினைவினிலும்
 நீடித்து நிலை பெறவே
 வாராது விக்கினங்கள்
 வினையகலச் சந்ததமும்
 வளமுடனே காத்தருள
 வனிதையான் வேண்டுகின்றேன்.

காப்புப் பருவம்

சிவபெருமான்

425 பொன்னொளி மேனி திகழ்ந்திடவே
 பொலிய வென்னீ றாடியவர்
 போதலர் கொன்றையும் சென்னியிலே
 பிறையும் விளங்கச் சூடியவர்
 மின்னியல் வாமையை இடம்கொண்ட
 மிலிரும் செஞ்சடை வானவனார்

426   மன்னும் நெற்றிக் கண்களிலே
                 மருவும் பொறிகள் சரவணத்தே
                 பன்னும்முருகச் சேயாயுதிக்கப்
                 பரிவுடன் அணைத்தார் கார்த்திகையார்
                 பொன்னகர் காக்க உதித்தவனாம்
                 பொல்லா அவுணரைத் தடிந்தவனாம்
                 தொன்னகர் செந்திற் பதியுறைவான்
                 இல்வினை நீக்கி இருள் துரப்பான்
                 தென்பாண்டி மதுரைச் சிவபெருமான்
                 திருவுற வேளைக் காத்திடவே.

1

மீனாட்சியம்மை

கார் வண்ணமேனி கரும் கயற்கண்ணி
                 கடாட்சத்தாற் கருணை தனை அருளுந்தேவி
 427   கடம்பவனத் தரசி காமாட்சி விசாலாட்சி
                 காத்தளிப்பாள் வையமெலாம் காதலுடன்
                 தேர் ஆரும் வீதிதனில் தென்பாண்டி நாடதனில்
                 தென் மதுரா புரியென்னும் பதிதனிலே
                 திரு விளங்க நல்லாட்சி நயந்தளிப்பாள் மீனாட்சி
                 தெய்வீக நாயகியாள் சிவபெருமான் திருத்தேவி
                 குர்க் குலத்தின் வீறடக்கிக் கிளையுடனே வேரறுத்தோன்
                 கூராரும் வேலணிந்த குறிஞ்சி நிலக்கடவுள்
                 சோதிச் சுடர்களிலே சுந்தரமாய்த் தோன்றி நின்ற
                 சீராரும் செந்திலம்பதி யுறையும் சேயோனை
                 சாராது விக்கினங்கள் சந்ததமும் பீடுறவே
                 சேராது தொல்வினைகள் தொண்டரடியார்களை
                 சோர்வின்றிக் காக்கின்ற சொக்கர்க்கு நாயகியின்
                 செய்ய தாமரைத் தாள்கள் செகத்தினிலே தஞ்சமன்னாய் 2

நாராயணன்

428 பூமேவு கோதை பொன்னைப்
     பூண்டநல்ல மார்பகத்தோன்
     பாமேவு பசங் கொண்டல்
     பாம்பணையின் மேற்றுயில்வோன்
     தாமேவு துப்பிதழார் மாயன்
     திரெளபதியைக் காத்த கண்ணன்
     துயர் துடைக்கப்பாண்டவர்க்காய்த்
     தாது சென்ற மாமாயன்
     தாமேவி அர்ச்சனர்க்காய்க்
     கீதை சொன்ன கண்ணபிரான்
     நாம் மேவிச் செந்தூர் மேல்
     நற்கவிதை பாடிடவே
     காமேவிக் கன் றெறிந்து
     விழ வொடித்துயிர் காத்த
     நாரணனைச் சரணடைந்தோம்
     வேவலவனைக் காத்திடவே. 3

நாராயணி

429 பொன்னு க்கரசி பொன்றாப் பெரு நிதியம்
     பொருவறவே பூத்திலங்கு வனசமதில்
     பொலிவுடனே வீற்றிருந்தே
     புகழ்பரப்பும் பூத்தேவி
     மன்னு பாற்கடவிடை உதித்தோள்
     மாயன் நாராணன் மார்பில்
     மருவி நிற்கும் ஆபரணத்தாள்
     மயக்கறுத்து மகிழ்வளிப்பாள்
     பன்னுகின்ற தனம் தான்யம்
     பயில் வித்தை விறல் வெற்றி
     சொன்னவின்ற எண் பொருளில்
     சோர்விலா துறையும் செல்வி

துன்னு பவந் தீர்த் துலகில்
குர்க்குலத்தை வேரறுத்த
துப்பிதழ் உமை மைந்தனைத்
திருவுறவே காப்பதாமே.

4

நான்முகன்

430 இறைவன் உவப்புற ஏழுலகம்
இயையப் படைத்து உயிர்படைத்து
இனிதே பிரித்து அறியும் வகை
உருவில் முகத்தில் பேதம்வைத்து
இறைவாக்கருளும் பிரமணிக்கு
நித்தம் படைக்கும் உயிர்காட்ட
நிகரில் முகங்கள் மீதமர்ந்து
நிதியாய் மொழிவளம் அவளருளக்
ருறையறு கலையின் அரசியையே
குன்றாப் புகழுடன் நாவில்வைத்து
குளிர் தாமரையின் மேல் வைகும்
முகம் நான்குடையோன்தாள் சரணம்
மற்றநாற் பொருளைத் தாதைக்கு
மகிழ்ந்தே உரைத்த திருவேலன்
மதலைத் தமிழை உரைக்கின்றேன்
மருவறக் கவிப் பொருள் காத்திடவே.

5

வாணி

431 வாணியாய் வாகினியாய்
வையகத்தை வாழ்விப்பாள்
விந்தையுறு வித்தைகட்கு
வித்தாவாள் வித்தகத்தாள்
வீணையிலே வேதமெலாம்
விளக்கிடுவாள் விண்ணரசி
விரிந்திடு வெண்டாமரையில்
விருப்புடனே வீற்றிருப்பாள்

432 காணினிய கலைச் செல்வி

களி கொ ளன்ன வாகினியாள்
கம்பரோடு குருபரரும்
கனிந் தேத்தும் கவிப்பொருளாள்
வாண் முகத்தாள் வல்ல வித்தியா
வயப் பிரமன் திருத் தேவி
வாராது விக்கினங்கள்
காத்திடுவாள் முருகனையே.

6

காளி

433 காடுகிழாள் கொற்றவையாள்

காளி திரிகுலி துர்க்கை
கார்குழலிற் பொன் நாணின்
அரவு சுற்றிச் சடைமுடித்துப்
பாடுதிரி ஏனத்துப்
பாலெயிறு பிறைகுடி
பகரரிய கழுத்தணியாம்
பாய் வேங்கைப் பற்கோவை
கோடு கரி உரி அணியே
கோலமுறு மேலாடை
கிழித் தெடுத்த புலியின் உரி
குமரியவள் மேகலையாம்
கேடு புரி மகிடனையே
கீர்த்தி பெற மர்த்தியவள்
கலைமானில் இவர் அமரி
கந்தவேளைக் காப்பதாமே.

7

தேவேந்திரன்

434 மறைகளைல்லாம் போற்றுகின்ற

மன்னு புகழ் இந்திரனாம்
கறைமிடற்றுச் சிவனார்தம்
அமரர் பதி காப்பாளன்

குறைவறவே ஆட்சி செய்யும் 88
 குலிசமதைப் படைகொண்டான்
 குமரனுக்காய்க் குஞ்சரியைக்
 கொண்டளித்த நற்றாதை
 நிறையற்ற வரையரசன்
 சிற கரிந்த காலத்து
 நிலவுலகிற் பிரமகத்தி
 நீடிநிற்க மாமதுரைக்
 கிறை கோயில் வலம்வந்து
 நிறைவு பெற்ற உம்பரிறை
 கனக வரை இறை மைந்தன்
 கந்தவேளைக் காப்பதாமே.

திருப்புகழ்

- 425 அருணைக் கோபுரத் தணைந்து ஆருயிர் 88
 அணைக்கத் துணிந்த நெறியிலானை
 அருள் சரக்கும் விழிகள் காட்டி
 அம்புயக் கைகளிற் றாங்கிக்
 கருணை புரிந்தளித்து நாவிற்
 குடிலமதைக் கூர்வேலாற்
 குறித் தெழுதிப் பவக்கடலைக்
 கிழித் தெறிந்த பெற்றியதாய்
 அருமறைகள் தமைப் பொதிந்து
 அயில் 'வேல் விருத்தம் மயில்விருத்தம்'
 அனி சேவல்விருத்தமொரு பதினாறு
 ஆயிரமாய்த் தித்திக்கும் திருப்பாக்கள்
 அருணகிரி அருமையுடன் அளித்தபுகழ்
 அமுதமாய் நெஞ்சில் ஆனந்தமேற்று புகழ்
 அனைத்துலகும் அளித்துவக்கும்
 அறுமுகனைக் காப்பதாமே.

ஆறெழுத்து

436   ஆறெழுத்து அருமறையின் அடக்கமாகும்
 ஆறெழுத்து அருமறைக்கு அணியுமாகும்
 ஆறெழுத்து ஞானியர்க்கு ஞானம் நல்கும்
 ஆறெழுத்து அறிவினுக்குக் கருவியாகும்
 ஆறெழுத்து உள்ளத்தில் ஒளியைக் காலும்
 ஆறெழுத்து ஆணவத்தை அறுக்கும் வாளாம்
 ஆறெழுத்து நாவினுக்கு அமிர்தமாகும்
 ஆறெழுத்து ஆராத போதமாகும்
 ஆறெழுத்து ஆருபிரின் மந்திரமாம்
 ஆறெழுத்து அனைத்துயிர்க்கும் ஆனந்தத்தேன்
 ஆறெழுத்து அகல்விசும்பின் அருணனாகும்
 ஆறெழுத்து நீள்வானில் முழுமதியம்,
 ஆறெழுத்து அவனியையே காத்தளிக்கும்
 ஆறெழுத்து அரு முருகைக் காப்பதாமே.

10

செங்கீரப் பருவம்

437   பணிவிடை செய்யும் பக்தரோர் நான்
 பக்தியிற் திளைத்தே தனை மறந்தார்
 பரிவாய் நெய்வேத்யம் அளித்தில்ரே
 பதவியும் இழந்தார் இடுக்கணுற்றார்
 மணியெறி யாழியில் உயிர்போக்கத்
 துணிந்த போதவர் உயிர்காத்தாய்
 துரிதமாய் அன்பர் துயர் களைந்தாய்
 துவரெறி அலைவாய்ச் செந்தாரா!
 பணிந்தார் தொடர்ந்துன் பாதமலர்
 பரதவித்திடாராய்க் கற்றோரைப்
 பற்றிக் கொண்டார் படித்தறிந்தார்
 பாடலியற்றத் தெளிந்தறிந்தார்

அணியாய்க் காவடி ஆடுமன்பர்

அவரோடாடும் அருட்குமரா!

அடியவருளத் தலர் தாமரையே

அமுதே செங்கோ செங்கிரை.

11

- 438 வெற்றிமலைக் கவிராயரென
விருதுப் பெயரும் பெற்ற அவர்
உற்றார் கோயிலில் அரங்கேற்ற
உளமே கொண்டார் உவகையுற்றார்
செற்றார் நகைத்தார் சுயம்பாகி செய்
புராணமிதுவென இகழ்தலுற்றார்
மற்றார் நகைக்க மதியழிந்து
மருவுதலறியாச் செயல்மறந்து
தெற்றும் வங்கக் கடலிலிட்டார்
உற்றதே ஏடு யாழ்கரைக் கடலை
கற்றறி அன்பர் இவ்வேடு கண்டே
கருத்தாய் இல்லம் சேர்த்தனரே
வெற்றி அளிப்பாய் வீடளிப்பாள்
செற்றவர் அழிக்கும் செவ்வேளே
முற்றாக் கிளவிக் குறமகள் விளைந்த
முதல்வா செங்கோ செங்கிரை

12

- 439 தொல்லிலங்கை செய் தவப்பயனாய்
தொண்டர் கொண்ட புராணத்தால்
தோமறு சீர்கள் பெருகினவே
தொல்லைகள் போக்கினர் செந்தில்வேலர்
பொல்லா விடநோய் பரவியக்கால்
விலக்கிவ் வீதி அந்நோய்க்காம்
பிணியது தொடராக் காரணமாய்
புராண மகிழை ஓர்ந்துணர்ந்தார்
இல்லங்களைங்கும் பயின்றனரே
இதயம் ஒளிபெறப் பெற்றனரே

வில்லங்கம் அகல வினைகள் போக்கிடவே
 வித்தகப் புராணப் யன் தெரிந்தார்
 நில்லாதோட வினைகளெல்லாம்
 நிருத்தன் மனோகரி எழிற்குமரா
 நிர்க்கதியானோம் நற்கதி பெறவென
 நலமாய் ஆடுக செங்கிரை.

13

440 கந்தா கடம்பா கதிர்வேலா!
 கார்த்திகை மங்கையர் மகிழ் பாலா!
 செந்தார்க் கடம்பத் தார்மார்பா!
 செகத்தினை விளக்கும் சோதியனே!
 எந்தன் இடும்பைக் கிருநிதியே
 எனதுடல் நோய்க்கு அருமருந்தே
 பந்தமுடனே குருபரர்க்கு
 விந்தை வாக்காய் அறிவருளி
 கந்தர் கலி வெண்பா உகந்தவனே
 கருணைத் தேவே கலியுகத்தில்
 உந்தன் கழவினை பற்றி நின்றே
 உரைத்தேன் பாடல் உவப்பாக
 வெந்துயர் அகல நோயகல
 எந்தன் தமிழ்ப் பா செவியார்வாய்
 முந்தை வினைகள் வருத்தாமே
 முதல்வா ஆடுக செங்கிரை.

14

441 துப்பிதழ் வள்ளிக் கொடிக்காகத்
 தூய பாதம் ஒளி செய்யத்
 தமயன் உதவி கொண்டன்றோ
 தனய கதிரைக் கிரியடைந்தாய்
 முப்பழம் சர்க்கரை தேனுடனே
 முனைந்தபிடேகம் தொண்டர் செய்தார்
 முதிரா அன்பால் உனை நினைந்தே
 முந்தை வினைகள் அறநின்றார்

இப்பியும் சங்கும் முத்தெறிய
இனிதாய் அலைவாய் அமர்ந்தவனே
ஓப்பிலாப் பிள்ளைத் தமிழ்பாடு
இயம் பயத்தை யறுப்பவனே பீய நூத்து
தப்பிலாதென்றன் கபநோய் போக்கித் தொய்கிடு
தாயாய் என்னைக் காத்திடுவாய்
தயவாய் அடியார் காணவென்றே
தாராய்! ஆடுக செங்கிரை.

15

442 வேதங்கள் நாதங்கள் ஒலி செய்யும்
வெள்ளி மணலணி வீதி யெங்கும்
விண்ணின் றிழிந்தே தேவர்குழாம்
விரைவாய்க் கரந்துருக் கலந்துகொள்வார்
கிதங்கள் மேளங்கள் தாளங்களும் கூவியாக்கப்
கிண்கிணி ஒலியும் கிளரொளியும்
கீண்டும் அடியார் வாழ்த் தொலியும்
கிரெளஞ்சு கிரியைப் பிளந்தார்க்குப்
போதமளிக்கும் தேர் விழாவில்
போற்றித் துதிக்க வகையறியா
பார்த்தார் பார்த்த படி நின்றே
பற்றிப் பிடிக்கப் பக்தியினால்
பேதங்களகற்றிப் பாரினிலே
பெருமை அளிக்கப் பீடவிக்கப்
பெருகு பிறவித் துயரறுக்கப்
பெம்மான் ஆடுக செங்கிரை.

16

443 பணியே பாடும் பணியாகக்
பரவிய அருணகிரியாரின்
பாட்டில் ஏட்டிற் பரிவுடனே
பதிக்கக் கிடைத்த திருப்பாதமும்
மணியும் முத்தும் இழைத்துயர்ந்த
மாசறு பொன் முடித் தேவர்களும்

மருவிக் குனிந்து போற்ற வொண்டு
மலராம் கமலப் பாதங்களும்
அணியாய்ச் சூர் படை வரவே
அசைந்தே எதிர்த்து இடைநில்லா
அரிகழல் கன்றிச் சிவப் புற்று
அமலா! அற்புதப் பாதங்கள்
பணியாச் சூரன் மயிலாகப்
பரிசிக்கும் பதும பாதங்கள்
பரிசாய் எடுத்துப் பூமியிலே
பாலா! ஆடுக செங்கிரை.

17

444 சொல்லும் பொருளும் என் நாவில்
செந்திற் குமரா! உன்நாமம்
எல்லும் இருளும் என் மனத்தே
இசைந்தே நிற்கும் உன்னாருவே!
கல்லும் உருகக் கசிந்துருகிக்
கருணைத் தேவே பாடிநின்றேன்
மெல்லத் தானும் உன்சள்ளம்
மென்மையுற்றே உருகாதோ?
வெல்ல வந்த விறற் குரை
வேலால் ஏறிந்து கூறாக்கிக்
கொல்லா தொழித்துக் கொடிக்கோழி
குவலயம் சுற்றக் கோலமயில்
புல்விக் கொண்ட சிவன்மைந்தா!
பூவிற் செந்திற் பதியுவந்தாய்
பொல்லா வினைகள் பொன்றிடவே
புனித! செங்கோ செங்கிரை

18

445 சங்கின் ஓலியும் பூசுரர்தம்
சதுர்மறை ஓலியும் முழங்கிடவே
பங்கில் மங்கையர் தழுவிடவே
பார்வதி குமரா! பதியறைவாய்

சங்கத் தமிழின் பொருள்ஆளம்
 சங்கப் புலவர் திகைத்திடவே
 சங்கரன் புதல்வா சபைதனிலே
 சகலரும் உணரப் புகட்டியவா
 தங்கள் கொடியின் கரம் பற்ற
 தகுந்த கணவன் வேண்டுமென்றே
 பங்கமில் துணங்கை ஆடி அயர்
 பருப்பதம் வாழும் மலைக் குறவர்
 துங்க முகற்கு இளையோற்குத்
 திருவுடன் பூசனை புரிந்தனரே
 அங்கவர்க் கருவிட உளம் கொண்ட
 அழுதே செங்கோ செங்கிரை.

19

446 பொங்குமொளியை மகர குண்டலங்கள்
 பொழிந்தே பொழிந்தாடத்
 தங்குபொன் உச்சிப் பட்ட நுதலிடைத்
 தயங்கும் ஒளியாடச்
 சங்கெறி முத்துச் சூழியழும் ஒளி
 செறிந்தே முடியாட
 எங்கும் வினையகல் கடைக்கண் அருளே
 இனிதே புரந்தாடப்
 பங்கமில் ரத்னம் படநாகமணி
 பதித்திடு ஆரமது
 துங்க ஒளியாய் மதியொளியாகத்
 துரந்தே இருளகற்றச்
 செவ் வளச்த் திரு பாதச் சதங்கை
 சிதறும் ஒளி சிறக்க
 இங்கிதமாகச் செந்துரார்ச் சேயே
 இதமாய்ச் செங்கோ செங்கிரை

20

அமுதாட்டற்பருவம்

447 முசக்கலை மகிழ்ந்து பந்தாடும்
           மாங்கனி தேங்கனி பலாக்கனி சேர்
           மஞ்ச படியும் சோலைகள் சூழ்
           மதிள் உயர்பதியில் அமர்ந்தவனே!
           பசுக்குலம், மேய்த்து விளவொடித்த
           பச்சைக் கொண்டல் மருகோனே!
           பசும்பொன் பவளக் குண்டலங்கள்
           பங்கய முகத்தில் ஒளி செய்ய
           விசும்பாய் விண்ணின் விரிசுடராய்
           விளம்பும் கனலாய் நிற்பவனே!
           வீசும் காலாய்ப் பெருநிலனாய்
           விந்தைத் தோற்றம் உடையவனே!
           பசுமயிலேறும் பாலகனே!
           பகர வொணாத அருளாளா!
           பரிவுடன் பக்தரைக் காத்து நிற்பாய்
           பாங்காய் வாய்ச் சோறார்குகவே

21

448 என்னாயிருரே என் கண்ணே
           கண்ணு ளாடும் கரும்பாவாய்
           பொன்னே மணியே புரிசங்கே
           போதமருஞும் பூத் தேவே!
           தின்னக் குறப் பெண் தெரிந்தலித்த
           துனையின் மாவும் தெளிதேனும்
           தெவிட்டா உணவாய் உண்டன்றோ?
           திருட்டாய் அவளைக் கொண்டவனே
           அன்னை உனக்கு ஊட்டவென்றே
           இனிய உணவு நெய் பெய்தே

அதி சுவையுடனே தரநின்றாள்

அள்ளிச் சிதறி நின்ற தென்னோ?

உன்னோடாடும் சிறாருண்டார்

உடனே ஆட அழைக்கின்றார்

என் அளவாம் அன்பாம் செந்தாரா

இறையே வாய்ச்சோ றார்குகவே

21

22

449

பேரலைவாயின் பரப்பெங்கும்

பேசவரிய பெருவெள்ளம்

போலத் தொண்டர் கூடின்றே

பெருநாள் விசாகம் காணவென்றே

தேசம் புகழத் திருவிழவும்

தீர்த்த விழவும் தினைப்பரன்றே

சேயே செந்திலா! எழில் வேந்தர்

செய்யும் தீவினை விலக்கிடுவாய்

நேசக் குமரா! காலன் எனை

நெருங்கா வகையே எனக் கருள்வாய்

பாசமாகப் பரிந் தன்னை

பாங்காய் அடிசில் பிசைந்தாங்கே

ஆசையோடு அணைத்தூட்ட

அகன்றே ஓடிச் செல்வதேனோ?

நாச வினைகள் அறுகவென்றே

நம்பா வாய்ச்சோறார்குகவே.

23

450

பாலுந் தேனும் நிகராமோ?

பாற்கடலமுதும் நிகராமோ?

பஞ்சாமிர்தமும் நிகராமோ?

பலவின் கனியும் நிகராமோ?

ஏலக் குழலாள் குறவள்ளி

இசைந்தே யளித்த தேஞ்தினைமா

ஏந்தியுண்ட எழிற்குமரா!

எவைதான் இதற்கு நிகராகும்?

மாலவன் மருகா திருமுருகா!
 மலைமகள் உமையாள் உந்தனுக்கு
 மனமதுகளிந்து தனியமுது
 மாது தான்றுழன்றட்டனளே
 கோலச் செவ்வாய் திறந்திங்கே
 கொள்ளையழகு சிந்திடவே
 கோவே சற்றே பசிதீர
 கோதற வாய்ச்சோறார்குகவே

24

451 சேயே வருக! செங்கனிவாய்
 சிறக்க அமுது உணவருக!
 தாயே உன்னைத்தேடி நின்றாள்
 தனய வருக! கருங்குழற்கு
 நேயத்தோடு கோடல்தனை
 நிறையப் புனையவே வருக!
 ஆயத்தோடு ஆடி அயர்
 உடலிற் புழுதி போக்கிடவே
 தோய வருக அருகணைந்து
 சொல்ல வருக! ஒரு வார்த்தை
 பாயும் ஓளி மணிச்சுட்டிதனைப்
 பரிவாய் நுதவில் இடவருக!
 தோயும லைகள் தொடரலையாய்த்
 தொண்டர் சூழ்ந்தே துதி செய்ய
 மாய வினைகள் போக்கிடுவாய்
 மன்னே வாய்ச் சோறார்குகவே

25

452 காசி பதியின் கட் சுடர்கள்
 கடிதுனிற் சரவணத்தடைய வென்றே
 காலது விசையுடன் கொண்டுசெல்லக்
 கமலமாறில் உதித்தவனே
 பாசிக் குளத்தில் எறிகல்லாய்ப்
 பற்றிப் படரா என்பக்தி

பாரில் இல்லைன்றில்லாது
 பாவை படுந்துயர் அறியாயோ
 மாசில் மள்ளர் அரிந்த செந்தெநல்
 மணிகள் கொண்ட தற்கிணையாக
 மாணாப் பருமத் தளந் தெடுத்து
 மகிழ்வாய்க் கொடுபோய் அகம்சேர்க்கும்
 காசில் கனகம் மணிமுத்து
 கதித்தே ஏறியும் சீரலைவாய்
 கருத்தாய்ப் புரக்கும் கதிர்வேலுக்
 கரசே வாய்ச்சோறார்குகவே

26

453 பாலன் குழந்தை முருகனென்றே
 பணியா நின்ற சூரனுக்குப்
 பதினாண்துலகமும் கொண்டதொரு
 பணியுந் தெய்வ உருக்காட்டி
 பாலன் அல்லப் பரமனென்றே
 பயந்தே சூரன் மாயம் செயப்
 பாதகம் அழிய வென்றன்று
 பதாகை பரியாய்க் கொண்டவனே
 காலமெல்லாம் கதிரை வெற்பில்
 காணாப் பேழையுள் உறைபவனே
 கானக் குறத்தி கதிர்ச்சிரிப்பில்
 கனலாய்க் காதல் கொண்டவனே
 தாலம் நிறையத் திருவமுது
 தாயே உனக்குத் தர நின்றாள்
 தரியலர் ஏறே துரை அரசே
 தயவாய் வாய்ச் சோறார்குகவே

27

454 வண்டலாடும் இளவயதில்
 வள்ளற் குமரன் வரனாக
 வந்தே மணக்க வேண்டுமென்றே
 வள்ளிக்குறத்தி கருதினளே

தொண்டு கிழமாய் முருகன்று
 தொல்லை தரவே விண்டமுதாள்
 தொல்வினெப்பயனோ வென வழுதாள்
 தொடுவிதிச தியோ எனஅழுதாள்
 கொண்டே ஏகி அணைந்திடவே
 குறியாய் நின்ற சரவணனும்
 குஞ்சரக் கன்றாம் விநாயகரைக்
 கனிவாய் நெஞ்சில் நினைந்தனரே
 தண்டு தாளனைக் களிறதுவும்
 தந்தம் வைத்தே உரப்பிடவே
 தவித்தே சரணை வள்ளி அணை
 தவமே வாய்ச் சோறார்குகவே

28

455 பகழிக் கூத்தர் என் பாவைப்
 பரிகசிப் பாரோ பார்த்திடிலே
 பந்தம் மிகுந்த குருபரர் தாழும்
 பரிவாய்க் குறுநகை புரிவாரோ?
 அகழித் தாமரை செங்கழுநீர்
 அல்லிமுல்லை மல்லிகை யென்
 றமைந்த மலர்கள் கொண்டாங்கு
 ஆரம் முருகர்க் களித்திடல்போல்
 திகழாநிற்கும் என் பாவும்
 திருவுடை ஆரமாய்த் தோள்களிலே
 திசை திசை தோறும் ஒளிகாலும்
 தமனிய மனிப்புண் ஆரமல்ல
 துகழாய்த் தூசாய் விசும்பிடையே
 துரந்து நின்று ஆர்ப்பரித்துத்
 துள்ளிய சூரனைப் பணி கொண்ட
 துரையே வாய்ச் சோறார்குகவே

29

456

கைகள் கொட்டிக் களித்தாடி
 கால்கள் ஊன்றி நடக்கவொனாக்
 கனகத் தளிர் உடல் தனை வளைத்துத்
 தவழ்ந்தே எழவே தள்ளாடி
 வைவேல் நெடுங்கண் அன்னையவள்
 விரெந்தே பொற்றுன் மறைய நிற்க
 தவித்துத் தாவித் தேடியவா
 தரியாதரிக்கண் நீர்வார
 கைமலர் கன்றிச் சிவப்பேறக்
 கூவித் துவர்வாய் குவித்தழுவே
 கடிதில் அன்னை மார்பணைத்துக்
 கண்ணீர் துடைத்து முத்தாடி
 நையாதிருக்க முகந்திருத்தி
 நெய்பெய் யமுது கரத்தெடுத்து
 நிதியே அம்மை கேட்கின்றாள்
 நித்திய! வாய்ச் சோறார்குகவே.

30

தாலப்பருவம்

தாரணியிற் பக்தரெல்லாம் ஒருங்குகூடித்
 தனு கரண புவன போகம் கயிற்தாக்கி
 நால் வேதப் பொருள்களையே விட்டமாக்கி
 நவிலுகின்ற திருவருளைத் தொட்டிலாக்கிப்
 போரதனிற் சூர்தடித்த குமரேசனைப்
 பொலிகின்ற தொட்டிலிலே இட்டாரம்மா
 போதமருள் பூத்தேவும் உறங்காததேன்?
 பூவுலகிற் கலிகாலத் தொல்லைதானோ?
 பூரணனாம் பரம்பொருளின் நுதற்பொறியிற்
 பொருவறவே சரவணத்தில் உதித்த சேயே

457   பேரான திருச் செந்தூர்ச் செல்வா! கந்தா!

                பிரமனிடம் ஓம்காரப் பொருள்கேட்டவா
                ஆராத அன்புடனே இசைத்தோமையா

                அன்று புகல் ஓம்காரம் இன்னிசையாகச்
                சீராகத் திருவிழிகள் மூடி நீயும்
                சிறப்புடனே உறங்கிடவே தாலேதாலோ

31

458   பக்தர்களும் முத்தர்களும் பணிந்தே நின்றார்

                சிரலைவாய் எங்கணுமே சிறந்தே நின்றார்
                சித்தர்களும் ஞானியரும் சேர்ந்தே நின்றார்

                சித்திர வேலாயுதனார் தலத்திலன்று
                எத்திசையும் காத்தளிக்கும் இமையோர் - நின்றார்
                ஏந்திமையாள் உமையுடனே சிவனும் நின்றார்
                வித்தைக்குத் தெய்வமெனவானி நின்றாள்

                விரைமலரில் மேவுகின்ற அயனும் நின்றார்
                சக்திக்குத் தமையன் திருமாலும் நின்றார்
                செந்திருவும் அவருடனே சேர்ந்தே நின்றாள்
                இத்தனைபேர் இணைந்து நின்றே இசைத்தார்வேதம்
                இரு செவிகள் ஆராது அழுவதேனோ?

                சித்திரையில் விழாக் காணும் செல்வச்சேயே!
                சிந்தையறு இற்துயரம் தீரவென்றே
                சக்தியுமை பாலகனே பாடிநின்றே
                சிறுகுழவி உறங்குகவே தாலேதாலோ.

32

                பாடல் வீணையர் பாடியவா

                பரிசிலை என்று உறங்கலையோ?

                பாரிற் பழிகள் மிகுந்த தெனப்

                பசுந்தமிழ்ச் செல்வா உறங்கலையோ

                கூடல் அரசன் குணங் கெட்டே

                கூனும் கொண்டே சைவமதம்

                குலையச் செய்யக் காலாகக்

                குதலை மொழியாய் உறங்கலையோ?

- 459 தேடவின்றிச் சுரமகளிர் 32
 தேசடைத் தொட்டில் குழ நின்றார்
 தேனார் மொழியாள் சாரதையே
 தேவ யாழை மீட்டி நின்றாள்
 தோடார் கமலப் பள்ளியறை
 தொட்டில் பாயாய்த் தான் ஆனின்ற
 தோகை மயிலைத் தான் உவப்பாய்
 தோன்றாத் துணையே தாலேலோ 33
- 460 விளவின் கனியோ டுப்பமைத்து 33
 விளங்கு மிப்பி முத்தெடுத்து
 வேறிப் புனலை உலையாக
 வேழ மருப்புத் துடுப்பாகப்
 பழ வேங்கை மர நிழலதனில்
 பவளத் திரளே தீயாகப்
 பசும் பொன் தாலம் தாழியதாய்ப்
 பனிச் சாந்த கிலும் விறகாகக்
 குழவிச் சிறு சோற்ட்டோன்
 கவலைக் கிழங்கைக் குழம்பாக்கிக்
 கமலப் பாசிலை தனிற் படைத்துக்
 கதிர்ச் சிரிப்புடனே விளையாடிக்
 களமார் பகட்டின் வால் முறுக்கிக்
 காதம் ஓடும் சிறுமியர்கள்
 காசறக் கை தொழு சீர் செந்தூர்க்
 கரசே தாலே தாலேலோ 34
- 461 பாலறா வாயனாகப்
 பெந்தமிழ் தழைக்கச் செய்த
 பசுங்கொண்டல் மருகா! கந்தா!
 பாவை என் பாடல் ஓர்வாய்
 மாலற மயக்கம் நீங்க
 மாதென்றன் பிணியும் நீங்க

மாலயன் காணாதானின்
 மதலையே குடிலமோதிச்
 சீலமாய்க் குருவுமான
 சீலனே செந்தூர் மைந்தா
 ஏலவார் குழலாள் ஏந்தி
 இட்டனள் மணிப் பூந்தொட்டில்
 நீலஅஞ்சன மைக்கண்
 நீர் சிந்தா மூடியேதான்
 ஞாலமே நன்மை கொள்ள
 ஞான பண்டிதனே தாலோ

35

462 சங்கில் விளையும் முத்துடனே
 இப்பி முத்துக் குவைகளுமே
 எங்கும் நிறைந்தே ஒளிகால
 ஏலம் கூறுவோர் ஒலியும்
 வங்கந் தன்னில் அகிற் பிளவும்
 சந்தப் பிளவும் கூலங்களும்
 சார்ந்தே ஏற்றுவோர் ஒலியும்
 சேயே உன்பதிக் கொலியாமோ?
 பொங்கும் ஆரணை ஒலி எங்கும்
 பூசர் ஆறு காற்பூ சைக்காய்ப்
 பொலியும் துந்துபி ஒலி எங்கும்
 போற்றி என்றும் உணவாழ்த்தி
 மங்காப் புகழோய்! செந்தூர்!
 மலைமகள் இனிதாய்த் தால் பாட
 மலர்விழி மூடிச்சி வன்மைந்த
 மாண்புற உறங்கத் தாலேலோ.

36

463 தெரிபுகழ் அரவ மணி ஓர்பால்
 தேரும் நீல மணி ஓர்பால்
 திருத் தரு பச்சைக் குவை ஓர்பால்
 தேடும் கனகக் குவையோர்பால்

கரியின் தந்தம் சொரி முத்தும்
 கனைகடல் சொரியும் இப்பிமுத்தும்
 பரிவுற ஏனைத் தரளக் குவை
 பாங்குற ஒங்கும் பதியின் ஓர்பால்
 விரிபுகழ் செட்டியாக ஆரம்
 விற்கத் திரிந்தே விலை கூரி
 விரும்பி விளையாட்டயர் செல்வ!
 வீதிகள் செறிந்த செந்தூரில்
 கிரியைக் கிழிக்க அயில் வேலைக்
 கீர்த்தி பெறவே எறிந் தழித்த
 கிருத்திகை மாதர் தாலாட்டும்
 கிருபா கரணே தாலேலோ

37

464 தாமரைப் பள்ளியிற் தாலாட்டும்
 தாயர் அறுவர் சொரிபாலும்
 தாவில் திருமுறை அருளிய சீர்த்
 திருக்காழியர் பெருமான் பசியாற்ற
 தூமறை வாயான் திருத்தேவி
 தரவே பருகிய முலைப்பாலும்
 ஆமான் பிணைகள் அணைந்தாஷகே
 தாமே சொரியும் மான் பாலும்
 காமரு கண்ணார் சுரமகளிர்
 குடையக் கரையும் மயிர்ச்சாந்தும்
 குழைந்தே சேர்ந்து விரையுறவே
 குலவிடும் நாளும் சரவணத்தே
 சாமரை வீசும் நாணற் புதர்
 சார்ந்தே மீன்கள் குருகு கொக்கு
 நாரையினமும் உண்டு வளர்
 நத்தூர் நாட்டாய் தாலேலோ.

38

465 அன்னை தந்தையே அவனி யென்
 அன்று கரி முகன் வலம் வந்து
 அருமாங்கனியைப் பெற்றதற்காய்
 அயில் வேல் அரசே சினந்து சென்று

பொன்னார் கயிலைப் பொருப்பகன்று
 பொற்பார் பழவிக் குன்று வந்து
 பொழிலுடைச் சனைகள் தாமகிழ்ந்து
 போற்றாச் சினமும் தாம் தணிந்து
 முன்னைத் தவத்தால் வீறு கொண்டே
 முனிந்தே சினந்த சூர் குலம்
 முடிகள் முடிவில் முடிந்திடவே
 முன்வே வெறிந்த முருகேசா!
 என்னைப் பணியாய்க் கொண்டன்றோ?
 இறையே இதனை வரைவிப்பாய்
 என்னும் பக்தி எனக்குண்டோ?
 எழில் சேர் வேந்தே தாலேலோ.

39

466 சுற்றித் திரிந்தே சூர்க்குலத்தைத்
 தொலைத்த துரைத்தனம் போதாதோ?
 சுந்தரி தெய்வ யானையை மனந்து
 சுகமனுபவித்தது போதாதோ?
 கற்றறி சங்கச் சான்றோர் சபையில்
 கலையறிவித்தது போதாதோ?
 பற்றியே பிரமனைக் குட்டியேசிரசில்
 பிரணவம் கேட்டது பே...?
 முற்றிய காதல் கொண்டிடக் காட்டில்
 முனி நாரதரின் வார்த்தை கேளா
 முதியவர் வடிவொடு வள்ளியைமணக்க
 முடித்த சாகசங்கள் போதாதோ?
 நெற்றிக் கண்ணார் மகிழ் குமரா!
 நீட்யர்ச்சிதான் கொண்டனையோ?
 நெடுவேல் அரசே நீள்விழிமுடி
 நிரந்தர! உறங்கத் தாலேலோ.

40

சப்பாணிப் பருவம்

- 467 கானக் குறவர் வேட்டையின் மேற்
                   கருத்தாய்ச் சென்ற போதிலங்கு
                   கண்டே தலைவன் வேலநம்பி
                   களித்தே கொணர்ந்த இளமதலை
                   என்ற புனத்தைக் காக்குமிள மங்கை
                   எழில் சேர் வள்ளி நங்கையளாய்
                   இசைவாய் இதணியில் ஏறியன்று
                   இனிதாய்ச் 'சோ' எனக்கிளியோச்ச
                   தேனல் ஒசை தனைக் கேட்டே
                   தேர்ந்தே நாரத முனிவரவர்
                   திருவார் உருவை உற வரைந்து
                   தேடி உமக்கே அளித்திடவே
                   கூனற்கிழமாய் வடிவெடுத்துக்
                   குவளை மலர்க்கண் குறமகளைக்
                   கூடிக் களித்தே உடனுறைவாய்
                   கோவே கொட்டுக சப்பாணி.
- 41
- 468 சிங்க முகனைத் தாரகனைச்
                   சினந்தே எதிர்த்த சூரனையும்
                   சிரத்தையுடனே வென்றொழித்த
                   சிகரத் தணிகைச் சுகுமாரா!
                   கொங்கு உலவும் சோலையிலும்
                   குளிர் தண் சுனையும் குடைந்தாடிப்
                   பொங்கு தாமரை அல்லி காந்தள்
                   பறித்தே தொடுத்த ஆரத்தை
                   எங்கள் தலைவி வள்ளிக் கொடி
                   எட்டிக்குடியார் தமை மணக்க

எய்யா தருள்வீர் என வேண்டி
எயினப் பெண்கள் சேவித்துத்
தங்கும் ஆர்வம் தளைத்திடவே
தெரியலை அவள்கைக் கொடுத்தவிக்கத்
தணியாக் காதல் கொண்ட கந்தா!
தயவாய்க் கொட்டுக சப்பாணி.

42

469 மெல்லத் தவழ்ந்த சிறுநுதலில்
வியர்வை அரும்ப அம்மையவள்
மருங்கே யணைந்து முகம் நோக்கி
மடிமீதமர்ந்து பாலருந்தித்
துள்ளியெழுந்தே துவர் வாயும்
துலங்க அழுத மொழுகிடவே
திருவிழி அருளைப் பொழிந்திடவே
தூமதி முகமும் ஒளிர்ந்திடவே
அள்ளி யெடுத்தே யன்னையவள்
அழுத மூட்ட உண்ணாது
அகிலம் சுற்றும் மயிலேறும்
அரசே எங்கட்காருயிரே!
எள் விள இடமின்றித் தொண்டர்தொழு
ஏடுடை நறுமலர்த் தார் அணிந்து
ஏதிலா மகநாட்டேர் ஊர்வாய்
ஏந்தல் கொட்டுக சப்பாணி

43

470 பால சண்முகன் என்றுன்னைப்
பாரிலுள்ளோர் பகர்வரன்றோ?
பாலா! இந்திரன் மகளைணந்தே
பரிந்து நின்றாய் அன்னவர்க்காய்
காலகாலன் அஞ்சிடவே
காலால் உதைத்த சிவன் மதலாய்
காலன் எம்மை அனுகாமல்
காலில் வழிபடக் காப்பாயே

சீலா! உலக குரு நாதனாய்ச்
சிவனின் சிந்தை குளிர்வித்தாய்
செருவிற் குரன் கிளை அடக்கிச்
செந்தூர் தனிலே சூர்பிளந்து
வேலாயுதத்தால் - வென்றி கொண்ட
வித்தகத் தேவே! எழில்வேந்தே!
விடமாய் இல்வினை வருத்தாமே
விரெந்தே கொட்டுக சப்பானி.

44

471 ஓம்பலின்றித் தேனிறாலும்
ஓலி செய் பழனச் சுனைவாய்க்கால்
ஒதுங்கு மீன்களும் நாரை கொக்கும்
ஒருங்கே உண்டு உலவு பண்ணைச்
சாம்பல் மேதிக் குலங்க ஸெல்லாம்
சோம்பிக் கிடக்கும் நீள்கழிகள்
சார்ந்த குன்றாய்ச் சுனைகளிலே
சலனம் செய்யா ஆமையினம்
ஆம்பல் மலர மேதியினம்
அடுத்தே உண்டு பால் சொரிய
தீம்பாலருந்தி மீனினங்கள்
திசை தொறும் பாடும் மண்டுரோ!
தாம்பல் கலைகள் கற்றிடினும்
தகை சேர் அறிவு பா வெழுதத்
தருவாய் நலங்கள் பல நூறு
தனய! கொட்டுக சப்பானி

45

472 இராமர் விங்கம் அமைத்தன்றோ
இராவணன் கொடு பழி தீர்த்தற்காய்
இராமேச் சரத்தில் வழிபட்டார்
இறையே உன்பதி மருங்கள்றோ?
சராசர மெல்லாம் சமைத் தளித்த
சதுர் மறை முதல்வன்தருகுமரா!

செகநாதர் கோங்காரம்தனைச்
 செகத்தினர் அறிய அருளியவா
 தராதரமில்லா மானிடர்க்குத்
 தனத்தைப் பொருளை அளித்தன்றோ?
 தாராய் காசினி மானிடரைத்
 தனித்தே பிரித்துத் தேர்ந்திடுவாய்
 பராமுகமேனோ? பன்னிருகைப்
 பாலா! சரவண பவசிவ ஓம்
 பாவையான் உறு வினைத்துயரகலப்
 பரவிக் கொட்டுக சப்பாணி

46

473 மாலாட வனச மலர் வீற்றிருக்கும் மங்கையாட
 மலரில் அயனோடு வாணியாட
 மானாட மழுவாட மங்கை சிவகாமியாட
 முக்கண்ணாம் பரமனாடக்
 காலாயுதக் கொடியாம் குக்குடமும் கூவியாடக்
 கார்உவக்கும் தோகை யாட
 வேலாயுதமாட வேதமொடு அங்கமாட
 வேல் கொண்ட அடியார் ஆட
 சேல் திகழும் குறமகளின் வதனமாடச்
 செந்துவர் வாய்க் குஞ்சரியுமாடப்
 பாலறா வாயனே படை வீடுகந்தவனே
 பகராணா தற்புதங்கள் புரிந்தே
 காலமெலாம் வினைவயத்தாற் கவலாது நிற்பேனைக்
 கதிகலங்கா தருஞுமன்பே!
 கழுவனி பாதனே! கதிரை மலைக்கந்தனே!
 கரமலராற் சப்பாணி கொட்டியருளே.

47

474 சுனையில் நீல மொட்டலர
 சூலுளைச் சங்கு முத்தீன
 நனைகுரற் பசக்கள் பால் சொரிய
 நாரைக் குலங்கள் சிறகுலர்த்த

சினைக்கயல் துள்ளிப் புறம்பாய
 அசையா ஆமை புறமுதுகில்
 குனிவாள் தீட்டிக் கதிர் அறுத்துக்
 குவிக்கும் செந்நெல் வேளாளர்
 முனைந்து உன்னை முப்போதும்
 வணங்கும் மண்டூர்ச் செந்தில்வேலா!
 புனைந்தே பாவால் வாழ்த்திநின்றேன்.
 புல்லியர் வினைகள் போக்கிடுவாய்
 நினைந்தே செந்திற் புராணமோத
 நிமல! கேட்டே அருள் பொழிவாய்
 இற்குறை எளிதாய்த் தீர்த்திடுவாய்
 இசைந்தே கொட்டுக சப்பாணி

48

475 கற்றும் கேட்டும் கவிதைகளைக்
 கனியா நெஞ்சாற் கசிந்துருகேன்
 கருத்திறியேனே கதறிலேன் யான்
 கல் மனத்தாலே கருவங் கொண்டேன்
 மற்றும் உந்தன் கழலினையைப்
 பற்றிப் பிடிக்கத் திறனுமிலேன்
 மாதவமில்லாப் பாகம் செய்தேன்
 மயக்கந் தீர்ப்பாயிற் துயர் தீர்ப்பாய்
 பற்றும் இல்லேன் பணிவதுமறியேன்
 பதையேன் உருகேன் பாவித்திலேன்
 பாவிமனத்தாற் பாடுதலறியேன்
 பரதவித்திருந்தேன் பலகாலம்
 தெற்றும் அலைகடற் செல்வன்றன்னைத்
 தெளிந்தே சேவிக்க வழியறியேன்
 தெருளா உள்ளம் தெளிவித்தே
 தேவே! கொட்டுக சப்பாணி

49

476   கங்குல் பகவென் கண்ணகலாக்
           கதிரைக் கிறைவா! செந்தூரா!
           காரிகை இருவர் அணை தோளா!
           களிக்கும் கலாப மயிலுடையாய்
           மங்குல் தோயும் மாடங்களும்
           மங்காப் புகழுடைக் கோபுரமும்
           மாறா தொளியை வீசி நிற்ப
           மன்னே உம்பர் தொழுதுநிற்பத்
           திங்கள் சென்றும் பிணிதோத்
           தன்மை என் கொல் திருமுருகா!
           தீர மின்றி உடல் நடுங்கத்
           தீராப் பிணியால் வாடல் நன்றோ?
           எந்தன் நோய்க்கு அருமருந்தே
           எளியேன் வாடல் தீர்த்தாள்வாய்
           எடுத்தே மலராம் மணிக்கரங்கள்
           இசைந்தே கொட்டுக சப்பாணி.

50

முத்தப் பருவம்

477   முற்றத் துறந்த முனிவர்கள்
           முருகா உன்றன் தலத்தினிலே
           முனைந்து உன்னைத் தேடி நின்றார்
           முன்னை வினையை அறுக்கவென்றே
           பற்றைத் துறவா அடியாரும்
           பரிந்தே உன்கழல் நாடி நின்றார்
           பாரிற் பவ வினை அறவென்றே
           பரவிப்பாடி உருகி நின்றார்
           விற்க வளையல் கொண்டன்றோ
           விமலன் புதல்வா கதிரை வெற்பில்
           வேடர் பெண்ணைக் களவாக
           விருப்பாய் மனந்து கொண்டவனே

தெற்றுமலைகள் தெளித்தெறியும்
தரளத் திரள் நிறை தரைப்பரப்பில்
தேவர்க் கேள்தும் செந்தூரா!
தேவே முத்தம் அருளுகவே

51

478 சிவந்த மணிப்பூண் செம்பட்டாடை
செறிந்திட அணிந்தே தான்
செங்கதிர் வரவாய்ச் சேயே ஒளி கொடு
செம்பொற் றேரூர்வாய்
சிவசிவ குகனே சிவசரவணனே
சண்முக வென வருக
இவர்வாய் பசம்பொன்னி ரதமதிலேறி
இசை தார் பசம் பட்டாடையொடு
பவமதை யழிக்கும் பரம குருவே
பொலிவாய் வெண்ணிறப்பட்டினிலே
பகரொணா வடிவே வெள்ளி ரதமதில்
பக்தர்கள் சூழ வருமுருகா!

உவந்தே அலைகடல் அருகணைவாய்
அகந்தை அகல அருள் புரிவாய்
உளமாசகற்றி உயர்போத மருள்
உல்லாசா முத்த மருளுகவே.

52

479 கிம்புரிக் கோடு முறித்துச் சிந்தும்
கிளரொளி முத்தம் இணையாமோ?
கிளையின்றி வளரும் மென் கரும்பில்
விளையும் முத்தும் இணையாமோ?
அம்புவி தன்னில் அரம்பை தன்னில்
வளர் அணி முத்தும் இணையாமோ?
உயர்ந்தே வளரும் வேய்க் கொம்பர்
உதிர்க்கும் முத்தும் இணையாமோ?
அம்புவி ஒளிதரு இப்பி முத்தும்
இணையிலா வலம் புரியின் முத்தும்

இனிதாய்ப்பழனச் சாலி சொரி இலங்கெழில் முத்தும் இணையாமோ? உம்பர் தொழுதார் உனது முத்தம் உலகில் இணையிலா முத்தமென
உடையாய் எம்மை மகிழ்விப்பாய் உயர்வே முத்தம் அருளுகவே 53

480 புலவோர் போற்றிப் புகலுகின்ற பொற்கழற் பாதத்திரு முத்தம் புங்கவர் தேவர் அறியவொண்ட பூங்காற் தொடை தனில் ஆறுமுத்தம் குலவு மழகு குறையாத திரு உதரம் மீதில் எண் முத்தம் குறையா தாரம் ஒளி வீசும் கவினார் மார்பில் பத்து முத்தம் இலங்கு கடம்பத் தோன்களிலே இனிய முத்தம் ஈராறு இனியவர்க் கருளும் கரங்களிலே இசைவாய் எண் மூ முத்தங்கள் நிலவு விழியிற் துவர் வாயில் நிறைவாய் நூறு முத்தங்கள் நிமிலை தரவே மகிழ்குமரா! நிறைவே முத்தம் அருளுகவே. 54

481 குவளைச் சுனையிற் குடைந்தாடிக் குலவிச் சோலை மலர்கொய்து கூடிப் பூப்பந்தாடி ஓடிக் கூவிச் சிலம்பின் 'கூ' கேட்டுத் துவழா உடலால் அம்மனையும் தூவிக் கழங்கும் துய்த்தாடித் தொடுத்த கயிற்றில் ஊசலுந்தான் தூரப்பறக்கத் துணிந்தாடித்

தவள முத்தம் மதக் களிற்றின்
 தந்தம் தரவே எடுத் தடுக்கித்
 தகை பெறச் சிற்றில் சமைத்தாங்கே
 தணியா விருப்பில் விளையாடி
 பவளச் செவ்வாய் முத்திலங்கப்
 பரவு மெயினச் சிறுமியரின்
 பண்ணிற் குரவை மகிழ்குமாரா!
 பரனே! முத்தம் அருளுகவே.

55

482 எல்லா உயிர்க்கும் பிறப் பிறப்பு
 எய்துவிக்கும் நியதியதாய்
 எங்கும் புனல் பாய் பழனந்தொறும்
 எறிந்த சாலிக் கதிர்முற்றி
 நில்லா தொழிய அறுத்தடுக்கி
 நீண்டவரம்பு நிரைத்தமைத்து
 நிலத்தை உழுது நடவு செய்யும்
 நீள்கைக் கடைசியர் வாழ்வாகப்
 பொல்லா வாரணம் பிடியுடனே
 பொலியும் வயலில் உலவுவரப்
 புள்ளி மஞ்ஞை பெடையுடனே
 புதர் வேய்க் கிளையில் அகவு செந்தில்
 கல்லா மாந்தர் உளத்தினையும்
 கற்றறிவாளர் மனத்தினையும்
 காந்த விசையாய் ஈர்த்து நிற்பாய்
 கதிர்வேலா முத்தம் அருளுகவே.

56

483 வேத மந்திர ஞான சொருபனே!
 வேண்டும் வரங்களாருளும் குகனே
 சீத வளவயல் சூழ் திருச் சீரலை
 சித்தம் விரும்பி உறை பவனே
 காதம் கேட்கும் மணி ஒலியும்
 கத்தும் கடலின் அலை ஒலியும்

484

வேத மந்திர ஞான சொருபனே

வேண்டும் வரங்கள் அருளும் குகனே
சிதவளவயல் சூழ் திருச் சீரலை

சித்தம் விரும்பி உறைபவனே
காதம் கேட்கும் மணி ஒலியும்

கத்தும் கடலின் அலை ஒலியும்
நாத துந்துபி நவில் ஒலியும்

நயந்தே நிற்கும் திருக்குமரா!
போதம் வேண்டினர் புங்கவரே

பொற்பதம் வேண்டினர் அடியவரே
புதங்கள் பணிந்தன பொலிவறவே

புவியோர் பணிந்தனர் குறையறவே
பாதபங்கய மலரினை சிரசில்

பதித்தேன் பாரினில் பவத்திறம் அறவே
எதமொன்றிலா ஏந்திமை ஏத்தினேன்

இசைந்தே முத்தம் அருளுகவே
சந்தத் தமிழ் அருணகிரி பாடவிலையோ?

சங்கத் தமிழ் உன் செவியிலாரவிலையோ?
நக்கீரர் ஆற்றுப்படை நவிலவிலையோ?

நந்திமகன் மாங்கனியும் அருளவிலையோ?
பந்தமுள்ள குருபரனின் பிள்ளைத் தமிழ்தான்

பரங்குன்றா உனக்கினிமை விழைக்கவிலையோ?
சந்ததமும் செந்திற்பதி சிறக்கவிலையோ?

சாற்று கந்தர் கவி வெண்பா ஏற்றமிலையோ?
அந்தமிலா அன்னையவள் அருகே நிற்க

அணியிமைகள் ஒளிவீச அணிந்தே நிற்கச்
சுந்தரர்க்குச் சொல்லமுது குதற்றா நிற்கச்

குர்க்குலத்தை வேறுத்த வேளேநிற்க
வந்தித்தே வாதிட்டே முக மலர்த்தியே

வகுத்துமே ஓங்காரம் உரைத்த செவ்வாய்
சிந்திடவே ஒளிமுத்து உலகுவக்கவே

சீரலை வாய்த் தேவேந் முத்தமருளே.

484

57

484

58

58

485 மதுமலர் தூவி வானோர்கள் 581
     முருகக் குழந்தாய் வழிபடவே 582
     முதுகோடினைந்து இடம்வலமாய் 583
     முன்பின் உடல்நோய் அகலவென்றே 584
     புதுமை செய்தே போக்குவித்தாய் 585
     புனைய வொண்ணா அருட்புனலே 586
     புரையறு கல்விச் சீர் வளரப் 587
     பூவையென் நுடவின் பினியகல் 588
     முதுமை யகற்றி மூலவினை 589
     முதிராத கற்றிக் காத்திடுவாய் 590
     முத்தமிழ் வித்தகனாகவன்று 591
     முச்சங்கத்தே ஆய்ந்தவனே 592
     சதுர் வேதங்கள் ஒலிசெய்யும் 593
     செந்திற் பதியில் உறைகந்தா 594
     செந்தார்க் கடம்பா! சேயோனே! 595
     சேர்ந்தே முத்தம் அருளுகவே 596

486 59
     நீரால் அலைகள் தாலாட்ட 597
     நித்திலம் கொழிக்கும் சீரலைவாய் 598
     நீணிலந் தனிலேகுடி கொண்ட 599
     நிமலன் புதல்வா! உன்புகழை 600
     நேராய்ச் சொல்லில் இயம்பிடவே 601
     நாவாயிரமும் வேண்டாவோ? 602
     நோயால் வாடும் எந்தனுக்கு 603
     நுவலத் தகுமோ எம்மிறையே 604
     வீரவாகு தேவர் செல்ல 605
     விண்ணவர் இறையே நீதொடர 606
     வீரமுடனே படைகொண்டே 607
     வீர மகேந்திரம் வென்றவனே 608
     சூரனோடு செய் சமரின் 609
     சீரைச் செப்பல் எளிதாமோ? 610
     சுரும்பார் கடம்பத் தார்மார்ப! 611
     செந்தூரா! முத்தம் அருளுகவே. 612

வருகைப் பருவம்

- 487 காவடிகள் ஆர்த்து நிற்கும்
           கணை கடலும் ஆர்த்து நிற்கும்
       தாவடிகள் ஏறு மயில்
           தாம் தோம் என்றே ஆர்த்து நிற்கும்
       பாவடியாற் பாடவெண்ணா
           பரன் சேயைப்பாட வென்றே
       பூவடிகள் போற்றி நின்றே
           புனைந்தேன் பா என்றமிழில்
       நாவடியால் நற்றமிழில்
           நலமாய்ப் பாவலர் ஏத்தும்
       மாவடியைப் பிளந்தன்று
           மாயச் சூர் வென்றவனே
       மூவடியால் உலகளந்த
           மாலவனின் மருகோனே
       சேவடிகள் எடுத்து இங்கே
           செத்தூர்ச் சேயே வருவாயே.

61

- 488 சிறுவா வருக! சிவனளித்த
           செந்தில் வாழ்வு தான் வருக!
       அறுகாற் பறவை அகலாத
           அணிசேர் கடம்பனே வருக!
       நறுநெய்விரை சேர் நானப்பொடி
           நம்பி சிரத்தில் இடவருக!
       குறுகிந்தந்து குதலைமொழி
           குதற்றி மகிழும் சேய்வருக!
       முறுவல் விரிந்து முத்தொளிர
           முல்லை நகையைத்தர வருக!
       தறுகண் துன்பம் தரணியிலே
           தரிக்கா தகற்றும் வேள்வருக!

மறுமை இன்பம் இம்மை இன்ப
மகிழ்த் தருமைந்தா வருக! 62
சிறுமை போக்கிப் பெருமையருள்
செந்தூர்ச் சேயே வருகவே

- 489 செந்தூர் வேலர் அறிபக்தர்
செந்திற் பதியார் நாமத்தர்
முந்தை வினையின் நற் பயனால்
முதிராப் பற்றால் வேள்விசெய்து
நந்தி மகனை வழிபடவே
நவராத்திரி நாட் பேறுபெற்றார்
ந்தை சீரலை வேளில் வைப்பார்
சீருடல் இலங்கை தனில்வைப்பார்
நொந்தார் அர்ச்சகர் இவர் செய விதுவென
நின்ற காலை 'வேள்' பூசை தினம்
வந்தவர் ஒருவர் நவின்றனர் நாமம்
செந்தில் பக்தர் நாம நட்சத்திரம்
சிந்தனை செய்யும் மெய்யடியார்க்கு
சிவனார் மைந்தன் மாற்றுருவே
கந்சனை நினையாக் கதியிலியானே
கமலத் தாளாய் வருவாயே

- 490 மஞ்சு தவழும் மேருவின் பால்
மரங்கள் தண்மலர் தேன் சொரிய
மயில்கள் களித்தே ஆடிநிற்ப
மருவு பொற்கோ யிலின் புடையே
வஞ்சி உமையாள் திருமுலைப்பால்
வகையாய் மடுத்து வாய்வழிய
வந்தே புழுதி அயர்ந்தாங்கு
வருந்தி நொந்தே அழுதுவிம்மி
கொஞ்சம் அன்னை குனிந்தெடுத்து
குளிர் மண நீரில் ஆட்டியுனை

கோலவிழிக்கு மை யெழுதிக் கு சூரம் பூஷைபி
 குழலும் திருத்திப் பூச்சுட்டி சீயுத விபி
 விஞ்ச மெழிலைத் தர வென்றே சீக் பகுதைபி
 விரை சார் பட்டு அரைஉடுத்தி ஏக்காளம்பி
 விளங்க மறைகள் விண்ணவரும் காத்துப்பாணமு
 விரைந்தே வணங்க வாராயே.

64

491 அருண நிலவு எறியும் தரள முறுவல் தவழ வருகவே!
 அசையும் விழிகள் அருளைஅடியார்க் களிக்க விரைந்து வருகவே
 வருண மழையாய் வரங்கள் எமக்கு வரையா தளிக்க வருகவே!
 வானத் தமர் தாளிற் கழவில் வளைந்து வளைந்து வளைந்து பணிய வருகவே!
 தருண மெனவே தயவு பெறவே தவமா முனிவர் சூழ்ந்தனர்
 தவமும் குலைந்து தமது விழியில் தஞ்சம் எனவே விரைந்தனர் சரண மெனவே அடியார் அருகில் சார்ந்தார் பிறவி அறுத்திட
 சரணகமல பாத இணைகள் சன்முக! வெடுத்தே வருகவே!

65

492 அருட்கடை காட்டும் ஓளிவிழியாட அருமணிப் பட்டமாட
 அகல் மார்பதனில் அணிகிளர் பதக்கம் அருக்கனின் ஓளியாட
 திருவார் புயத்தில் செந்தார்க்கடம்பில் திளை வண்டுழன்றாடத்
 துவர் வாய் முத்தில் விரைபுனலாடத் தொந்தியும் அசைந்தாடத்

பொருவறு மகரக் குழை செவியாடப்
 பொற் சூழியம் ஆடப்
 பொருத்திய கச்சில் மணிப்புண் ஆடப்
 பொன்னரை நாணாட
 குருவாய்த் தந்தை தோளினிலாடிக்
 குழவி மதி பிடித்தே
 குடில முரைத்தாய் குரவன் மகிழக்
 குழந்தாய் வருவாயே.

66

493

பத்துடை அடியார் குழ
 பரவையின் அலைவாய் தன்னில்
 பாலனென்றி கழந்த குரன்
 பதைபதைத் தஞ்சி யோடச்
 சித்துக்கள் செய்து மேதான்
 சிதைவுறா நின்றவேளை
 சிந்தனை அவற்கு நல்கி
 சிறந்த தெய்வீகங்காட்டிப்
 பத்தியைப் பயத்தை நல்கப்
 பணிவுறாச் சூரன்தன்னைப்
 புத்தியாய் வென்றேயன்று
 பரிவுடன் மயிலாய் கொண்டாய்
 நத்தியே முனிவர் தேவர்
 நலங்கொள வணங்கா நின்றார்
 நமனையே வென்றான் சேயே
 நானிலந்தனிலே வாராய்

67

494

செஞ்சுடராறிற் கருக்கொண்டு
 சிவையே அணைக்க உருக்கொண்டு
 வஞ்சியரணைக்கப் பாலுண்டு
 வகையாய் வளர்ந்தாய் அருட்கொண்டு
 கொஞ்சிக் குலவி வளர்ந்த நல்ல
 கோலக்குழந்தாய் குவலயத்தில்

தஞ்சமென்றே அடியாரெலாம்
 தரணியில் உன்னடிதேடி நின்றார்
 கஞ்ச மலர்க்கண் குஞ்சரியைப் பரங்
 குன்றில் மனந்த குமரோசா!
 நஞ்சை அழுதாய்க் கொண்டசிவன்
 நடையைக் காண நாடிநின்றார்
 மஞ்ச நிறத்து மலைமகனும்
 மயங்கிநின்றாள் நடைகாணச்
 செஞ்சீற்றிகள் எடுத்தாங்கே
 செந்தூர்ப் பாலா! வருவாயே.

68

495 ஏலம் கறுவா தக் கோலம்
 ஏதமிலாச் சந்து காரகிலும்
 இசைந்தே தேக்கும் இருப்பைகளும்
 எறிந்தே கொணரும் மலைச்சாரல்
 தூலம் வெறுத்த முனிவர்களும்
 துரிய நிலையை நாடி நின்று
 தவமே விழைந்து தனித்தியற்றித்
 தருவின் நீழல் அமர்ந்திருப்ப
 மூலம் அகழ்ந்த அளையினிலே
 முதிர் மாணிக்கம் வெயில் கால
 முகில் செறி பொழிவின் இருள் துரப்ப
 முதிரா மழைலக் குறமகளிர்
 காலம் அறிந்தே கனி மொழியாற்
 கடவுட்பெயராற் தாமரற்றிக்
 கந்தா! செந்தூர் வாவெனவே
 கசிந்தே உருக வருவாயே.

69

496 நாடெலாம் சாலி சாலி
 நதியெலாம் சங்கம் சங்கம்
 காடெலாம் கரியின் தந்தம்
 கரையெலாம் முத்தம்முத்தம்

பாடெலாம் பரன் சேய் பூசை
 பதியெலாம் பாடல் பாடல்
 வீடெலாம் விளங்கும் நீறு
 விரையெலாம் சந்தம் சந்தம்
 ஓடெலாம் ஒளிர் மணிகள்
 ஓம் எலாம் ஒசை ஒசை
 தேடெலாம் கோயில் கோயில்
 துசை யெலாம் பக்தர் பக்தர்
 நீடெலாம் நெறி நின்றார்கள்
 நிழ லெலாம் நித்யர் நித்யர்
 கூடலார் செல்வக் கந்தா!
 கூடி னோம் நடந்தே வாராய்!

70

அம்புலிப் பருவம்

497 குறைந்து குறைந்து வரும்கலைகள்
 கூடிக் கூடி வளருவ தேன்?
 குறையாதிருக்க நிறையளிப்பான்
 குன்றில் ஆடும் குமரன் அவன்
 மறையாய் இருக்கும் மறைப்பொருளை
 மணியுடைக்கண்டச் சிவனார்க்கு
 மதியுடன் ஓதும் சமயத்தில்
 மகிழ்ந்தே கேட்டு உய்வடைவாய்
 கறையாம் குறுமுயலைகள் நோயும்
 கயமெனும் கொடு நோயும் கலும்
 கனகப் பொன்னொளி நிலவென்றும்
 கதி ரொளியாக விளங்கிடுமே
 குறிசொல் எயினப் பெண்களுடன்
 குடங்கைகொட்டித் துணங்கைமகிழ்
 கோலக் குமரன் அழைக்கின்றான்
 குறித்தே அம்புலி ஆடவாவே.

71

அம்புவியில் வெள்ளொளியை
 ஜமுன்றிரவுகளில்
 அற்புதமா யளித்து நிற்கும்
 அதியுத்தம வள்ளலே
 உம்பரிறையைச் சிறைமீட்டு
 உயர் தேவானை கொண்டவனாம்
 உமையாள் பாலன் ஒம்காரன்
 உனையே ஆட அழைக்கின்றாள்
 தம்தம் வினைகள் மாயவென்றே
 தரணியர் வானவர் பணியாநின்றார்
 தேய்ந்து வளர் உள் வினைமாயத்
 திருச்சீரலை யுறை குழந்தையுடன்
 சம்புவின் சடையைச் சார்ந்துள நீ
 சந்ததம் சகந்தான் ஒளிபெறவே
 சஞ்சலந் தீர்ந்திடச் சந்திரனே
 சம்மதித்தே நீயும் ஆட வாராய்!

72

498 தேனற் சுவையறு வருக்கை வீழு
 தெற்றி வாழைக் கனி சிதற
 தெவிட்டாச் சுவை நீர் மடையுடைத்துத்
 தெளிந்த சனை நீரிற் கலக்கு
 பானற் சங்கினம் குல் முதிர்ந்து
 பரந்த மணற்றடம் தனிலூர்ந்து
 பரிவாய் ஈன்ற தரளத்திரளின்
 பாங்கிற் பதுங்கி ஒதுங்குநல்ல
 கானற் குருகினம் முட்டையெனக்
 கருத்தால் மயங்கி அடைகிடக்கும்
 கரும்பும் கமுகும் சாலி நெல்லும்
 கதுத்தே வளரும் பழனம் குழு
 ஏனற் புனத்தின் இதணியிலே
 இசைந்தே மானைக் கொண்டபிரான்

ஊனம் ஒழிப்பான் அழைக்கின்றான்
உவந்தே அம்புலி ஆடவாராய்!

73

499 கலியுக வரதன் கந்தன்
கங்கையிற் பிறந்த செல்வன்
காவுயர் சோலை குழ்ந்த
சீரலை வாயின் மைந்தன்
சலிப்புடன் தன்னைச் சார்வோர்
சந்ததி தழைக்கச் செய்வோன்
சந்ததம் பெருமை நல்கும்
செந்தூரின் செல்வனாவான்
நலிந்துமே வளர்ந்து தேயும்
நாதனின் சடையில் வைகும்
நவிலுறு தாரகைகள்
நாதனாம் திங்கள் தேவே
மலிவளம் சரந்து காப்பான்
மாந்தருக் கருளை ஈவான்
மங்கல மதலை யோடு
அம்புலி ஆட வாவே.

74

500 கூடிக் கூடி வளர்கின்றாய்
குறைந்து குறைந்து தேய்கின்றாய்
கலையாய் நிற்பாய் சிவன்சிகையில்
காரணங் கூறாய் குளிர்நிலவே!
வாடிநிற்கும் தாரகைகள்
வான்மதி உன்னைக் காணாமல்
வாழ வழிதான் கூறாயோ?
வந்திடு நாளை உரைப்பாயோ?
தேடி நிற்பர் உலகோர்கள்
தேசடன் உன்னைக் காணவென்றே
தென்னையும் பணையும் வேம்புமடர்
தேசம்புகழும் செந்தூரான்

நாடி உன்னை அழைக்கின்றான் । ஸ்வரூப ஸ்வரூப
நாளிலந்தன்னில் நலமடைவாய் ஸ்வரூப
நாரணன் மருகன் உயர்வுடையான் । ஸ்வரூப
நயந்தே அம்புலி ஆடவாராய். । ஸ்வரூப

75

501 கைமாறு கருதாத கருணைத் தேவே
காதலர்கள் உவந்திடுநல் லொளியின்றேவே
கண்கண்ட புலவரெல்லாம் போற்றிசைக்கும்
கவினொளியைத் தண்ணளியாய் அளிக்கும்தேவே
மையிருளை அகற்றிடுவாய் புவியினினிலே
மாண்புடனே மூவைந்து நாட்கள் தாமே
பையரவு பிடித்திடினும் சினமின்றியே
பதிலாக அதிநிலவை அளித்தேநிற்பாய்
நெந்திடுவாய் எனவீரபத்திரர் தேய்க்க
நலம் குறைந்து ரோகியெனப் பெயர்பெறினும்
நீணிலத்தில் உனைக் கண்டு கடல் பொங்குமே
நிலவளித்துப் புரந்திடுவாய் மாநிலத்தினை
தையலவள் காதலினாற் சாப முற்ற
தண்மதியே மயங்காது மாட்சி பெறவே
தையலார் சார் தணிகை ஈசனுடனே
தரியாது அம்புலி நீ ஆடவாராய்.

76

502 அண்டம் பரந்த அசரனையே
அடக்கிய குமரனும் மானணைந்தான்
ஆகாயத்தில் உலாவி வரும்
அம்புலி நீயும் மானணைந்தாய்
தண்டு ஊன்றிய ஒளவையைவள்
தானே உன்னுட் கரந்துள்ளாள்
தமிழறி தாயுடன் விளையாடித்
தந்தான் நாவற் கனியவட்கு
பண்டு சிவனின் சடையமர்ந்த
பனித்தவானதி அருகமர்வாய்

பாலன் பரமன் நெற்றிவிழிப்

பொறியால் அந்நதி தனிலுதித்தான்
விண்டு மருகன் சிவனங்கம்
விளங்க அறிவான் நீ சடையறிவாய்
விமலன் மைந்தன் மேலாவான்
விரெந்தே அம்புவி ஆடவாராய்!

102
77

503 பன்னீர்த் தருக்கள் வேதங்களாயுன்
பதியில் என்றும் பரிமளிக்க
முன்னீர் சூழ்ந்த செந்திலம்பதியில்
முறையாய் இலையையப் பயன்கொள்வர்
பன்னிரு நரம்புகள் இலைதனிலே
பன்னிரு கரங்களை நினைவுட்ட
உன்னியே திருநீறளித்திடுவர்
உயர்ந்த தருவின் பாசிலையில்
முன்னைய நோய் பினி அகன்றிடுமே
மூல வினையும் அகன்றிடுமே
மந்திர சக்திகொள் இலை மகிமை
சங்கரர் புகன்றார் “புஜங்கத்தில்”
மன்னிய விசுவா மித்திரரும்
காசநோயகன்றார் இலைநீற்றால்
துன்னியசிர்த்திப் பரன் முடி மதியே
துடிகொட்டும் பாலனோ டாடவாராய்!

102
78

504 அந்நியர் ஆட்சிக் காலம்
ஆறுமுக வேலவரை
அடாத்ததாய்க் கலத்திலேற்ற
அலைக்டற் புயலாற் கப்பல்
அந்நிதிச் சிலை சுமந்தே
அசையாது நின்ற காலை
ஆழியில் ஏறிந்தே ஏக
அடியர் வடமலையப்பர்

கன்னியர் அணையும் கந்தன்

கனவிலே அவர்க்குச்செப்பி ஸ்ரீஸ்ரூப்பி

சிந்தையிற் குறிப்புங் கொண்டு

சீரலைப் பாறை காட்ட

வந்தனை செய்தே மூழ்கி

வகையாகச் சிலை கொணர்ந்தார்

வரந்தரு குமரனோடு

அம்புவி ஆடவாராய்.

79

505 மாட்சியை வேண்டினர் மதிவாணர்

மகிழ்ச்சியை வேண்டினர் இல்லுறைவார்

மானிடச் சட்டை தனை நீக்கி

மறு பிறப்பகல முனிவர் நோற்றார்

காட்சியை வேண்டினர் கடுந்தவத்தார்

கதிபெற விளைந்தார் கருவறவே

காமரு பூங்கழல் சென்னிவைத்துக்

கழவினை சூடுவர் காதலுற்றார்

தீட்சையை வேண்டினர் திருவிழியால்

திருவினை வேண்டினர் திகழ்தற்கே

தீதறு நல்வினை இயற்ற வென்றே

தெளிவுடன் வேண்டினர் திருவாளர்

நீட்சியை வேண்டினர் நீணிலத்தில்

நோயற வேண்டினர் நெருங்கினரே

நிகரிலா வள்ளல் கேட்கின்றான்

நேய மோடம்புவி ஆடவாராய்!

80

சிற்றில் சிதைத்தல் பருவம்

506 செந்தூர் மண்ணிற் செறிந்துவளர்

சீர் தருக் குலங்கள் குடையாகச்

சிறந்தே வளர்ந்து பசுமையற்ற

சிறு புற் பாயல் தேர்ந்தாங்கு

உந்தி அலையெறி இப்பி முத்து

உயர்ந்த சிற்றில் உருவங்களாய்

உவந்தே வண்டற் சிறுமியர்கள்

ஓடி உழன்று மகிழ்வாக

வந்தனை தன்னை மனத்தளந்து

வடிவாய் இறையை அதிலிருந்திச்

செந்தார் அணியும் முருகனுக்குச்

சமைத்தார் சிற்றில் சிறுகரத்தால்

சந்ததம் முருகா உருகாதோமனம்?

சாகரக் கரையில் அமர்ந்தவனே என

சமர்த்தாய் நின்றே வழிபட்டார்

சிறுமியர் சிற்றில் சிதையேலே.

803

81

507 காடு நோக்கி வேட்டையின்மேற்

கானவர் செல்லக் குறமகளிர்

நீடு குன்றின் பாறை மிசை

நீல மலரைக் குழற் குடி

ஆடு குரவை கண்டவரோ

டாடி மகிழும் கதிர்காமா!

நாடு புகழும் குருபர்க்கு

நல்வாக்கருளிய பரன் சேயே!

தேடு முனிவர் இருடியர்க்குத்

தெரிந்தே அருளை அளிப்பவனே!

தெள்ளிய நித்திலத் திரளெடுத்தே

திரட்டிச் சமைத்தார் சிரத்தையுடன்

ஆடுவண்டற் சிறுமியர்கள்
அணியாய் மனியாய்ச் சிற்றில்லைப்
பாடு புக்மோய் சீரலைவாய்ப்
பரனே சிற்றில் சிதையேலே.

82

508 கழனித்தாரா முட்டையென
கூனற் றரளாந் தனைய ணைக்கும்
கன்னல் செந்நெல் செறிந்துவளர்
கார்செறி சோலைமலை யிறைவா!
குழலிற் காவி மலர் சூடிக்
கரங்களிற் சங்க வளையணிந்து
கரு மணி முத்தும் கழுத்தணிந்து
காந்தள் மலர்க்கரச் சிறுமியர்கள்
பழன்தோறும் கரும்புகொடு
பிழிந்தநற் சாற்றை மொண்டு வந்து
பாரகம் வளைக்கும் ஆழியெறி
பருமுத் தெடுத்தே உலையிலிட்டு
உழன்றே சிறுமியர் சமைக்கின்றார்
உகந்த சிற்றில் அமைக்கின்றார்
உவந்தவர் சமைத்த சிற்றில்லை
உமையாள் மைந்த சிதையேலே.

83

509 வாடா வகைதான் எனக்கருளி
வல்வினை தீர்க்கும் வைவேலோய்!
வைகையாறும் காவிரியும்
வளங்கள் கொழிக்கும் கரையமர்ந்தாய்
நாடாநின்ற நக்கீரர்க்கு
நல் வாக்கருளி நயமுடனே
நற்றிரு முருகாற்றுப் படையை
நவிலக் கேட்டே உவந்தவனே
கோடா நின்றேன் உன்வாக்குக்

கூவும் கோழிக் கொடியுடையாய்!

குவலயம் போற்றும் குமரேசா!

கொடுவினை யாவையும் அறுத்திடுவாய்

தேடா நின்ற சிறுமியர்கள்

தெற்றுமலையின் இப்பி முத்தால்

தெரிந்தே சிற்றில் சமைத்தனரே

தேவே சிற்றில் சிதையேலே.

84

510 அருணகிரி நாதருடை அழகு சந்தத்தமிழை

அருகிருந்து கேட்ட குகனே!

அடியேனுக் கத்தமிழ் கைவரவில்லையென்று

அருகில் வராத தறிந்தேன்

அருணவாணில் வெற்றிரள நகைக்குமர

தருண மிது எனையாளவே

தன தந்த தனதந்த தனதந்த தந்தவென்ற

சந்தத் தமிழ் அறிகிலேனே

கருணை புரியா திருத்தல் கதிரிறையே நீதியோ?

கழலினைகள் காட்டியருள்வாய்

கல்லினும் கடின நெஞ்சம் உனக்கில்லை அறிவேனே

கடிதினில் அருள் புரிகுவாய்

பருமணற்குன்றாடும் பைங்கானற் சோலைகள் சூழ்

பதிசீரலை எழில் வேந்தனே!

பேதையர் சிறுமியர்கள் பீடுறச் சமைத்தனரே

பெற்றியனே சிற்றில் சிதையேல்.

85

511 வெள்ளிப் பரவை சூழ் செந்தில்

விரைத்தார் வேளே! உன்பதியில்

விடலைச் சிறுமியர் சூழ்ந்தனரே

விளையாட்டயரா நின்றனரே!

பள்ளித்தபசியர் ஏறிகமண்டலங்கள்

பரிந்தே கலமாக் கொடுவந்தே

பதினிறை பருமத் தலையெறிய
பணிவாய்த்திரட்டி உலையிட்டார்
அள்ளிக் கொடுவந்த பிடேக
ஆன்பால் நெய்யும் அழுதிற்காய்
அறுசவையாகச் சமைத்தனரே
அழுகாய்ச் சிற்றில் அமைத்தனரே
வள்ளிக் குறத்தி பாகமதாய்
வடிவறத் துணங்கை உவப்பவனே
வள்ளற் குமரா! சிறுமியர் செய்
வண்ணச் சிற்றில் சிதையேலே.

86

512 காவி மலரும் கான் சுணையிற்
களித்தே யாடிக் கதிர்பரவிக்
காவி விழியார் முக மதியார்
கரைந்தே யுள்ளம் உருகிடவே
பாவிற் றிருப்புகழ் பரிந்தோதி
பக்தியுடனே வலம் வந்து
பரவிப் பணிந்து மலர் சொரிந்து
பனித்த விழியிற் பரவசத்தால்
மேவி வானம் அளக்கின்ற
முன்னைக் கோபுரம் அணைகின்ற
தாவில் ஓங்கும் தனிப் புகழார்
துதித் தகு நாட்களத்தனையும்
சேவித் தேத்திச் சிந்தனையில்
சிதறாதுன்னை உள்ளிருத்திச்
சிக்கெனப் பிடித்தார் செந்துரா!
சிறியோர் சிற்றில் சிதையேலே.

87

513 வானந்துளங்கி வகையறியா
வருத்தி நின்றால் காவாயோ?
வண்ணப் பூமி கம்பங் கொடு
நடுக்குற்றஞ்சக் காவாயோ?

ஏனக்குருளைக் கருள் புரிய
 ஏனமான ஈசன் மெந்த!
 ஈனம் வரினும் என்னிடரை
 இசைந்தே மாற்றா திருப்பதேனோ?
 கானக்கதிரை மலையுறைவாய்
 கவினுறு மண்டுர்த் தலமுறைவாய்
 கந்த வனத்திற் சந்திதியில்
 காவுறை நல்லூரிலும் உறைவாய்
 பானம் சோமம் பருகியே தான்
 பாவையர் கற்பைப் பேணாதார்
 பாவியராகினும் திருத்தியருள்
 பரனே சிற்றில் சிதையேலே.

88

514 பந்தைக் கழங்கைப் பரிந்தாடிப்
 பாவையும் ஆடிய சிறுமியர்கள்
 பறித்தே மலர்கள் சோலைகளில்
 பாங்காய்க்கோத்துக் குழற் குடி
 சிந்தைக் கிணிய அழகுசெய்து
 செந்தூர்ப் பதியிற் தாம் கூடி
 சிகரக் கோயில் திரள் மண்ணால்
 சித்தம் விரும்பி அமைத்தபின்னர்
 நத்துமிழ் தரளத் தலங்காரம்
 நால் வகை எரிமணி விளக்காக

515 நாலா புறமும் ஓளிகால
 நத்தி நின்றே சமைத்தனரே
 விந்தையுறவே விளையாடி
 விதிதனை அழிக்கும் கழற்பாதா!
 வீடு அளிப்பாய் விருந்தாக
 வித்தக! சிற்றில் சிதையேலே.

89

கல்லார் சுனையிற் திளைத்தாடிக்
 காடெறி மயிலின் பீவிகளும்
 கரியின் கோடும் மான் கோடும்
 கந்த மூலம் இலை கணியும்
 வில்லார் வேட்டுவர் சிறுமியர்கள்
 விளையாட்டயரக் கொடுவந்தே
 வித்தகச் செவ்வேள் உறைபதியில்
 விதந்தே சிற்றில் சமைத்தனரே
 சொல்லார் மழலையர் ஆமாவின்
 சொரிபால் தேனும் சருக்கரையும்
 சேர்த்தே அட்ட பாலமுது
 சேவித்தாங்கே உண்டயர்ந்தார்
 மல்லார் தோள் கொடு சூரணையே
 மாயந் தடுத்து மதிதடுத்தாய்
 மங்காப் புகழாய்! மால் மருகா!
 மணியார் சிற்றில் சிதையேலே.

90

சிறுதேர் உருட்டற் பருவம்

516 சங்கெறி சீர லலச் செவ்வேளே!
 புவன இந்திரன் நாமத்தார்!
 பரிவின்றி எமக்கு வினை செய்தார்
 பாதகம் விலக்கி எமைஆள்வாய்
 தங்கு செந்தமிழ் என்நாவில்
 தாராய் தருவாய் தயவுடனே
 சந்ததம் வேத ஒலி முழங்கும்
 சங்கரி பாலா உன்பதியில்
 பொங்கெரி யாகம் பொலிவறுமே
 புவித்தலம் போற்றும் பேராளா
 பொன்னும் இப்பியும் நித்திலமும்
 பொலிந்தே அலைகடல் பரந்தெறிய

பங்கிற் பாவையர் மருவு செல்வா! நாக நாகம்
பரங்கிரி உறையும் சிவன்மைந்தா ஸ்ரீமதி
மங்கா ஒளிமணித் தேர் சமைத்தோம் ஸ்ரீமதி
மைந்த! உருட்டுக் சிறுதேரே.

91

- 517 சந்ததம் பாசத் தொடர் வினையால்
சஞ்சலங் கொள்ளும் மன? எதான்
சிந்தித்ததில்லை மறுமையினைச்
சினந் தணியாது செயற்படுமே
பந்தம் அறுத்துப் பரன் புதல்வன்
பதமலர் சேரவழி அறியோம்
வந்தது துன்பம் எனக் கண்டு
வழி பாடாற்ற விரைந்திடுமே
வந்தனை செய்மின் மாந்தர்களே
வரமருள் செந்தூர் முருகனையே
வதிவிடம் அருள்வான் வாழ்வருள்வான்
வஞ்சகர் நெஞ்சில் விரகறுப்பான்
நிந்தனை செய்த சூரனுக்கு
நித்யானந்த வாழ்வளித்து
நித்தம் எமக்கும் அருள் தருவான்
நிறைவே சிறுதேர் உருட்டுகவே.

92

- 518 பன்னிரு காதிற் றவ முனிவர்கள்
பன்னிய வேதம் கேட்டிலையோ?
பக்தியாற் போற்றி அருணகிரிதான்
பாடிய திருப்புகழ் கேட்டிலையோ?
உன் பிள்ளைத் தனத்தில் உருகியேதான்
உரைத்தவர் பாடல் கேட்டிலையோ?
உயர்வாய்ப் பதியில் உத்தமர் புனைந்த
உரைசால் கவிதைகள் கேட்டிலையோ?
பின்னும் எத்தனை புலவோர் ஞானியர்
பின்னிய பாடல்கள் உவப்பிலையோ?

பின்னும் என்னுட் புகுந்தே இயற்றப்
பணித்த இப்பாக்கள் பரிசாமோ?
இன்னும் இறையே இத்தனை அன்பால்
உன்னையே உன்னி யான் எழுத
எத்தனை கோடி இன்ப மளித்தாய்
இணையிலாய்! சிறுதேர் உருட்டுகவே.

93

519 பதினான்குலக முங் கொண்டதொரு
பகரவெணாத எழிலுருவைப்
பணியாச் சூரன் பொருமுன்னர்
பணியும் மனத்துடன் கண்டனனே
கதிநாளென்றே கருதுபவன்
கதி உன்பாதம் என எண்ணாக்
கதியில் நின்றே கடும் சமராற்
கலக்க வெண்ணிக் களம் புகுந்தான்
அதி வஞ்சனைகள் அவன் இயற்றி
அற்புத மாயம் பல செய்தான்
அகல் வானத்து விசம்பினிலே
அறியாதொழித்து ஆர்ப்பரித்தான்
விதி யொன்றறியாச் சூரனுடை
வித்துதகள் யாவும் வீண்போக்கி
விதிகொள் மயிலும் சேவலுமாய்
விதித்தாய் சிறு தேர் உருட்டுகவே.

94

520 பாலுண்டு பசுந்தமிழைத் தழைக்கச் செய்து
பாண்டி நாட்டின் பக்கமெலாம்
மாலுண்ட சமணர் புறங்கண்டு அன்று
மாமதுரை அரசு காத்துக்
கோல் கொண்ட பாண்டியனின் வெப்புநீக்கிக்
கூன் நிமிர்த்துச் சௌவங்காத்து
வேல் கொண்டு வெகுண்டெட்டமுந்த சூர்க்குலத்தை
வெற்றி கொண்டு வானோர் காத்துச்

சேல் ஆடும் கருவிழியாள் குறமகளின் பாடுகளி
 தேன் மொழியில் நேயமுற்ற செந்தில்வேளே!
 நால் வேதப் பொருள்களைலாம் நடம்புரிய பாடு
 நாவாசி கொண்டடியார் பாடிநிற்ப
 ஆல் மஞ்ஞா தானிமிந்து அடியார் சூழ பாடுகளில்
 அற்புதனே! அருள்வடிவே! ஆவனிதன்னில்
 பால் நீறு விளங்கி நிற்கப் பாருவக்கப்
 பாலகனே! சிறுதேர் உருட்டியருளே.

95

521 விண்ணோர் தம்மைச் சிறைக் கொண்ட பாடுகளில்
 விளங்கு சூரைத் தடிந்தழித்தாய் பாடுகளில்
 விரிபூங்கற்பக்ககா நிறைந்த காக்க விளங்குகளிலே
 விண்ணாட்டரசனைக் கவுரவித்தாய் கீக
 விண்ணோர் நாடும் விரிபுனலும் வீரங்கி விளங்க
 விஞ்சையர் நாடும் உமக்காக சிகிச்சை விளங்க
 விரைசேர் பூங்குழற் குஞ்சரியை விளங்க விளங்க
 வேட்டதனாற் பெற்ற சீதனமோ? விளங்க
 தண்ணார் குறிஞ்சித் தலந் தனையே விளங்க
 தண்ணவியாலே புரந்தளிக்க விளங்க விளங்க
 தினைப் புனம் பரந்த சாரலெல்லாம் விளங்க விளங்க
 நறப் பெண் கொடுத்த சீதனமோ விளங்க
 நண்ணும் அடியார் நலங்காண விளங்க விளங்க
 பொன்னும் மணியும் பொதி சிறுதேர் விளங்க
 நலம் பெறக் கொடுத்தார் சீதனமாய் விளங்க
 நம்பி! உருட்டுக் கிறுதேரே.

96

522 குன்று தோறும் ஆடிநிற்பாய் விளங்க விளங்க
 குகைகள் தோறும் தேடனிற்பாய் விளங்க விளங்க
 கூறும் எழிலாள் குறவள்ளி விளங்க விளங்க
 குஞ்சரியோடும் கூடி நிற்பாய் விளங்க விளங்க
 துன்று வினைத்துயர் வருத்தாமே விளங்க விளங்க
 துணையாய் நிற்பாய் காலமெல்லாம் விளங்க

தொலையாப் பொருண்சை கொண்டன்றோ?
 தீவினை புரிந்தார் தாயத்தார்
 அன்றுதொட்டே தந்தைவழி
     ஆயினோரும் அவலம் செய்தார்
 ஆதிமுதல்வன் அருமதலாய்!
 அருளே புரிவாய் வினையறுப்பாய்
 மன்றுளாடி தாம் காண
     மங்கையுமையாள் பரிந்துவர
 மெந்தா! நாமும் உவந்திடவே
     மகிழ்வாய்ச் சிறுதேர் உருட்டுகவே.

97

523   கட்டுக் கடங்காக் காளையர்கள்
     காவடி ஆடி ஏத்திநிற்பக்
 கயல்விழி மங்கையர் சிகைதனிலே
     கரகம் ஏற்றி ஆடிநிற்ப
 மட்டுவாரும் தாரசைய
     மங்கையர் இருவர் மருங்கசைய
 மஞ்ஞை ஊர்திமீதசைந்தே
     மகிழ்வாய்ப் பவனி வருமுருகா
 சுட்டகனியை ஒளவைக்குச்
     சுவைக்கக் கொடுத்துச் சோதித்து
 இட்டமாக இன்றமிழை
     இசைந்தே கேட்ட இறையோனே!
 திட்டமாக என்றமிழைத்
     திருச்செவியார்தல் முறையிலையோ?
 திருச் சீரலைவாயின் மனற்பரப்பில்
     சீரு தேருருட்டி அருளுகவே.

98

524   செந்தீயிற் பிறந்தே சரவணத்தே
     சீர் சால் பரங்குன்றுறைபவனே
 கந்த வளக் கடவைதனிற்
     கருணை வழங்கும் அருட்சுட்டே

வந்து நல்லூர் தனிலுறைந்தே
 வரமே அருளும் சண்முகனே
 முந்து நகுல மலைதனிலே
 மூல வினைகள் அறுப்பவனே!
 விந்தை விளைக்கும் கதிரைவெற்பில்
 விருந்தாய் அருளை அளிப்பவனே!
 உந்தி அலையெறி சந்திதியில்
 உயர்வாய் எம்மைப் புரப்பவனே!
 சிந்தை கவரும்மண்டுரில்
 சிறப்பாய்ச் செருவைத் தனிப்பவனே
 செந்தார்க் கடம்பா! செந்தூரா!
 சிறு தேர் உருட்டி அருளுகவே.

99

525 களித்தே கரைந்தே காதலுற்றுக்
 கதிதான் கலங்கி ஒலமிட்டுக்
 கவலைக் கடவில் அலையுண்டு
 கரையது காணா மானிடர்க்கு
 ஒளி தான் பாரை மலர்த்த லொப்ப
 ஒளிரா மக்கள் மனமாசை
 ஒளிரும் முகமதியாற் றுடைத்து
 ஒருகால் உனது நினைவளித்து
 விழியாற் பார்த்துத் தீட்சித்து
 விரும்பும் வீடுற வகைசெய்து
 விந்தைக் கருணை அளித்தவர்க்கு
 இம்மை மறுமைச்சிறப்பருள்வாய்
 நளினப் பாயல் நறு விரை சூழ்
 நத்தினம் ஈன்ற முத்தொளியால்
 நவில் மதியொளி யெனக் காவிமலர்
 நாடாய் சிறுதேர் உருட்டுகவே.

100

உடைவாள் செறித்தற் பருவம்

526 பாயும் ஒளியாய்க் கரந்தேதான்
           பாவை என்னுள் உறைபவனே
           வந்தனென செய்தே வானோர்கள்
           வாளொடு நின்றார் வாயிற்கடை
           மாயும் வினைகள் அடியேற்கு
           மாலும் நீங்கும் மதி பெருகும்
           மங்கலந் தங்கும் மனையெங்கும்
           மங்காப் புகழும் மருவு மெமை
           தேயும் பாதகர் செய்வினைகள்
           தெப்பம் ஆழியில் உன்பாதம்
           தேசம் போற்றும் செந்தூர்!
           திருவும் பெருகும் திசைகளெல்லாம்
           பாயுமலைகள் அருகசைய
           பாலகுமரா! இடைதனிலே
           பாரினிலறமே தழைத்தோங்கப்
           பாங்குடன் உடைவாள் செறித்தருளே.

101

527 பொன்னால் மணியால் புதுமுத்தால்
           புததொளி வீசும் இரத்தினத்தால்
           பத்துடை அடியார் ஒளி காலப்
           பாங்குடன் அமைத்தார் உடைவாளே
           மன்னா மாதர் அருகசைய
           மகிழ்ந்தே மயில் மீதிவர்பவனே
           மங்காப் புகழுடைச் செந்தூரில்
           மாந்தரைக் காக்க உறைபவனே
           என்னால் சொற் கொடு தோத்திரந்தான்
           இயம்பத் தகுமோ? எம்மிறையே!
           எந்தன் பாடல் உவப்பாக
           இருசெவியார் உளங்களிப்பாய்!

தென்னாடுடைய சிவன் புதல்வா!

தெவ்வர் அசரரை அழித்தொழித்தாய்
துன்பந் தீரத் துயர் அகலத்

தூயோய்! உடைவாள் செறித்தருளே

102

528

வாயும் மனத்தும் அகலாதாய்

வானவர் வணங்கும் பாதத்தோய்

வாழ்வு தருவாய் வளந்தருவாய்

வருந்தும் பிணிக்கு மருந்தாவாய்

நோயும் பாயும் படுக்கையுமாய்

நொந்து நானிற்றல் உமக்கழுகோ?

நெருங்கி வந்தென் வல்வினையை

நேயத்தோடே மாற்றிடுவாய்

தாயுமாகித் தந்தையுமாய்த்

தரியலர் ஏறே துணைபுரிவாய்

தயவா யெந்தன் அருகிருந்தே

வாயுள் அரவு நோய் தீர்ப்பாய்

தோயும் அலைகள் சிறந்தார்க்கத்

தேசம் போற்றும் செந்தூரா!

தொன்மை வினைகள் அகலவென்றே

தேவே! உடைவாள் செறித்தருளே.

103

529

முழங்கு திரையெறி சரவணத்தில்

முளிப் போதிற் கண்மலரா

முனைந்தே உமையாள் முத்தாடி

முதிரா அன்பால் அணைத்த செல்வா!

கழங்கும் பந்தும் ஆடியன்று

கதிர்ப் பசுந் தினையை இதணியிலே

கருத்தாய்க் காத்த குறத்தியின் மேல்

முதிர்ந்த காதல் கொண்டவளின்

விளங்கு குழற்கு நெய் தடவி

விரையறு குவளை மலர் சூட்டி

வாசச் சாந்தம் மார்பிலப்பி
வரிபடர் விழிக்கு மையெழுதி
வழங்கு மேவல் அவை முடித்து
வயப் புயத்துடனே அவளனைத்தாய் விடும்
வடிவேற்குமரா! நாம்மகிழு
வகையாய் உடைவாள் செறித்தருளே.

104

530 விரகமே கொண்டு அன்று
விரைவுடன் புனத்தடைந்து
வினவியே வேளம் மானை
விளைந்து கனிமொழியும் கேட்டுக் கூடிக்கூட
கரந்துமே உருவம் தன்னைக் கூடிக்கூட விடும்
கடும்பசி யாகு தென்று விடும் விடும்
கதிர்த்தினைமா தேனுண்டு விடும் விடும்
களவிலே வள்ளி கொண்டாய்! விடும் விடும்
மரகத வல்லிமைந்தா! விடும் விடும் விடும்
மதியொளி நல்கும் சேந்தா! விடும் விடும்
உரகத்தின் படத்திலுள்ள விடும் விடும்
உயர்மணிபிடியிமைத்து விடும் விடும்
உனது கம்பீரங்காண விடும் விடும் விடும்
உயரிய உடைவாள் கொண்டோம் விடும் விடும்
விரகுகள் போக்க வென்றே விடும் விடும்
விசையுடன் செறிப்பாய் ஜயா.

105

531 தீனதயாபரன் சேயே உன்னாட்டம்
தித்துமிழப்துமி தாம் தாம் தோம்
ட்டட்ட ட்டட்ட ட்டட்ட டானா விடும் விடும்
டிட்டிடி டிட்டிடி டிட்டிடி டனா விடும் விடும்
தானவர் மடிய வேண்டுமென்று பெரிப்பிழையும்
துஞ்சாச் சூரன் கூறாக விடும் விடும்
வானவரங்கிற் குடையோடாடினை விடும் விடும்
வண்செந்தி லம்பதி புரக்கும் சேயே விடும்

தரியலர் அரக்கர் வஞ்சனை போன்றே
 தரியலர் அகத்தில் வஞ்சனை செய்தார்
 வானவர் சூழ்ந்தனர் வரம் பெற வணங்கினர்
 வஞ்சி யானும் வணங்குதல் அறியேன்
 வைத்தீசுவரத்தின் முத்துக் குமரா!
 வகையாய்க் கதிரைக் கிரி உறைவாய்
 வேந்தே அகத்தின் குறைதீர்ப்பாய்
 விருப்பாய் உடை வாள் செறித்தருளே!

106

532 ஊழிக் காலம் தான்வரினும்
 உலகில் அழியாச் சீர்காழி
 உயர்தண் பதியில் அந்தணனாய்
 உதித்தாய் ஞான சம்பந்தணாய்
 பூழியர் கோனின் வெப்பொழித்துப்
 புவியிற் சமணர் வீறடக்கிப்
 பூதி ஒளியும் புத்தொளியும்
 பாண்டிய நாடு பெற்றிடவே
 மேழி உயர மேதுனியில்
 மேய தலங்கள் தமையடைந்து
 மேவித் திருமுறைப் பாடல்களை
 மெய்விதிர்ப் படையப் பாடியளிக்
 கோழி கூவக் கொடி அசையும்
 கேசவன் மருகா ஆரமுதா!
 கொந்தார்க் கடம்பத தார்மார்பா
 கோவே உடைவாள் செறித்தருளே.

107

533 கள்ஞன் கடைசியர் தேறலுண்டு
 கயற் கண் சிவந்து மறுகிடவே
 கழனியிற்புரிபணி மாறுபடக்
 குவளைபறித்துக் குழற்சூடிப்
 பள்ளுப் பாடல் தமைப்பாடிப்
 பைம் பொன் தோடுகழலநிற்பப்

பருவக் காளையர் உள் நெகிழ்ந்து
 பாவையர்க்கிரங்கிப் பூண்பூட்டித் தோகம்பாலை
 துள்ளும் உள்ளத் தோடனைத்துத்
 துவழும் இடையார் வெறிபோக்கித்
 தூமதி முகத்தாரை மீளப்பணி
 துணிந்தே கொள்ளும் செந்தூரின்
 அள்ளிக் கொளிக்கும் மணிகள் கொண்டு
 அழகாய்ப் பிடி யொடு வாள் சமைத்தார்
 அணிவாய் இடையில் உடைவாளே.

108

534

பண்ணுக்குகந்த பாடல்களால்
 பாடி அருண கிரி ஏத்தப்
 பாதச் சவட்டை ஏடுகளில்
 பதித்து நின்ற திருக்குமரா!
 துண்ணமாகத் தேவர் கோனைத்
 திருத்திப்படுத்த அரசளித்தாய்!
 திருட்டுத்தனமாய்க் குறப்பெண்ணைத்
 தினைதேன் உண்டு மனந்தவனே!
 கண்ணுக்கினியாய் கந்தவேளே!
 கைதை புன்னை வளர்பொழில்குழ்
 கவின்கொள் கடல் வாய் அமர்ந்தோன்
 கவலும் அடியார் வினைதீர்ப்பாய்
 எண்ணா யானும் கேக்கே பேக்கே
 என்று பொருளறப் பாடி நின்றேன்.
 ஏற்றுக் கொள்வாய் இன்குமரா!
 இசைந்தே உடைவாள் செறித்தருளே

109

535

படைகள் கொண்டே மகேந்திரத்தின்
 பதியாம் சூரன் தனை வதைக்கப்
 பாலன் நீயும் வேலேந்திப்
 பாரின் ஏறாய்ப் புறப்பட்டாய்

நடைகொண்டேயான் நானிலத்தில்
 நற்றலங்களினை வலம்வந்தேன்
 நோயும் மிடியும் வேண்டேன் - யான்
 நோற்றேன் மணல் நூணல் வினையகல்
 தடைகளேதும் உனக்குண்டோ? தயவுப்பு
 தயவுவன்மீது உமக்கிலையோ?
 திருக்கண் நோக்கால் நோய் தீர்ப்பாய்
 தனமாம் பாலா! தங்க வேலோய்!
 மடைதிறந்தாலன் பேரருளை
 மாலற அளிக்கும் அற்புதனே
 மந்திரம் தம்பிதம் பொடிப்படவே
 மைந்த உடைவாள் செறித்தருளே.

801

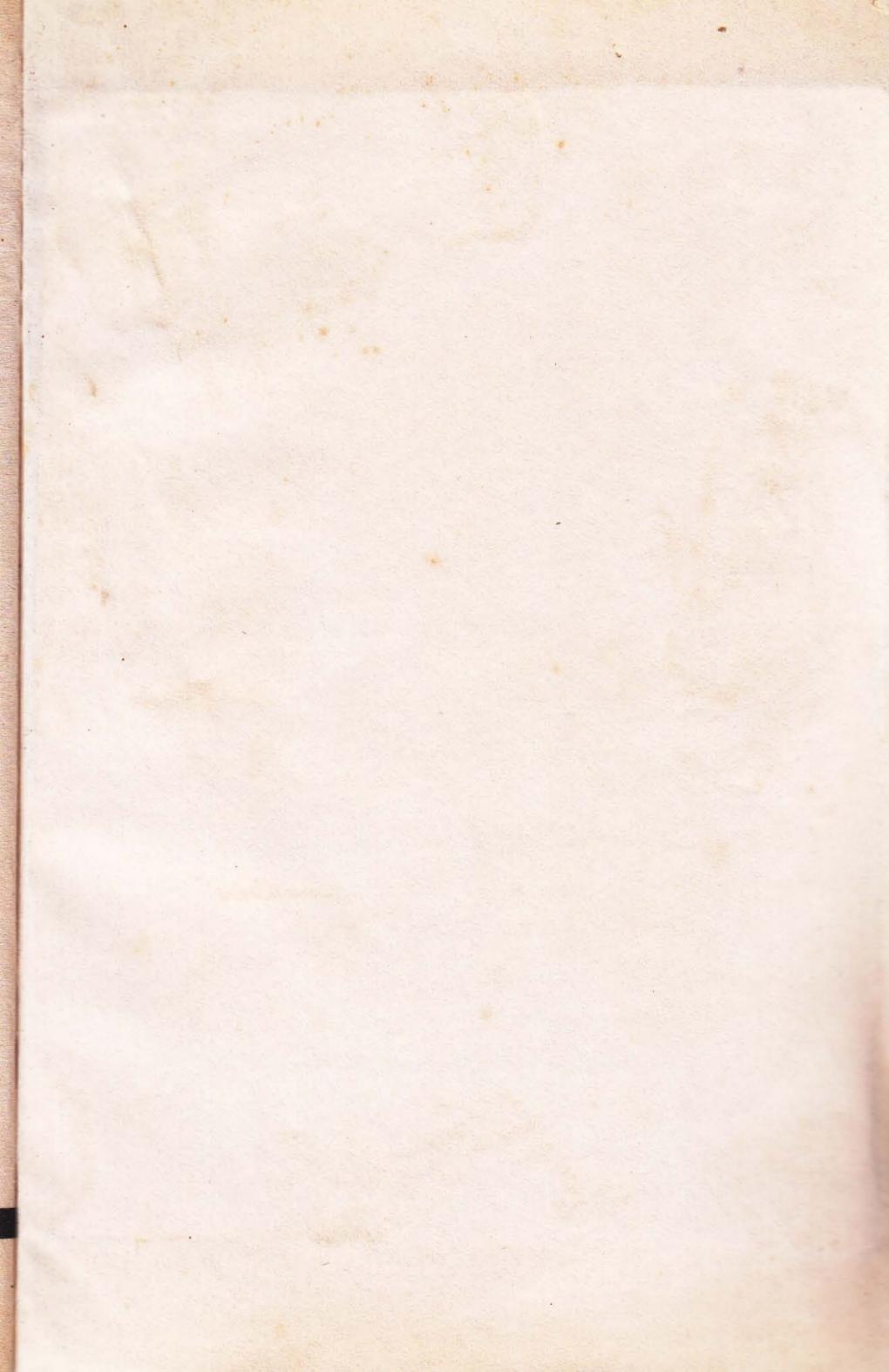
110

பிரபுதுதூதி என்கி குத்திப
 பிரபுதுதூதி பூசுவி தூதாயாக்கு
 பிரபுதுதூதி பூசுவி பூசுவி தூதாயாக்கு

801

882

பிரபுதுதூதி பூசுவி பூசுவி தூதாயாக்கு
 பிரபுதுதூதி பூசுவி பூசுவி தூதாயாக்கு
 பிரபுதுதூதி பூசுவி பூசுவி தூதாயாக்கு
 பிரபுதுதூதி பூசுவி பூசுவி தூதாயாக்கு

திருத்துற

பக்கம்	பாடல்	வரி	பீறை	திருத்தம்
15	08	04	உன்னாசி	உல்லாசி
25	58	01	முத்திவிளை	முத்திவிழை
34	111	01	நிலைவெல்லாம்	நினைவெல்லாம்
54	245	03	குத்த	கடுத்த
61	301	03	அழவிலை	ஆவிலை
63	313	01	கெட்ட	கொட்ட
63	313	02	முத்துதை	முத்துடைத்
63	313	03	மாகுதுதனன்	மதுகுதனன் வந்தென்னைக்
63	313	04	தோழி	தோழி நான்
70	351	03	அம்பினிலே	வில்லினிலே
71	364.	01	மருண்டோம்	மருண்டோடும்
73	உப தலையங்கம்	அரசனினளித்த		அரசனளித்த
92	442	07	கௌண்டும்	ஸண்டும்
94	445	05	அடுளம்	அழும்
95	448	01	என்னாயிருரே	என்னாருயிரே
107	469	01	தவழ்ந்த	தவழ்ந்து
114	483		கடைசி 6 வரிகளையும் தவிர்க்க	
118	489	07	ந்தை	சிந்தை
133	516	02	நாமத்தார்	தாமத்தார்
143	533	(15 ^{க்} வரியாக சேர்க்க) அளவில்	அன்பே அருட்குமரா	

அன்பர்கள் திருச் செந்தார் முருகன் பிள்ளைத் தமிழில் இடது பக்க எண்களைக் கருத்திற் சொன்னாற்க.

சந்தனா நல்லவிங்கம்

(65) எம்.ஏ. அவர்கள்
இலங்கையின் கிழக்கு
மாகாணத்தைச் சேர்ந்த
கோட்டைமுனை, மட்டக்
களப்பைப் பிறப்பிடமாகக்
கொண்டவர்.

கொழும்பு, பம்பலப்பிட்டி திருக்குடும்பக் கல்லூரியில்
ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றவர்.

கவிதைகள் யாப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர். முருக
பக்தர். செல்வச் சந்நிதி முருகன் பேரில் கிளித்துது,
அந்தாதி, பிள்ளைத் தமிழ் ஆகிய பிரபந்தங்களை
யாத்தவர். கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள் என்ற ஆய்வு
நூலின் ஆசிரியர். இந்நூலிலுள்ள திருச்செந்தூர்
முருகன் பிள்ளைத் தமிழும் அவரது முருக பக்திக்குச்
சான்றாகும்.